

TKP'nin Sesi

25 Eylül 1986

DSF 11.Dünya Sendikalar Kongresinde Kemal Daysal'ın Konuşması
ve kongre mesajı üzerine:

16-22 Eylül günleri arasında Demokratik Alman Cumhuriyeti'nin başkenti Berlin'de çalışmalarını tamamlayan 11. Dünya Sendikalar Kongresi , "Türkiye halkı ve işçileriyle dayanışma mesajı" adı altında bir belge de kabul etti. Türkiy e'deki demokratik özgürlükler ve sendikal haklar için, çalışma ve yaşam koşullarının kötüleşmesi- ne ve işsizliğe karşı güç koşullar altında ~~varılan~~ sürdürülen mücadeleyle tam dayanışma içinde olduğunu açıklayan 11.Dünya Sendikalar Kongresi, sendikal hakların uygulanmadığı koşullarda

işçilerin ve halkın çıkarlarını etkin bir biçimde korumanın olanaksız olduğuna dikkat çekti. 11.Dünya Sendikalar Kongresi'nin Türkiye halkı ve işçileriyle dayanışma mesajında, Türkiye'de işçi haklarının kısıtlanmasına tüm uluslararası sendikal hareketin ~~karşısındadır~~ mahkum ettiğine işaret edilerek , "ekmek" "ekmek, barış, özgürlük" biçiminde özetlediğiniz hedefleriniz ve kaygılarınız, kongremizin çalışmaları içinde yaralmaktadır. Onlar bizim de hedeflerimizdir." diyor. Mesajda daha sonra şu istemler dile getiriliyor: "Ücret ve diğer haklar için giriştiğiniz mücadeleyle özellikle genel grev hakkı dahil gerçek bir grev, toplu sözleşme haklarını içeren sendikal hakların tanınması için, DİSK Davası sanıklarının tümünün aklanması, konfederasyon ve üye sendikaların haklarının, para ve mal varlıklarının iade edilmesi için, dış

ülkelere göçetmek zorunda bırakılmış sendikacıların ülkeye koşulsuz ve güvence altında dönebilmeleri için, eksiksiz dayanışmamızı ve etkin desteğimizi daha da güçlendirme yükümlülüğünü üstleniyoruz."

Değerli dinleyiciler 154 ülkeden 433 sendikal örgütü temsilen bine yakın delegenin katıldığı, Dünya Sendikalar Federasyonunun yanısıra çok sayıda bölgesel ~~ve~~ sandikal örgüt temsilcisinin hazır bulunduğu ~~Dünya~~ 11.Dünya Sendikalar Kongresi'nde Türkiye ^{da} işçi sınıfı ~~ve~~ temsil edildi. 200 milyona yakın emekçinin ~~temsil edildiği~~ temsil edildiği 1.Dünya Sendikalar kongresine, Türkiye işçi sınıfı ve emekçileri adına, DİSK Yürütme Kurulu üyesi ve Maden-İş Sendikası Genel başkan vekili Kemal Daysal, Sosyal-İş Sendikası Yürütme Kurulu üyesi Zeki Kılıç, Tek Ges-İş Sendikası Yönetim ^Kurulu üyesi Mehmet Yıldırım, Hürcam-İş Sendikası

Genel Başkan Yardımcısı Yaşar Arıkan, Federal Almanya İşçi Dernekleri Federasyonu FİDEF Genel Sekreteri Tarık Özen, ve FİDEF Yürütme Kurulu Üyesi i Hamdi Maskar da ~~yararlan~~ katıldı.

Uluslararası sendikal hareketin temsilcilerine 11.Dünya Sendikalar Kongresi kürsüsünden konuşan DİSK Yürütme Kurulu üyesi ve Maden-İş Sendikası Genel Başkanvekili Kemal Daysal ~~şunları söyledi:~~ Türkiye işçi sınıfının yönettiği zor koşullarda yürüttüğü savaşın mücadeleyi anlattı. 11. Dünya Sendikalar Kongresi Başkanlık Divanına da seçilen Daysal'ın konuşmasını tam metin olarak sunuyoruz,
D.D:

Arzu

DHK YK işyeri

Kendel Dayışın

XI. Dünya Send. Kong. yaptığı konuşma

Değerli

Sayın başkan

Değerli dostlar ve arkadaşlar

(Kendin Kongre Başkanlık
Divanı'na da geçildi)

Türkiye ilerici sendikalar hareketi adına hepinizi en
içten duygularla selamlarım.

başlarken,
Sözlerime ^{bize sunulan} temel yönlendirici belge tasarı-
sının son tüzmesini ^{yiyelemek} ~~başlatmak~~ istiyorum.

«Dünya sendikalar hareketi, tüm ülkelerde, tüm kıtalarda,
tüm toplumsal sistemlerde, işçilerin çıkarları doğrultu-
sunda barış ve toplumsal ilerleme için tüm güçleri
geniş bir birlikçi eylemde birleştirmenin~~in~~ yollarını
bulmaya çalışmalıdır.»

Belgelerde ZAKARIA arkadaşın raporunda ve diğer yan
raporlarda etkili ve dolayısıyla birlikçi bir bölgesel
ve uluslararası sendikalar eylemin gerekliliğini vurgulayan
dile getiren nedenleri bir de ben ele almak istiyorum

Sadece şu faktörleri belirtmek isterimki ulusal, bölgesel
ve uluslararası sorunlar tarihte hiç bir zaman
bugünkü ^{gibi} ~~olduğu~~ bir içişlik göstermemiştir.

Regan yönetimi tarafından açtırılan barış ve silah
sızlanma sorunları, ~~işin~~ ^{gibi} ~~olduğu~~ uluslararası tek-
ler, yeni teknolojilerin kapitalistçe kullanımının
getirdiği sorunlar ve nihayet sendikaların varlığını
hedef alarak kadar sendikalar hakları karşı girişilen
genel ve esi görülmemiş saldırılar, tüm sendikalar
örgütlerinin dikkat merkezinde bulunuyor.

Bu nedenle geniş bir birlikçi sendikalar eylem yarat-
manın yollarını bulmak~~ı~~ zorundayız.

DSF birlikten doğdu ve o günden beri birlik için davrandı. Ancak bugün hiç kuşkusuz bu uğurda yeni biçim ve yöntemler kotarmak ~~zorundayız~~ söz konusudur. Bunu yeni koşulları dikkate alan yeni bir bilinç olarak tanımlamama izin verin.

Bu sorunun karmaşıklığı üzerinde gereğinden fazla durmanın herhalde yararı yoktur. Evet sorun karmaşıktır. Biz projektörü daha çok ve bir kez daha kendi üzerimize çevirelim. Esfudüm ve ortak çalışma ve benzeri konuları bölgesel ve uluslararası dayanışmaya katkılarımız düzeyinde indirmek amacıyla. Zira Dünya sendikal hareketi bizden başkası değildir. Ve bizleri mesgul eden ana sorunlara geçerli yanıtlar bulmak için bu geniş kongreden daha elverişli bir yer bulunamaz.

Kongremizin zengin bir tartışma içinde geçeceğine ve bize elverişli perspektifler açacağına inanıyorum.

Değerli arkadaşlar,

Biz Dünya Senelikolları XI. ci kongresine elverişli olmayan koşullardan katılıyoruz. 1982 Havana kongresiyle pünümü² arasında geçen süreçte Türkiye'de köklü değişikliklerden ne yazık ki söz edemiyoruz.

12 Eylül 1980'de generaller darbesiyle başlayan ve temel insan haklarının yok edilmesi, baskı ve istencenin devlet politikası haline getirildiği, 10 binlerce insanın zindanlara tıkıldığı, sendikal özgürlüklerin, demokratik hakların gaspedildiği karanlık dönem, biçimsel bazı kimi değişiklikler olmasına karşın, özünde bugün de sürüyor.

Bilindiği gibi bu karanlık dönemin en yoğun saldırganlarından biri de Türkiye sendikal hareketine onun sınıf ve kitle sendikal örgütü DİSK'e yöneltilen. DİSK yöneticileri darbenin hemen ardından geçmişteki sendikal faaliyetleri nedeniyle tutuklandılar. Haklarında idam cezası istemli davalar açıldı. DİSK yöneticisi arkadaşlarımız zaman zaman en aşağıca istencelere de ~~maruz kalmak~~ hedef olarak 4 yılı aşkın bir süre tutuklu kaldılar. Arkadaşlarımızın bugün özgürlüklerine kavuşmuş olmalarından sevinç duyuyoruz. Ancak ne varki, sanık sayısı daha da artmış durumda 1473 kişiyi bulan DİSK davası hala sürüyor. Sanıklar hakkında şimdi 6-20 yıl arasında değişen hapis cezaları isteniyor.

Diktatörlüğün sendikal harekete saldırısı DİSK davasıyla sınırlı kalmadı.

Yeni anayasa ve iş yasalarını düzenleyen diğer yasalarla bir bütün olarak sendikal özgürlüklere ağır bir darbe indirilmiştir.

Uluslararası çalışma örgütü ILO kararlarına ve sözleşmelerine de aykırı olan bu yasaların en temel başlıca yönlerini şöyle özetleyebiliriz.

- İşçilerin sendikalarını özgürce kurma ve yöneticilerini belirleme hakkına sınırlamalar getirilmiştir.
- Sendikaların toplu sözleşmeleri özgürce yapma hakları baskı altında alınmıştır.
- Sendikalar mali denetimlerle, devletin ağır müdahalesi ve denetimi altında tutulmuştur.
- Sendikaların uluslararası sendikal örgütlere girme, uluslararası ilişkiler kurması sınırlandırılmış, devletin iznine bağlanmıştır.
- Grev hakkı adeta kullanılamayacak ölçüde baskı altında alınmıştır. Kömür, petrol, ilaç sektörünün bir bölümü, banka, belediye, enerji ve taşıma sektörlerin de işe grev yapma tamamen yasaklanmıştır.
- Öğretmenlerin ve tüm devlet memurlarının sendikaları kurma, üye olması, sendika kurması yasaklanmıştır.

Bu olumsuz koşulların doğal bir sonucu olarak bugün ülkemizde işçi ücretleri reel olarak perilemekte, satın alma gücü sürekli düşmektedir. Bu düşüş son 6 yıldır yarı yarıya yavaşlıyor. Vereceğim rakamlar resmi istatistiklerden alınmıştır.

1980 yılında ortalama işçi ücreti endeksi 100 olarak

kabul edilirse, bu rakam 1985 yılında 62,3'e inmiştir. Bir başka deyişle, 1980 yılında 4,78 dolar ^{karşılığı} ~~den~~ ^{günlük ortalama} ~~alan~~ ^{işçiler} ~~grup~~ ⁱⁿ 2,5 dolarla yetinmek zorunda bırakılmışlardır.

Sadece ücretlerde değil diktatörlük bir bütün olarak ülke ekonomisini, sosyal ~~yaşamı~~ ^{yaşamı} ~~uyumunu~~ ^{uyumunu} ke-
narına itmiştir.

1980'de 1400 dolar olan kişi başına ulusal gelir, 1985 yılında 900 dolar düzeyine inmiştir. Aynı dönem içerisinde dış borçlar, 13-15 milyar dolardan 30 milyar dolara yükselmiştir. Son 6 yıla işsizlik ikiye katla-
narak 6 milyon kişiye ulaşmıştır.

İçteki bu olumsuz koşulların yanısıra, Türkiye'deki yönetim uluslararası ilişkilerde de gerginlik yanlısı bir dış politika izliyor.

Geçtiğimiz ay ~~Türk~~ hava kuvvetleri Irak kürtlerine karşı yeni bir saldırıda bulundu. 200'ün üzerinde kürdün öldüğü açıklandı.

Kıbrıs ve ege sorununun barışçı yöntemlerle kalıcı çözümlere ulaşmasını sağlayacak yeterli girişimlerde bulunulmuyor.

ülkenin yanısıra Suriye ve

Birçok komşu ~~ülkede~~ ^{birlikte} Bulgaristan Halk Cum-
huriyetine karşı sonu belirsiz kışkırtma ve karalama
kampanyaları yürütülüyor.

Hiç bir komşumuzun güven vermiyen bu dış poli-
tikanın baş nedeni, ABD imperyalizminin ve en perisi
NATO güçlerinin ülkemiz üzerinde artan hegemonyalarıdır.

Bu emperyalist güçler, Türkiye'nin askersel ve geo-politik durumundan kalkarak Türkiye'nin bölgede jandarmalık görevini üstlenmesini kendi çıkarlarına uygun görüyorlar.

Ancak ne var ki bir yandan bu olumsuz koşullar sürerken, diğer yandan demokrasi güçlerini cesaretlendiren, geleceğe yönelik beklentilerimizi olumlu yönde etkileyen bir süreç de gelişiyor.

Başta işçi sınıfımız olmak üzere, emekçi kesimlerin demokrasiden yana tüm güçlerin rejime karşı hoşnutsuzluğu ve muhalefeti yükseliyor. Yükselen bu tepkiler yer yer açık protestoları için eylemlere dönüşüyor. Türk-İş konfederasyonu geçtiğimiz Şubat ayında başlattığı protesto eylemlerini sürdürme kararı aldı. İşçiler ve birçok sendika Türk-İş'in genel grev açıklamasına pa kararı alması ve uygulamasını istiyor.

Bu nedenle biz geleceğe güvenle bakıyoruz. İşçi sınıfımızın ve halkımızın diktatörlüğün her fırsattan örmeğe çalıştığı korku duvarını yıtarak demokrasiyi kazanacağına ve bu günlerin uzaktan olacağına yürekten inanıyoruz.

Değerli arkadaşlar sözlerimi bitirirken bir noktaya değinmeye izin veriniz.

12 Eylül darbesinden sonra ^{diğer sendikal örgütlerle birli} Dünya Sendikalar Federasyonu da işçi sınıfımızla, DISK'de ve Türkiye demokrasi güçleriyle çok yönlü bir dayanışma içinde ololular. DSF'nin bu kardeşçe dayanışmasının işçi sınıfımız yüksek bir değer biçiyor.

Bu gün yaşadığımız koşullardan dayanışmanın sürecine inanıyoruz ve DSF'ye teşekkür ediyoruz.

④

11 ci dünya Sendikalar kongresine ev sahipliği yapan, hazırladığı iyi çalışma koşullarından dolayı üstün misafirperverlik örneği gösteren Demokratik Alman Cumhuriyeti Özpör Sendikalar Birliği FDGB'ye ve Demokratik Alman Cumhuriyeti işçilerine işten teşekkürlerimizi sunarız.

Dikkatiniz için teşekkürler.

⑤ Biz bu dayanışma çabısını yaparken, tüm olanaklarımızla, Filistin halkının haklı davasını destekliyoruz.

Güney Afrika'nın ırksal yönetimini şiddetle lanetliyoruz.

ABD'nin müdahale niyetleri karşısında, kendi özpör geleceğini savunmak için kararlıca savaşan Nikaragua halkıyla tam bir dayanışma içinde olduğumuzu açıklıyoruz.

Ve ^{yine} bizler, Mikail Gorbaçov tarafından ilan edilen yeni barışçı önerilere yüksek bir değer biçiyor, ve tüm insanlığın çıkarına olan bu önerileri yüreğten destekliyoruz.

Sayın Başkan, değerli dostlar ve arkadaşlar,

Türkiye ilerici sendikal hareketi adına hepinizi en içten duygularla selamlarım.

Sözlerime başlarken bize sunulan temel yönlendirici belge tasarısının son tümcesini yinelemek istiyorum: "Dünya sendikal hareketi tüm ülkelerde, tüm kıtalarda, tüm toplumsal sistemlerde, işçilerin çıkarları doğrultusunda barış v e toplumsal ilerleme için tüm güçleri geniş bir birlikçâ eylemde birleşmenin yollarını bulmaya çalışmalıdır."

Belgelerde, Zekeriya arkadaşın raporunda ve diğer yan raporlarda etkili ve dolayısıyla birlikçi bir bölgesel ve uluslararası sendikal eylemin gerekliliğini ~~anlatan~~ dile getiren nedenleri bir de ben ele almak istemiyorum. Sadece şu kadarını belirtmek isterim ki , ulusal, bölgesel ve ~~uluslararası~~ sorunlar tarihte hiçbir zaman bugünkü ~~kurum~~ gibi bir içişçelik göstermemiştir. Reggan yönetimi tarafından ağırlaştırılan barış v e silahsızlanma sorunları, uluslararası tekeller, yeni teknolojilerin kapitalistçe kullanımının getirdiği sorunlar ve nihayet sendikaların varlığını hedef alacak kadar sendikal haklara karşı ~~girişilen~~ genel ve eşî görölmedik saldırılar, tüm sendikal örgütlerin dikkat merkezinde bulunuyor.

Bu nedenle geniş bir birlikçi sendikal eylem yaratmanın yollarını bulmak zorundayız. DSF birlikten doğdu ve o günden beri birlik için davrandı. Ancak bugün hiç kuşkusuz bu uğurda yeni biçim ve yöntemler katarmak söz konusudur. Bu nu yeni koşulları dikkate alan yeni bir bilinç olarak tanımlamama izin ~~verin~~ verin.

Bu sorunun karmaşıklığı üzerinde gereğinden fazla durmanın herhalde yararı yoktur. Evet sorun karmaşıktır. Biz projektörüm daha çok ve bir kez daha kendi üzerimize çevirelim. Esgüdüm ve ortak çalışma ve benzeri konuları bölgesel ve ~~uluslararası~~ dayanışmaya katkılarımız düzeyinde irdememek amacıyla. Zira dünya sendikal

hareketi bizden başkası değildir. Ve bizleri meşgul eden ana sorunlara geçerli yanıtlar bulmak için bu geniş kongreden daha elverişli bir yer bulunamaz. Kongremizin zengin bir ~~kaynak~~ tartışma içinde geçeceğine ve bize elverişli perspektifler açacağına inanıyorum.

Değerli arkadaşlar,

Biz dünya sendikaları 11.Kongresine elverişli olmayan koşullarda katılıyoruz. 1982 Havana Kongresiyle günümüz arasında geçen sürede, Türkiye'de köklü değişikliklerden ne yazık ki söz edemiyoruz. 12 Eylül 1980'de generaller darbesiyle başlayan ve temel insan haklarının yok edildiği, baskı ve işkencenin devlet politikası haline getirildiği, onbinlerce insanın zindanlara tıkıldığı, sendikal özgürlüklerin, demokratik hakların gaspedildiği karanlık dönem, biçimsel kimi değişiklikler olmasına karşın özünde bugün de sürüyor.

Bilindiği gibi bu karanlık dönemin en yoğun saldırılarından biri Türkiye sendikal hareketine, onun sınıf ve kitle sendikal örgütü DİSK'e yöneltildi. DİSK yöneticileri ~~darbenin~~ hemen ardından geçmişteki sendikal faaliyetleri nedeniyle tutuklandılar. Haklarında idam cezası istemli davalar açıldı. DİSK yöneticisi arkadaşlarım zaman zaman en alçakça işkencelere de hedef olarak 4 yılı aşkın bir süre tutuklu kaldılar. Arkadaşlarımızın bugün özgürlüklerin e kavu=muş olmalarından sevinç duyuyoruz. Ancak ne var ki, sanık sayısı daha da artmış durumda. 1473 kişiyi bulan DİSK davası hala sürüyor. Sanıklar hakkında şimdi 6-20 yıl arasında değişen hapis cezaları isteniyor.

Diktatörlüğün sendikal harekete saldırısı DİSK davasıyla sınırlı kalmadı. Yeni anayasa ve iş ~~yasa~~ yaşamını düzenleyen diğer yasalarla bir bütün olarak sendikal özgürlüklere ağır bir darbe indirildi. Uluslararası Çalışma Örgütü İLO kararlarına ve sözleşmelerine de aykırı olan bu yasaların en temel baskıcı yanlarını şöyle özetleyebiliriz. --- İşçilerin sendikalarını özgürce kurma ve yöneticilerini belirleme hakkına sınırlamalar getirilmiştir.

--- Sendikaların toplu sözleşmeleri özgürce yapma hakları baskı altına alınmıştır.

--- Sendikaların uluslararası sendikal örgütlere girmesi, uluslararası ilişkiler kurması sınırlandırılmış, devletin iznine bağlanmıştır.

--- Grev hakkı adeta kullanılamayacak ölçüde baskı altına alınmıştır. Kömür, petrol, ilaç sektörünün bir bölümü, banka, ~~makiye~~ belediye, enerji ve taşıma sektörlerinde ise grev yapma tamamen yasaklanmıştır.

--- Öğretmenlerin ve tüm devlet memurlarının sendikalara üye olması, sendika kurması yasaklanmıştır.

Bu olumsuz koşulların doğal bir sonucu olarak bugün ülkemizde ~~reel~~ işçi ücretleri reel olarak gerilemekte, satın alma gücü sürekli düşmektedir. Bu düşüş son 6 yılda yarı yarıya ~~azalmıştır~~ yaklaşıyor. Vereceğim rakamlar resmi istatistiklerden alınmıştır. 1980 yılında ortalama işçi ücreti endeksi 100 olarak kabul edilirse, bu rakam 1985 yılında 62,3'e inmiştir. Bir başka deyişle 1980 yılında 4,78 dolar ~~alan~~ karşılığı ~~alan~~ günlük ortalama ücret alan işçiler bugün 2,5 dolarla yetinmek zorunda bırakılmışlardır.

Sadece ücretlerde değil, diktatörlük bir bütün olarak ülke ekonomisini, sosyal yaşamı uçurumun kenarına itmiştir.

1980'de 1400 dolar olan kişi başına/gelir, 1985 yılında 900 dolar düzeyine inmiştir. Aynı dönem içerisinde dış borçlar, 13-15 milyar dolardan 30 milyar dolara yükselmiştir. Son 6 yılda işsizlik ikiye katlanarak 6 milyon kişiye ulaşmıştır.

İçteki bu olumsuz koşulların yanı sıra, Türkiye'deki yönetim uluslararası ilişkilerde de gerginlik yanlısı bir dış politika izliyor. Geçtiğimiz ay Hava kuvvetleri, Irak Kürtlerine karşı yeni bir saldırıda bulundu. 200'ün üzerinde Kürdün öldüğü açıklandı. Kıbrıs ve Ege sorununun barışçı yöntemlerle kalıcı çözümlere ulaşmasını sağlayacak yeterli girişimlerde bulunulmuyor. Bir çok komşu ülkenin yanı sıra Suriye ve Bulgaristan Halk Cumhuriyeti'ne karşı sonu belirsiz kışkırtma ve karalama kampanyaları yürütülüyor. Hiçbir komşumuza güven

vermeyen bu dış politikanın bay nedeni, ABD emperyalizmini n ve en gerici NATO güçlerinin ülkemiz ~~xxxxxxx~~ üzerinde artan hegemonyalarıdır. Bu emperyalist güçler, askersel ve jeopolitik durumundan kalkarak Türkiye'nin bölgede jandarmalık görevini üstlenmesini kendi çıkarlarına uygun görüyorlar.

Ancak ne varki bir yandan bu olumsuz koşullar sürerken, diğer yandan demokrasi güçlerini cesaretlendiren, geleceğe yönelik beklentilerimizi olumlu yönde etkileyen bir süreç de gelişiyor. Başta işçi sınıfımız olmak üzere, emekçi kesimlerin demokrasiden yana tüm güçlerin rejime karşı hoşnutsuzluğu ve muhalefeti yükseliyor. Yükselen bu ıtepkiler yer yer açık protestolara, yığın eylemlerine dönüşüyor. Türk-İş konfederasyonu geçtiğimiz Şubat ayında başlattığı protesto eylemlerini sürdürme kararı aldı. İşçiler ve bir çok sendika Türk-İş'in genel grev kararı alması ve uygulamasını istiyor.

Bu nedenle biz geleceğe güvenle bakıyoruz. İşçi sınıfımızın ve halkımızın diktatörlüğün her fırsatta örmeye çalıştığı korku duvarını yıkarak demokrasiyi kazanacağına ve bu günlerin uzakta olmadığına yürekten inanıyoruz.

Değerli arkadaşlar, sözlerimi bitirirken bir noktaya değinmemeye izin veriniz.

12 Eylül darbesinden sonra diğer sendikal örgütlerle birlikte Dünya Sendikalar Federasyonu da işçi sınıfımızla, DİSK'le ve Türkiye demokras i güçleriyle çok yönlü bir dayanışma içinde oldular. DSF'nin bu kardeşçe dayanışmasına işçi sınıfımız yüksek/değer bir biçiyor. Bugün yaşadığımız koşullarda dayanışmanın süreceğine inanıyoruz ve DSF'ye teşekkür ediyoruz.

Biz bu dayanışma çağrısını yaparken, tüm olanaklarımızla, Filistin halkının haklı davasını destekliyoruz. Güney Afrika ~~xxxxxxx~~'nin ırkçı yönetimini şiddetle lanetliyoruz.

ABD'nin müdahale niyetleri karşısında, kendi özgür geleceğini savunmak için kararlıca savaşan Nikaragua halkıyla tam bir dayanışma

içinde olduğumuzu açıklıyoruz. Ve yine bizler Mihail Gorbacov tarafından ilan edilen yeni barışçı önerilere yüksek bir değer biçiyor ve tüm insanlığın çıkarına olan bu önerileri yürekten destekliyoruz.

11.Dünya Sendikalar Kongresine ev sahipliği yapan, hazırladığı iyi çalışma koşullarının yanısıra üstün misafirperverlik örneği gösteren Demokratik Alman Cumhuriyeti Özgür Sendikalar Birliği FDGB'ye ve Demokratik Alman Cumhuriyeti işçilerine içten teşekkürlerimizi sunarız.

Dikkatiniz için teşekkürler.

TÜRKİYE SOSYAL TARTAV
TÜSTAV
TARİH ARAŞTIRMA

22. Eylül '86

Waharler

--- Demokratik Alman Cumhuriyeti Başkenti Berlin'de yapılan 11.Dünya Sendikalar Kongresi, Türkiye Halkı ve işçileriyle Dayanışma Mesajı adı altında bir belgeyi oybirliğiyle kabul etti. Dünya Sendikalar Federasyonu'nun düzenlediği 11.Dünya Sendikalar Kongresi'nin " Türkiye Halkı ve işçileriyle Dayanışma mesajinde şöyle deniyor:

"Türkiye'de askeri darbenin altıncı yıldönümünden bir kaç gün sonra toplanan 11.Dünya Sendikalar Kongresi, sendikal haklar ve demokratik özgürlükler için, çalışma ve yaşam koşullarının kötüleşmesine ve işsizliğe karşı güç koşullar altında sürdürdüğünüz savaşımlarla tam dayanışma içinde olduğunu ilan eder.

~~Dünya Sendikalar~~ Uluslararası Beneyimin, özellikle 1 "ayıs"ın yüzüncü yıldönümünde olan bu yılda gösterdiği gibi, sendikal hakların uygulanmadığı koşullarda, işçilerin ve halkın çıkarlarını etkin bir biçimde korumak olanaklıdır. DİSK ve sendikalarının faaliyetlerinin askıda tutulduğu, onlara karşı davanın yıllardır sürdürüldüğü ülkenizin ~~durumunu~~ ne durumda olduğunu biliyoruz. Uluslararası Çalışma Örgütü'nün belirlediği uluslararası çalışma ilkeleriyle açık çelişki içindeki yeni anayasa ve yeni ~~sendika~~ sendika yasalarıyla dayatılan kısıtlamaların , çalışma ve yaşam koşullarını iyileştirmek için öne sürdüğünüz istemlerin elde edilmesi önünde çok ciddi bir engel oluşturduğunu görüyoruz.

Ayrımsız tüm uluslararası sendikal hareket, bu kısıtlamaları ve sendika düşmanı baskıları mahkum etmiştir.

"Ekmek, Barış, Özgürlük" biçiminde özetlediğiniz hedefleriniz ve kaygılarınız, kongremizin çalışmaları içinde yer almaktadır. Onlar bizim de hedeflerimizdir.

-Ücret ve diğer haklar için giriştiğiniz mücadeleyle, özellikle genel grev hakkı dahil gerçek bir grev, toplu sözleşme ~~hak~~ haklarını içeren sendikal hakların tanınması için, DİSK davası sanıklarının tümünün aklanması, konfederasyon ve üye sendikaların

haklarının, para ve mal varlıklarının iade edilmesi için, dış ülkelere göçetmek sorunda bırakılmış sendikacıların ülkeye koşulsuz ve güvence altında dönebilmeleri için,

Eksiksiz dayanışmamızı ve etkin desteğimizi daha da güçlendirme yükümlülüğünü üstleniyoruz. »

TÜRKİYE SOSYAL TARİH ARAŞTIRMA VAKFI
TÜSTAV

26/2/86
Abeber

Akılın da, Radyo'da
kullanılman için
B.

DSF BASIN AÇIKLAMASI

Prag, 29 Ocak 1986

No.6

DİSK DAVASI: YARGIÇ AĞIR HAPİS CEZALARI İSTEDİ

İstanbul 2. Askeri mahkemesinde görülmekte olan DİSK davasının 15 Ocak'taki duruşmasında bitiş evresine girildi. DİSK'e karşı açılmış olan bu antisendikal dava, 24 Aralık 1981'de başlatıldı. Dava 52 sanıkla başladı ve hepsine idam cezası istendi. Sonra dava genişletilerek DİSK'e üye sendikaları da kapsadı, çok sayıda insan sorgulamaya alındı ve sayı 1477'ye, idam cezası istenenlerin sayısı da 78'e yükseldi.

15 Ocak 1986'da Askeri yargıç 809 sayfalık esas hakkındaki mütalaasını okumaya başladığında davanın 254. duruşması yapılıyordu. Gerçi yargıç idam istemlerini geri çekmişti ve 674 kişinin de beraatini istiyordu ama DİSK'in, bağlı 30 sendikanın, DİSK'le birlikte eylem yapmış olan bazı demokratik örgütlerin liderleri ve militanları için de ağır hapis cezaları istiyordu: 232 kişi için 10 yıl 8 aydan 20 yıla kadar (Abdullah Baştürk, 61 lider ve konfederasyon personeli bunun içinde), 549 kişi için 6 yıl 3 aydan 16 yıla kadar ağır hapis cezası. Bu cezalar için Mussoli'nin 1936'da çıkardığı yasadaki alanan Türk Ceza Yasası'nın meşhur 141. maddesi temel alınmıştı. Aynı zamanda yargıç DİSK ve bağlı sendikalarının feshedilmesini de istedi.

Dünya kamuoyunu hiçe sayan ve özgürlüğü seven her insana sınırsız meydan okuyan bu yargılama parodisine dur deme zamanı gelmiştir.

DİSK yürütme kurulu üyeleri kefaletle tahliye edildiler ama onlar zaten 4 yıllarını, bir hüküm söz konusu olmaksızın, parmaklıklar arkasında geçirdiler, herhangi bir sendikal eylemde yer almaları yasaklandı, konfederasyon ve üye sendikaların çalışmaları 12 Eylül 1980'den beri tatil edildi, idari fonlara ve tüm mal varlıklarına askerler tarafından atanan kayyumlar el koydu. Tüm bu üzerinde durulan eylemler esasta Türkiye'deki yasal sendikal eylemlerin yok edilmesi amacıyla, insan hakları ve sendikal üzerinde uygulanan eşit görülmedik şiddeti gösteriyor.

Bu koşullar altında, uluslararası sendikal hareket, dünya çapında sendikalar ve işçiler şu taleplerle DİSK, bağlı sendikaları, onların liderleri ve militanlarıyla yeni bir dayanışma yükseltmelidirler:

- Davadaki herkese beraat verilmeli ve dava düşürülmelidir,
- DİSK ve bağlı sendikaları yeniden açılmalıdır ve malları, fonları iade edilmelidir,
- Sürgündeki sendikacıların Türkiye'ye dönmeleri için garanti verilme-
lidir, *önce altına alınmalıdır.*
- Türkiye'de demokratik özgürlükler ve sendikal haklar iyileştirilme-
lidir. *yeniden sağlanmalıdır.*

13 Şubat 1986 DİSK'in kuruluşunun 19. yıldönümüdür. 25 Şubat 1986'da DİSK liderlerinin aynı askeri mahkemede savunmaları başlayacaktır. Bu günler Türkiye'de sendikal hakların savunulmasında uluslararası hareketlenme için özel olanaklar olarak değerlendirilmelidir.

Yorum yapıldı
8 Ekim için
Bilgi ve belgeler
Bilgi ve belgeler
(Tutuklu yazarlar
fot.)
Tutuklu yazarlar

13 Kasım 1985

2035

31-10-1985

Viyana

Uluslararası Metal Sendikaları Birliği (UMSB)'nin 37.ci yönetim kurulu toplantısı 28-31 Ekim tarihleri arasında Avusturyanın başkenti Viyana'da yapıldı.

Toplantıya sosyalist, kapitalist ve gelişme yolundaki ülkelerin UMSB üyesi metal sendikaları katıldı.

Toplantıda, bilim ve teknoloji teknik ilerlemenin ve yeni teknolojilerin metal emekçilerine ve sendikal savaşıma yaptığı çok yönlü etkiler ele alındı. Bilim ve teknolojinin halkların gelişimi ve barışa hizmet etmesi yolunda sendikalara düşen görevler vurgulandı.

Tüm dünyadaki metal emekçilerinin ve onların sendikalarının, iş ve yaşam koşullarının iyileştirilmesi ve tekellere karşı ~~etkili~~ etkili bir savaşım ~~verilmesi~~ yürütmeleminin, barış için verilecek savaşımın ne denli kopmaz bağlar içerisinde olduğunu, toplantıya katılan tüm üyelere bir kez daha dile getirildi.

Ayrıca 37.ci yönetim kurulu toplantısı, UMSB'nin 1987'de yapılacak 10.cu kongresinin hazırlıklarını gözden geçirdi. Bu konudaki temel ilkeleri saptadı.

Güney Afrika, Sudi, Nikaragua ve El Salvador halkları ile dayanışma kararı alındı. Fasist diktatörlük koşulları altında savaşımını sürdüren Türkiye Metalleri emekçileriyle bu güne kadar sürdürülen dayanışmanın bundan böyle de devam edeceği belirtildi.

Toplantıya Maden-İş adınan, UMSB yürütme kurulu üyesi Kemal DAYSAZ da katıldı ve ilişkideki konuşmayı yaptı.

Sosyalist ülkelerde bilimsel ilerleme, üretimin yoğunlaşması ve kalifikasyonun artması yolunda doğrudan ve yapıcı bir işlev görüyor. Halkın ve sosyalist toplumun çok yönlü gelişiminin amacı bir gücü oluyor. İstihdam politikasına olumlu yönde katkıları yapılıyor.

Bilim ve teknolojinin gelişmesi kutsalsız global olarak tüm insanlığın yararına. Ancak kapitalist ülkelerde toplumsal gelişime olumlu etkileriyle birlikte, bir çok sorunada beraber getiriyor. Bilim ve Teknoloji ve yeni teknolojileri tekeline alan uluslararası şirketler toplumun ekonomik, sosyal gelişimini tek yönlü olarak derinden etkileme olanağını ele geçiriyorlar. Otomasyon, günümüzde kapitalist ülkelerde sürekli olarak işsizlik sorununu derinden artırıyor. Bunun yanında bir çok mesleğin yok olması ve işlerin yeniden eğitiminin yeterince ele alınmaması da eklediğimizde bir çok işi sürekli işsizlikle karşı karşıya kalıyor. Ayrıca, bilim ve teknolojinin en gelişmiş nimetlerinden askeri sanayi kompleksleri yararlanıyor. Yeni teknolojiler bu süreçlerin elinde ^{yeni} silahların üretimi için birer araç haline geliyor. Silahlanma yarışını hızlandıran ve uluslararası gerginliği artırmaya etki yapan bir işlev görüyor. Bunun için veremeyiz. Yeni teknolojiler, ancak barışçı amaçlarla kullanıldığında zaman insanlığın gelişimine hizmet edebilir. Burada da sendikalar hareketinde çok yönlü görevler üstlenmelidir.

Buğün burada gündemimizin ana konusuna ulaştıran ve üzerinde geniş bir bilgi alışverişinde bulunduğumuz sorun, ülkemiz işçi sınıfı ve sendikal hareketi açısından da büyük önem taşıyor. Buradaki tartışmaların sonuçlarını çıkarmak ve deneylerden dersler edinmek bizim içinde yararlı olacaktır.

Türkiye gelişme yolunda olan kapitalist ülkeler kategorisi içersindedir. Ekonomisi çok gelişmiş, gelişmiş sanayi ülkelerinde kullanılan teknolojik düzey de farklılıklar göstermektedir. Özel mülkiyete ait bir çok iş kolları ve işyerlerinde yeni ve modern teknolojilerin girişi hızlanıyor. Bu da sermayenin üretimini ve tekellesmesi sürecini hızlandırıyor. Birlikte geliştiriyor hızlandırıyor. Aşırı tekel karları artıyor, oran ve miktar olarak artıyor. Teknolojisini yenileştiriyor ve modernleştiriyor işletmeler, geçmişteki üretimini daha az ama kalifiye işçi çalıştırarak sürdürebiliyorlar. Gelişmiş kapitalist ülkeler düzeyinde olmaması bile, birçok meslek yok oluyor ve zaten oldukça yüksek olan işsizlik oranına artması bu durum da etki yapıyor. Ama her tür işletmelerin sayısının fazla olmasından hemen belirtmeliyim.

Bizler işin asıl temel sorunu bunun temin karesidir. Heri teknolojinin nimetlerinden faydalanmamızın emperyalizmin tarafından engellenmesidir.

Buğün Türkiye ekonomisinin, ve sanayi üretiminin % 50'sinden fazla bir bölümü devlet sektörünün sektörü tarafından karşılanıyor. Demir-Çelik, madenler, çelik dışı parlak metal üretimi,

enerji ve sulama, Posta, telefon telgraf (PTT), ulaştırma, kağıt sanayii, Petrol ve kimya sanayinin çok büyük bölümü gibi temel sektörler devlet mülkiyeti altındadır. Buralarda kullanılan geri ve geleneksel teknolojiler, üretim maliyetini artırmakta ve kalite yükselmesini normal standartlar düzeyine çıkartmamış olmaktadır. Yıllık bütçeleri sürekli artırmaya

eli zararlar kapamam veya devlet bütçesiniyle ayakta kalan bu işletmeleri, bünyeleri devlet geliri için kötüleşen kamu kurumları olarak ideolojik bir malzeme olarak kullanıyor. IMF dünya bankası gibi finans kuruluşları bu işletmelerin modernizasyonu için gerekli yatırımlara izin vermiyor. Kredilerin bu alanda da kullanılmasını sürekli engelliyor. Ülke ekonomisinin ana çekirdeğini oluşturan bu işletmelerin özel sektöre veya emperyalist tekelleşen için Hükümetler nezdinde sürekli telkin ve baskılar uyguluyor.

İşçi sınıfımız, IMF ve diğer finans kuruluşlarının bu baskılarının bütün eğilmesini reddediyor. IMF kredilerinin kesilmesini ve borç faizlerinin ülke ekonomisini talan etmekten ^{eden} ~~kararlı~~ ~~asıl~~ bir karşıt araç olarak kullanılmasını amaçlamıyor. IMF borç ve faizlerinin ödenmesini durdurulmasını ve yeni bir ekonomik düzen sağlanmasını istiyor. ^{işin} ~~galiye~~ "Ülkenin tüm ilerici güçleri bu temel istemler doğrultusunda birleşip mücadele etmeye çağırıyor.

İşçi sınıfımızın, IMF ve dünya bankası gibi finans kuruluşlarına karşı bu anti-emperyalist savaşı, kuşkusuz diktatörlüğe karşı demetresi

Bu nedenle, uluslararası şirketlere karşı savaşım, aynı zamanda barış ve silahsızlanma için savaşım-
la kesip çatırmakta ve birleşmektedir.

Ayrıca bu dünya görüşleri değişik, politik yönelim-
leri farklı tüm işçilerin ve sendikaların uzun süre
görüşleri ile uyum sağlayamaz temel savaşım hedefleridir.

Tekellerin sömürüsüne karşı iş ve yaşam koşullarını
iyileştirmek ve yaşamın en temel hak olan yaşamın
halkının garantisi için savaşmak, bugün olamaması
bile gelecekte uluslararası sendikal eylem birliğinin
tutunacağı bir halklardır.

Sekretaryamızın, 10. ulusal konferansın geniş katılımıyla
gerçekleşmesi için gösterdiği çabası ve yaptığı çabaları
tümünle olumlu görüyoruz. Ve teşekkür ediyoruz.

Değerli arkadaşlar,

Sözlerimi bitirirken, bize bu güzel gelişme olancağını
sağlayan ve iyi misafirperverlik örneği gösteren
Avusturya metal sendikaları sol ~~bloku~~, Almanya
ve sendikalar birliğine teşekkür ediyoruz.

Dikkatimiz için teşekkürler.

9.3.1986

Viyana

Değerli Arkadaş,

Avusturya DİSK'le Dayanışma Komitesi ve Avusturya Sendikalar Birliği (ÖGB)nin çağrısı ile 7.8.9 Mart 1986 tarihlerinde Viyana'da biraraya geldik. Vize zorlukları, ekonomik problemler, önceden kararlaştırılmış randevular nedeniyle, katılım arzuladığımız ölçüde gerçekleşmedi. Toplantımızın belirli bölümlerinde ÖGB (Avusturya Sendikalar Birliği) Başkan Yardımcısı, ASK (Avrupa Sendikalar Konfederasyonu) 2. ci Başkanı, ICFTU Yürütme Kurulu üyesi sayın Alfred STROER ve ÖGB Yürütme Kurulu üyesi-Dış İlişkiler Sekreteri Karl-Heinz NACHTNEBEL katıldılar. Bu bölümlerde DİSK ve Türkiye Demokrasî Güçleriyle dayanışmalarını ve başarı dileklerini bizlere iletiler. Somut dayanışmaya hazır olduklarını bildirdiler. Karşılıklı bilgi alışverişinde bulunuldu.

Avrupa'da bulunan DİSK yöneticisi arkadaşlarınız olarak aramızdaki bilgilendirme ve tartışma oturumlarından çıkardığımız sonuçları, düşüncelerimizi ve önerilerimizi sizlere aktarmayı kararlaştırdık.

.Bugün ülkemizde işbaşında bulunan faşist rejime karşı muhalefet bütün baskılara rağmen gelişmekte ve sesini duyurabilmektedir. Bu yaygın muhalefetin en tutarlı ve kararlı unsuru olan işçi sınıfımız, geçmişten daha güçlü, daha deneyli bir şekilde; grevler, direnişler, gösteriler ve pek çok başka şekillerde ekonomik-demokratik hakları için ve faşist rejime karşı mücadelesini yükseltmektedir.

Türk-İş yönetimi ise, tabanın baskısı ile son İzmir Mitingi örneğinde olduğu gibi, eylem kararları almak zorunda kalmaktadır.

.DİSK davası yeni bir aşamaya gelmiştir. Cunta mahkemeleri geçmişteki suçlamalarından önemli ölçüde geri adımlar atmış olmalarına rağmen; DİSK'i kapatmak, onun mücadele anlayışını ve yöneticilerini mahkum etmek istemektedir. Başlayan DİSK Genel Başkanı Abdullah BAŞTÜRK'ün savunması ve diğer savunmalar bittikten sonra, mahkeme karar verecektir. Bu aşamada DİSK'in açılması, mal varlığının iadesi, yöneticilerinin beraat etmesi yolunda gerek ülke içindeki mücadele, gerekse Uluslararası kamuoyunda yürütülecek kampanyalar, mahkemenin sonucu üzerinde son derece etkili olacaktır.

Bu aynı zamanda demokratik haklar, genel af vb. konulardaki mücadeleye de bağlanacak, ona ivme kazandıracaktır.

./..

Avrupa'da yaşıyan DISK yöneticisi arkadaşlar olarak,uluslararası Sendikal ve Siyasal Merkezler nezdinde,bugüne kadar yürüttüğümüz bireysel ve kollektif çabalarımızı; elde ettiğimiz olumlu sonuçları da gözönüne alarak arttırmamızın ve hızlandırmamızın gereğine hepimizin yürekten katılacağına inanıyoruz.

Bu bakımdan önümüzde iki önemli fırsat olduğunu size hatırlatmak isteriz.

✓ Birincisi, 22.Nisan.1986 tarihinde Strasbourg'da yapılacak Avrupa Konseyi Toplantısıdır.

İkincisi ise, Sosyalist ve Komünist üyelerin protestolarına rağmen 27.Haziran.1986 da İstanbul'da yapılması kararlaştırılan Avrupa Konseyi Komisyon Toplantısıdır.

Avrupa Siyasi ve Sendikal Merkezlerinin dikkatlerinin Türkiye üzerine toplandığı,DİSK'in ASK üyeliğine kabul edildiği böylesi önemli bir dönemde,çabalarımızı arttırmamız gerektiğine inanıyor ve daha önceki toplantılarımızda aramızdan seçtiğimiz yürütme komitesine,ortak bir toplantı organize etmesini öneriyoruz.

Dostça Selamlarımızla

ORTAK AÇIKLAMA

ÖGB (Avusturya Sendikalar Birliği) ile DİSK Avusturya Dayanışma Komitesinin 7,8,9 Mart 1986 tarihlerinde Viyana'da düzenlediği-DİSK ile Dayanışma Toplantısı; ASK (Avrupa Sendikalar Konfederasyonu) ve ÖGB yürütme kurulu üyesi ve ASK Başkan yardımcısı Alfred STRÖER, ÖGB Dış İlişkiler Sekreteri Karl-Heinz NACHTNEBEL ve Avrupanın çeşitli ülkelerin de bulunan DİSK ve DİSK'e bağlı sendika yöneticilerinin katılımı ile gerçekleştirildi.

Yapılan toplantıda: Türkiye'de sendikal hakların kısıtlılığı,DİSK'in faaliyetlerinin yasaklı oluşu, DİSK davasının geldiği bugünkü aşama ve 12 Eylül Askeri Rejiminin demokratik ve sendikal haklara saldırıları üzerinde duruldu.

Üç gün süren toplantının sonucunda :

ASK ve ÖGB'nin, Türkiye Sendikal Hareketi ve DİSK ile dayanışmaya yönelik kararlarının hayata geçirilmesi ;DİSK ile dayanışmanın daha da yükseltilmesi amacıyla,aşağıdaki taleplerin kamuoyuna duyurulması kararlaştırıldı.

.12 Eylül 1980 darbesiyle başlayan ve halen sürdürülen DİSK üzerindeki faaliyet yasası kaldırılmalı, Türkiye'nin ikinci büyük işçi konfederasyonu olan DİSK'in serbestçe faaliyet göstermesine olanak tanınmalı ve DİSK davası derhal durdurulmalıdır.

.Altında Türkiye Hükümetinin de imzası bulunduğu Uluslararası Çalışma Örgütü ILO nun kararlarına tam olarak uyulmalı, çalışma yaşamını düzenleyen Sendikalar ve Toplu İş Sözleşmesi yasalarının yasaklayıcı tüm engelleri ortadan kaldırılmalıdır.

.Günümüze kadar yaratılan uygarlığı yadsıyan işkence insanlık suçudur. Bugün Türkiye'de yaygın bir şekilde sürmekte olan işkenceye derhal son verilmelidir.

.Toplumsal bir yara haline gelen onbinlerce siyasi tutuklu ve ailelerinin uğradığı haksızlığa son verilmesi için genel siyasi af çıkarılmalıdır.

.Yurt dışında yaşamak zorunda bırakılan,vatandaşlıktan atılan politik göçmenlerin özgürce ülkeye dönmesi sağlanmalıdır.

İnanıyoruz ki, Uluslararası dayanışmanın da katkılarıyla Türkiye'de de dikta rejimi yıkılacak,özgürlükler kazanılacaktır.

7-8-9 Mart 1986 tarihlerinde Viyana'da toplanan DISK ve DISK'e bağı sendika yöneticileri olarak biz; ÖGB'nin bu olanağı sağlamasını DISK ile dayanışmanın somut bir örneğı olarak kabul ediyor ve ÖGB yöneticilerine teşekkür ediyoruz.

Toplantımız sonunda DISK ve bağı sendika yöneticileri olarak bizler toplantıda görüşerek ortaya çıkardığımız somut istemlerin OGB tarafından dikkate alınacağına inanıyoruz.

.1982 yılından beri devam eden DISK davasına bir gözlemci gönderilmesi daima rejimin baskılarını ve askeri mahkemeleri geriletici bir işlev görmüştür.DISK davasının karar aşamasına geldiğı bu dönemde,bu dava ile ilgili olarak uluslararası sendikal hareketin gündeminde daha dikkatlice izlendiğini göstermek amacı ile; DISK davasına OGB nin de bir gözlemci göndermesini,

.DISK'i yargılayan askeri mahkemeye ve çeşitli demeçleriyle DISK'i karalamaya çalışan eski Metal İşverenleri Sendikası başkanı,şimdiki başbakan Turgut ÖZAL'a protesto telgrafları gönderilmesini, talep ediyoruz.

9.Mart.1986

Sayın Aydın Güven GÜRKAN
SHP. Genel Başkanı

Avusturya DİSK.le Dayanışma Komitesi ve Avusturya Sendikalar Birliği (ÖGB.)'nin ortak çağrısı ile 7-8-9 Mart 1986 günlerinde Viyana'da bir araya gelen DİSK ve DİSK'e bağlı sendikalar yöneticileri olan bizler, toplantımıza katılan ÖGB.Dış İlişkiler Sekreteri Sayın Karl-Heinz Nachtnebel aracılığı ile görüşlerimizi size yazılı olarak iletmeyi kararlaştırdık.

Bildiğiniz gibi 12 Eylül 1980 Askeri Darbesi ile birlikte Parlamento ve bir süre sonrada siyasi partiler kapatılmış, DİSK ve DİSK'e bağlı sendikalar ile Demokratik Kitle örgütlerinin faaliyetleri durdurulmuş, yöneticileri tutuklanmış ve haklarında çeşitli davalar açılmıştır. Bu davalar 5 yıldanberi sürmektedir.

Askeri yönetim ülkemizi bildiri ve kararlarla yönetmeye başlamıştır. Askeri yönetimin deyimiyle "Demokrasiye geçiş," adı altında yapılan uygulama ve yürürlüğe konan Anayasa ve yasalarla tüm demokratik hak ve özgürlükler ya kısıtlanmış, ya da yok edilmiştir. Kısaca devlet yeniden biçimlendirilmiştir. Nitekim, partinizin demokratik hak ve özgürlüklerin kazanılması yönündeki Anayasa ve yasalarda değişiklik yapılması ile ilgili karar ve görüşleri de, ülkemizde demokratik hak ve özgürlüklerin ne denli kısıtlandığının ve yok edildiğinin bir başka kanıtıdır.

Biz elbette Anayasa ve yasalar ile 12 Eylül 1980 den buyana gittikçe yoğunlaşan anti-demokratik uygulamaların ayrıntısına girmeyeceğiz. Ancak, geçtiğimiz günlerde kamuoyuna yaptığınız açıklamada yer alan "Yönetim faşizan eğilim taşıyor," şeklindeki ifadenizin ülkemizdeki durumu açıkça ortaya koyduğunuzda belirtmek istiyoruz. Yine yoğun bir şekilde uygulanan ve uygulanmakta olan işkencenin son günlerde artık gizlenemez hale gelmesi ve kamu oyunda daha yoğun bir biçimde tartışılması rejimin gerçek yüzünü ortaya çıkarmaktadır.

Ayrıca TURK-İŞ 'in İzmirde düzenlediği mitingin de kitlelerin istemleri etkin bir muhalefetin gereğini bir kez daha gündeme getirmektedir. Sizin mitinge katılmanızla ilgili olarak Turgut Özal'ın açıklaması yönetimin sendikal haklar ve demokrasi konusundaki saldırganlığını sergilemektedir.

Yukarıda belirttiğimiz gibi DİSK ve DİSK'e bağlı Sendikaların davaları sürmektedir. DİSK ve DİSK'e bağlı sendikaların açılması bugün kamu oyunda tartışılmaktadır. Nitekim, TBMM Genel Kurulunda çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanlığı Bütçesinin görüşülmesi sırasında SHP. sözcüsü Sururi BAYKAL'da DİSK'in açılması gerektiğini belirtmiştir. Ayrıca üzülererek belirtmek isterizki TBMM'ne sunduğunuz af yasa önerisi Partiniz yetkililerinin açıklaması ile de çelişmektedir. Nitekim, gerek partiniz içinde ve gerekse kamu oyunda "Af yasa önerisinin," yetersiz olduğu tartışılmaktadır. Oysa geniş kapsamlı Genel Af çıkarılması ülkemizdeki demokratikleşmenin yolunu açacaktır.

12 Eylül Askeri Darbesinin sonrasında yurt dışına çıkmak zorunda kalan bizler aşağıdaki önerileri size iletmekte yarar görmekteyiz.

- DİSK ve DİSK'e bağlı sendikaların ve Demokratik Kitle Örgütlerinin açılması ve haklarındaki davaların durdurulması,
- Sıkıyönetim Mahkemelerinin kaldırılması,
- İnsanlık suçu olan işkencenin durdurulması, işkencecilerden hesap sorulması,
- Tüm ülkedeki sıkıyönetim ve olağanüstü halin kaldırılması,
- Başta Anayasa olmak üzere tüm Anti-Demokratik yasaların değiştirilmesi,
- Tüm çalışanlara sendikal hakların sağlanması,
- Genel Politik bir affın çıkarılması,
- Ayrıca 12 Eylül sonrası yurt dışına çıkmak zorunda kalan politik sığınmacıların, bunlardan vatandaşlıktan atılanların, pasaportları konsolosluklarca alınan ve haklarında dava açılan göçmen işçilerinde af kapsamına alınması,

Sayın Gürkan,

Ülkemizde de demokrasiyi kazanacağımıza, başarımızın bütün rejim karşıtı demokratik güçlerin birlik ve çabalarıyla oluşacağına olan inancımızı belirtir, bu yoldaki çalışmalarınızda üstün başarılar dileriz.

ÖGB Dış İlişkiler Sekreteri Karl-Heinz NACHTNEBEL'in toplantıda yaptığı konuşmanın özeti:

....DISK ile dayanışmaya ÖGB olarak katkıda bulunuyoruz.1,5 yıldan beri devam eden DISK ile Dayanışma Komitesindeki arkadaşlarla ilişkimiz olumludur, bu çeşitli dayanışma eylemleriyle somutlanmaktadır. DISK'in 18.ci Kuruluş Yıldönümü ile ilgili geçen yıl Viyana'da geniş bir toplantı yaptık.Bu toplantımızda bu doğrultuda yapılan önemli bir toplantıdır,dayanışma kararımızın somut bir adımıdır.

....Ben ASK'ın son Şubat ayı içinde yapılan Yönetim Kurulu toplantısında bu konu konuşuldu.Toplantımız hakkında bilgi verdim.Bugün sizin ülkenizden SHP Başkanı Aydın Güven GÜRKAN Viyana'ya ,SPÖ'nün davetlisi olarak geldi.Pazartesi onunla görüşeceğim.Sizin hazırlayacağınız bir mektubu kendisine verebilirim.

....Sizlere ASK'ın en son aldığı karardan bahsetmek istiyorum.ASK'ın kamuoyuna açıklanan en son kararlarından sizin de bilginiz olduğu üzere "Türkiye'de demokrasiye,insan haklarına,sendikal haklara dönüş konusunda hiçbir önemli değişme görmüyoruz",tesbitinden hareketle üyelerini kendi hükümetlerine başvuruda bulunması kararını almıştır. Haziran ayında İstanbul'da Avrupa Konseyinin bir komisyon toplantısı yapılacak.Bu toplantıya katılacakların listesi bize geldi.Ben bu kişilere elimdeki belge ve kararlara dayanarak mektup yazacağım.Onları İstanbul'daki toplantıya katılmamaya çağıracağım.Başaramazsam,katılanların gerçekleri dile getirmelerini isteyeceğim.Türk hükümet temsilcilerine yöneltilecek sorularla gizlenenleri açığa çıkarmalarını isteyeceğim.

....ILO'ya her ülkenin ayrı ayrı başvurmasının yararı olup olmayacağını inceleyeceğiz.Ben her ülkede bir DISK temsilciliği kurulması talebini ASK'ta dile getirebilirim.Bir yıl içinde şartların nasıl değişeceğini bilmiyorum amasizi daha iyi hazırlanmış bir toplantıda bir yıl sonra tekrar buraya davet etmek için arkadaşlarımı ikna edebileceğimi zannediyorum.Ben bu toplantıların yararına inanıyorum.Başka ülkelerde de bu tür toplantı girişimlerini ASK düzeyinde ve ÖGB olarak destekliyorum.

ASK (Avrupa Sendikalar Konfederasyonu) İkinci Başkanı, UHSK (Uluslararası Hür İşçi Sendikaları Konfederasyonu) Yürütme Kurulu Üyesi Alfred STRÖER'in toplantıda yaptığı konuşmanın özeti:

...Değerli arkadaşlar şunu vurgulamak isterim ki, sendikal harekette dayanışmanın önemi büyüktür. Biz ÖGB ve Avrupa Sendika Hareketi güçlü hareketiz. Bu konumumuzla baskı altında bulunan ülkelerdeki arkadaşlarımızla dayanışmayı yükseltmek görevimizdir. Biz özgürlükleri elinden alınmış sendikacılarla dayanışma içindeyiz. Ancak kendimizi sadece Uluslararası Sendika Hareketinin kararlarıyla sınırlamıyoruz. Biz kendi olanaklarımızla da Uluslararası Sendikal Dayanışmayı örmeliyiz, örüyoruz. Sendikal hakları 1945'ten, yani Nazi Faşizminden sonra elde ettik. Bundan sonra İspanya'da uzun yıllar illegal savaşan arkadaşlarımıza yardım ettik. İspanya'da geçmişteki sendikal özgürlükler kavgasında bulunan sendikacılarla dayanışmamızı hatırladıkça, kendimizi daha güçlü hissediyoruz. Portekiz ve Yunanistan'daki mücadelede de sendikacı arkadaşlarımızla dayanışma içinde olduk. Yunanistanlı öndeki sendikacılar St. POLTEN'de çalıştılar uzun zaman. Bugün dayanışmamızın sınırları Avrupayı aşmıştır. El Salvador'da özgürlükleri için savaşanlarla Dayanışmada bulunuyoruz. Şili'deki mücadeleye ben çok büyük sempati duyuyorum. Şili'de sendikal hareket dağınık ve bölünmüş durumda. Ama biz sendikal önderleri bir masa etrafında toplantıda gördük.

Birlik sağlanırsa başarı ve onun yolu açılır. Bizim, dayanışma hareketini sizinle örmeye çalıştığımız şu sırada, aynı düşüncelerimizi sizede iletme istiyoruz. Diğer ülkelerdeki meslektaşlarımızla gösterdiğimiz dayanışmayı sizinle de göstermeye çalışıyoruz.

Uluslararası Hür Sendikalar Konfederasyonu (UHSK) Yönetim Kurulu toplantısında; Türk-İş Genel Sekreterinin cunta hükümetinin bakanı olarak görev almasını protesto ettim. Ayrıca ŞİDE'nin bakanlıktan çekilinceye dek Türk-İş -UHSK ilişkilerinin askıya alınması önerisini ben verdim. Uluslararası Dayanışma Hareketi ve Uluslararası özgür sendika hareketinin sizinle yapacağı dayanışmanın da katkısıyla, Türkiye'de de dikta rejii yıkılacak ve sizler de özgür sendikal çalışma ortamına kavuşacaksınız.

SCHLUSSEKTLÄRUNG

Das Österreichische DISK-Solidaritätskomitee hat gemeinsam mit dem ÖGB (Österreichischer Gewerkschaftsbund) am 7,8,9 März 1986 in Wien eine Konferenz für die Solidarität mit der DISK (Fortschrittliche Gewerkschaftskonföderation) veranstaltet.

An der Konferenz haben Alfred STRÖER, Leitender Sekretär des ÖGB Vizepräsident des EGB, und Karl-Heinz NACHTNEBEL Internationale Sekretär des ÖGB und die Funktionäre der DISK und ihrer Mitgliedsgewerkschaften, die in verschiedenen europäischen Länder leben, teilgenommen.

In der Konferenz wurde über die folgenden Tatsachen diskutiert:

In der Türkei sind die gewerkschaftlichen Rechte sehr beschränkt. Die Tätigkeit der DISK ist verboten. Der DISK-Prozeß ist eine wichtige Phase eingetreten.

Das am 12. September 1980 errichtete Militärregime unterdrückt brutal die demokratischen und gewerkschaftlichen Rechte in der Türkei.

Am Schluß der dreitägigen Konferenz wurde beschlossen, daß die unten stehenden wichtige Forderungen in der Öffentlichkeit bekannt gemacht wird um die Solidaritätserklärungen des EGB und des ÖGB mit der DISK und mit der türkischen Gewerkschaftsbewegung in die Tat umzusetzen. dadurch wird die Solidarität mit der DISK auf ein höheres Niveau gehoben.

.Das Verbot, daß am 12. September 1980 vom Militärregime der DISK verhängt wurde, muß aufgehoben werden. Die freie Tätigkeit der DISK, die zweitgrößte Gewerkschaftskonföderation der Türkei ist, muß unbeschränkt zugelassen werden. Der DISK-Prozeß muß sofort gestoppt werden.

.Die Beschlüsse der Internationalen Arbeitsorganisation (ILO), die von der türkischen Regierung auch unterschrieben sind, muß vollständig eingehalten werden. Die Gewerkschaftsfeindlichen Gesetze, die als größtes Hindernis für freie Gewerkschaftstätigkeit stehen, müssen abgeschafft werden.

.Die Folter, die in der Türkei noch immer sehr verbreitet ist, muß als Verbrechen an der Menschheit angeprangert werden, und muß sofort aufhören.

.Es muß sofort eine generelle Amnestie erlassen werden, um die Ungerechtigkeit zu beseitigen, die als soziale Wunde auf zehntausende politische Häftlinge und ihre Familien zu trifft.

.Der freie Rückkehr der im Exil lebenden alle politischen Flüchtlinge in ihre Heimat muß gewährleistet und ihre entzogene Staatsbürgerschaft wieder anerkannt werden.

TÜRKİYE SOSYAL TARİH ARAŞTIRMA VAKFI
TÜSTAV

DGB

DİSK

**DGB
DİSK
DAYANIŞMA
GECESİ**

SOLIDARITÄTSABEND DGB/DİSK

Konuşmacılar:

DGB Temsilcisi

Sprecher:

Kemal Daysal, DİSK Yürütme Kurulu Üyesi

Yücel Top, DİSK Temsilcisi

Prof. Server Tanilli

NOT: DİSK Genel Başkanı. Abdullah BAŞTÜRK geceye davet edilmiştir.

KULTURPROGRAMM:

NİZAMETTİN ARIÇ
(Fekiye Teyra)

MELİKE DEMİRAG

NEDİM HAZAR
ve Yarınistan Grubu

MARBACHER SONGGRUPPE
Müzik Grubu

BÖBLINGEN FOLKLÖR EKİBİ

YER/ORT:

Gustav-Siegle-Haus, Stuttgart-Mitte

TARİH/DATUM:

27. September 1986, 18.00 Uhr

DGB-KREIS STUTTGART

DGB

DİSK

DGB DİSK DAYANIŞMA GECESİ

SOLIDARITÄTSABEND DGB/DİSK

Konuşmacılar:

DGB Temsilcisi

Sprecher:

Kemal Daysal, DİSK Yürütme Kurulu Üyesi

Yücel Top, DİSK Temsilcisi

Prof. Server Tanilli

NOT: DİSK Genel Başkanı Abdullah BAŞTÜRK geceye davet edilmiştir.

KULTURPROGRAMM:

NİZAMETTİN ARIÇ
(Fekiye Teyra)

MELİKE DEMİRAĞ

NEDİM HAZAR
ve Yarnistan Grubu

MARBACHER SONGGRUPPE
Müzik Grubu

BÖBLINGEN FOLKLÖR EKİBİ

YER/ORT:

Gustav-Siegle-Haus, Stuttgart-Mitte

TARİH/DATUM:

27. September 1986, 18.00 Uhr

DGB-KREIS STUTTGART

TKP

DISK'İN SESİ

He heyde hey DISK'in sesi bu
He heyde hey hey Susmaz kimse.
He heyde hey Feriştah olsan
He heyde hey hey Korkmaz kimse.
He heyde hey Birer birersek
He heyde hey hey Kalmaz kimse.
He heyde hey Yaşarsa örgüt
He heyde hey hey Çökmez kimse.
He heyde hey İş ekmek eyler

He heyde hey hey Doymaz kimse.
He heyde hey Grev mi yaptık
He heyde hey hey Dönmez kimse
He heyde hey Yazım benimdir.
He heyde hey hey Yazmaz kimse.
He heyde hey Güneş yolumdur
He heyde hey hey Durmaz kimse.
He heyde hey Vurdun yokettin
He heyde hey hey Bitmez kimse.

Fazıl Hüsnü DAĞLARCA

Aus dem Inhalt: Benachteiligung ausländischer Arbeitnehmer durch das Steuersenkungsgesetz — Kommunales Wahlrecht für ausländische Arbeitnehmer / DGB startet Kampagne — Das ABC des Gewerkschafters: Zutrittsrecht der Gewerkschaftsbeauftragten — Aus dem Arbeits- und Sozialrecht: Neue Bestimmungen im Sozialrecht — DGB in NRW / Aktion für Integration — Gewerkschaften in der Türkei — Aktuell: Islamische Organisationen in Europa — Gewerkschaften und Gemeinwirtschaft — Miese Arbeit macht krank — Kurznachrichten aus der Heimat.

DGB'nin Türk İşçileri için Haber Bülteni....DGB'nin Türk İşçileri için Haber Bülteni....DGB'nin Türk İşçileri için Haber Bülteni

Vergi İndirimi Yasasından zarar gören yabancı işgücü

Daha önce DGB-Haberlerin çeşitli sayılarında da belirtildiği gibi, 1986/88 Vergi İndirimi Yasası nedeniyle, eşleri ve çocukları F. Almanya'nın dışında yaşayan yabancı işgücü 1.1.1986 tarihinden itibaren çocukları, ev bakını ve çocuklar okula gidiyorlarsa eğitim masraflarını vergi dışı bırakamıyorlar.

Bu haksızlığı gidermek amacıyla IG Metall Sendikasının açmış olduğu örnek dava Baden-Württemberg Maliye Mahkemesi bakıyor. Bu nedenle fazla bürokrasiyi yaratmama amacıyla, gelen itirazları vergi daireleri örnek dava sonuçlanıncaya kadar donduruyorlar.

1986 yılı için kazanç veya ücret vergi denkleştirmesi yapan yabancı işgücü eşi ve çocukları F. Almanya'nın dışında yaşıyor olsalar da, vergi denkleştirilmelerine vergi dışı bırakılan çocuk, ev giderleri ile eğitimdeki çocukların giderlerini işlemelidirler. Bekleneceği üzere, Baden-Württemberg'de yürütülen Maliye Mahkemesi sonuçlanmadığı sürece, vergi daireleri bu işlemleri göz önünde tutmayacaklardır.

Vergi dairesinin bildirimi geldikten sonraki 4 hafta içerisinde söz konusu yabancı işgücü vergi dairesine itirazda bulunmalıdır. Gerçi örnek dava sonuçlanmadığı sürece, bu itirazın görünüşte bir yararı olmayacaktır. Ancak, dava olumlu sonuçlanacak olursa, geriye dönük hakları talep etmek açısından bu itirazın yapılmasında yarar vardır. İtirazlarını yapacak olan yabancı işgücüne yardımcı olmak amacıyla, hazır basılmış dilekçeleri DGB Genel Merkezi, DGB Şubeleri ile DGB'nin Yabancı İşgücü Danışma Bürolarına dağıtmış bulunmaktadır. Buraya başvuran arkadaşlarımıza, söz konusu dilekçelerin doldurulması açısından da yöredeki sendikacılar yardımcı olacaklardır.

Benachteiligung ausländischer Arbeitnehmer durch das Steuersenkungsgesetz

Yöresel seçimlerde yabancı işgücüne seçme hakkı

DGB kampanyayı başlatıyor

Yabancı işgücü ile aile üyelerine seçme ve seçilme hakkının tanınmasını sağlama amacıyla, DGB "Ortak çalışma - ortak yaşam - ortak karar" sloganı ile bir kampanya başlatıyor. Amaç yabancı işgücüne seçme ve seçilme hakkının tanınması amacıyla kamuoyu oluşturmak. Bu nedenle Frankfurt kentinde basın toplantısı düzenliyen DGB Yürütme Kurulu Üyesi ve Yabancılar Sorumlusu Jochen Richert, yöresel yönetimlerde yabancı işgücünün politik kararlara katılmasının Alman toplumunun demokratik gelişimini de etkileyeceğini vurguladı. Jochen Richert sözlerine şöyle devam etti: "Büyük bir çoğunluğu 10 yıldan daha fazla bir süredir aramızda yaşayan, sosyal konum açısından bizlerle bütünleşmiş olan önemli bir kitlenin demokratik kararların alınışının sürrekli olarak dışında tutulması, bir gün gelecek Avrupa'nın göbeğinde Apartheid (ırkçılık) sisteminin yerleşmesine yol açacak ve böyle bir sistemin getireceği olumsuz gelişmelerin faturasının ödenmesine neden olacaktır. DGB'nin inancına göre, yöresel seçimlerde seçme ve seçilme hakkı, uyumun gerçekleşmesine de önemli düzeyde katkıda bulunacaktır. Yabancı işgücü ile aile üyeleri etnik, kültürel ve dinsel içerikliklerini yitirmeden kendilerini bu toplumun bir parçası olarak kabul edebilecekler ve üzerlerine düşen sorumlulukları yerine getirerek, gelişmeleri olumlu olarak etkileyeceklerdir".

Yabancı işgücünün 15 yıldan beri Alman işgücü ile işyerlerinde eşit kılındığını hatırlatan Jochen Richert, bu uygulamanın çalışma yaşamındaki uyuma önemli katkıda bulunduğunu belirterek şöyle devam etti: "İşyeri temsilciliği seçimlerinde, artık yabancı işgücünün kendi ulusal grubunun temsilcisi olarak değil, tüm işyerinde çalışanların çıkarlarını savunan bir temsilci olarak görev yapmaları doğal karşılanmaktadır. İşyeri temsilcisi olarak seçilen yabancı işgücü, kuşkusuz ki salt kendi ulusundan gelen çalışanların oyları ile de seçilmemektedir. Bu gerçeği tüm

siyasal partilerin göz önünde tutarak, yabancı işgücü ile aile üyelerinin ilerde bir gün tüm politik haklara kavuşmalarını sağlayacak yolda atılacak ilk adımın yöresel seçimlerde yabancı işgücü ile aile üyelerine seçme ve seçilme hakkının tanınması olarak benimsemelidirler"

DGB'nin asıl amacının, yabancı işgücü ile aile üyelerine tüm politik hakların tanınması olduğunu belirten DGB Yöneticisi, bunun Avrupa Topluluğu kapsamında gerçekleştirilecek olan Avrupa vatandaşlığı yoluyla veya F. Almanya'nın işgücü göndermiş olan ülkelerle yapacağı ikili anlaşmalarla yürürlüğe sokulabileceğini belirtti. Örnek olarak yapılacak olan ikili anlaşmalar ile yabancı işgücünün geldiği ülkenin vatandaşlık hakları dondurulurken, Alman vatandaşlığına geçişin kolaylaştırılabileceğini gösterdi. Başta Federal Hükümet olmak üzere tüm siyasal partilere çağırıda bulunan Richert, DGB'nin önerilerini ciddi bir biçimde ele alıp, gerekli politik girişimlerde bulunmalarını istedi.

Kommunales Wahlrecht für ausländische Arbeitnehmer/DGB startet Kampagne

1. MAI '87

Arbeit schaffen
Umwelt schützen
Technik
sozial gestalten

DGB

DGB'nin bu yılki 1 Mayıs'87 sloganı:

"İş sahası açalım - çevreyi koruyalım - teknolojiyi değerlim"

Sendikacının ABC'si

ABC-Zutrittsrecht der
Gewerkschaftsbeauftragten

Sendika yetkilisinin işyerine girebilme hakkı

İşyerindeki çalışmanın akımı, işyeri güvenliğinin hükümleri veya işyerinin sırlarının kaçınılmaz nedenlerle engel olduğu bir durum yoksa, işyerinde üyesi bulunan sendikanın yetkilisi işyeri Teşkilat Yasasının 2. maddesine göre işyerine girme hakkına sahiptir. İşyerinde en az 1 tane üyesi bulunan sendikanın yetkilisi, gerektiğinde işyerine girebilir.

Bu yetkinin kime tanınacağına sendika karar verir. Genelinde sendikacılığı profesyonel olarak yapan bir kişi görevlendirilirse de, bu zorunlu değildir. Kimin yetkili kılındığına ilişkin olarak işyeri temsilciliğine bilgi verilmesi yararlı olmakla birlikte, zorunlu da değildir. Başka bir deyişle, işyerinde işyeri temsilciliği bulunmasa da, sendika yetkilisi işyerine girebilir.

Grev öncesi bile, sendika yetkilisinin işyerine girmesini sınırlandıracak bir uygulama söz konusu değil. İşyerine girme hakkı genel olarak vardır, dolayısıyla işyeri temsilciliğini ziyaret, işyeri toplantısına katılma gibi konular da sınırlandırılamaz. İşyeri Teşkilat Yasası kapsamında görevini yerine getirebilmek amacıyla sendika yetkilisi, işyerinde çalışanları bireysel olarak da ziyaret edebilir.

İşyeri ziyareti yapılmadan önce, işverene sendikanın bilgi vermesi gerekir. Acil durumlarda, ziyaret yapılmadan kısa bir süre önce bilgi vermek te etelir. Söz konusu olan bilgi vermektir, yoksa işverenden izin almak diye bir durum yoktur. İşveren ancak belirli koşullar altında, sendika yetkilisinin işyerine girmesini engelliyebilir. Örneğin işyerindeki çalışma koşulları zorunlu kılıyorsa, iş kazaları güvenliği açısından bir durum varsa veya işletmenin sırlarının zedelenmesi gibi bir konum varsa. Öte yandan işveren, sendikaya hangi gerekçeyle ziyarete engel olduğunu birdirmek yükümlülüğü altındadır. Şayet sendika yetkilisi öne sürülen gerekçeleri sağlıklı bulmazsa, sendika uygulamayı durdurma kararı çıkarabilir.

İş ve sosyal yasalardan

Sosyal Hukuda yapılan yeni değişiklikler

Sosyal hukukta 1987 yılıbaşından buyana bazı yeni uygulamalar yürürlüğe girdi. İlgilendirenleri önemli oranda etkileyen bu yeni uygulamalar hakkında özetle bilgi veriyoruz:

Malûl çalışanlara verilen ek yıllık izin süresi 1987 yılında "6 işgünü" kapsamıyor. Genelinde "1 hafta" süreyi içeriyor. Genelinde hafta 5 işgünü olduğuna göre, ek yıllık izin süresi 5 işgününe kapsamına alıyor.

Çocuk ödentisi

1986 yılında yürürlüğe sokulan ve çocuk başına ayda 46,- DM'i öngören çocuk ödentisinden, dar gelirli, işsizler, emekliler ve öğrenciler 1987 yılında gerekliyse yararlanabilecekler. Şayet 1986 yılı için ücret veya gelir vergisi ödemek yükümlülüğü altında değilseniz ve 1986 içinde çocuk ödentisi için talepte bulunmamışsanız, bunu 1987 yılında yapabilirsiniz. Böylelikle ayda 46,- DM olmak üzere her çocuk başına bütün yıl boyunca para ödenecek. Toplam olarak yılda çocuk başına bu tutar 552,- DM'i buluyor.

Fiat kıyaslama listeleri

Doktorunuz bundan böyle, eskiden verdiği ilaçlar yerine yeni ilaçlar size yazacak olursa pek şaşmayın. Nitekim 1987 yılıbaşından buyana, hastalık sigortaları, doktorları ilaç fiyatlarını kıyaslamakla yükümlü kıldı. Sigortalar gönderdikleri ilaç fiyat kontrol listesinde, söz konusu ilaçlar 3 gruba ayırıyorlar: Tavsiye edilenler, daha az tavsiye edilenler veya olağandışı durumlarda kullanılması gerekenler. Bu yoldan sigortaların milyarlarca DM düzeyinde tasarruf yapması bekleniyor.

Emeklilik konusunda bilgiler

Emeklilik sigortaları sigortalının 45 yaşından itibaren "sigortalılık görünüm süresi" ve 55 yaşından itibaren "emeklilik konusunda bilgiler" içerikli bilgi verici malzeme göndermekteydi. İşteğe bağlı biçimde yapılan bu uygulama, 1987 yılından itibaren yasal zorunluluk oldu. Bunun dışında yeni olan başka bir konu, emeklilik sigortasının yaptığı bildirimlerde daha sonra değişiklik yapamaması. Buna karşın ise sigortalı, eğer eksiklikler görürse, düzeltme yapabiliyor.

Ödenmemiş işsizlik parasının ödenmesi

1981 yılında işsizlik parasını alma 1981 yılında işsizlik parasını alma hakkını elde etmiş olup (o zamanlar 180 gün yeterliydi) 1982 yılında gerekli sigorta süresini dolduramadıkları için (1.1.82 tarihinden itibaren sigortalılık süresi 2 katına çıkartılarak 360 gün olması öngörülmüştü), işsizlik parası alamayanlar, şimdi bu işsizlik parasına yeniden hak kazanıyorlar. Bu nedenle bu durumda olanların, iş kurumlarına başvurmaları gerekiyor.

İşsizlik yardımı

İşsizlik yardımı alanlardan, eşinin netto geliri düşülüyor. Ancak eşin netto gelirinin belirli bir tutarı, bu hesabın dışında tutuluyor. 1986 yılında 500,- DM olan bu tutar, 1987 yılında 650,- DM oldu ve dolayısıyla, işsizlik yardımından bu yıl 150,- DM daha az kesilmesi öngörüldü. Aynı süreler içerisinde çocuklardan dolayı hesaba katılmayan tutar, ayda 238,-DM'den 330,- DM'e çıktı. Yeni uygulamayı iş kurumları, işsizlik yardımı alanlara otomatikman gerçekleştiriyor. Ancak eşinin 1986 yılındaki kazancı nedeniyle işsizlik yardımı alamayanların, 1987 yılında hesap dışı bırakılan tutarlardaki artışları bir gözden geçirmesinde yarar var.

Neue Bestimmungen im Sozialrecht

Kuzey-Ren-Vestfalya DGB'si, yabancı işgücünü eyleme geçiriyor

Kuzey-Ren-Vestfalya DGB Eyalet temsilciliği, Eyalet bünyesindeki tüm DGB Şubeleri ile birlikte yeni bir eyleme başlıyarak, çalışma hakkı bulunmayan yabancı işgücünün kalmamasını sağlamayı amaçlıyor.

Yabancı işgücü ile aile üyeleri Almanya Federal Cumhuriyetinde 30 yıldan uzun bir süredir yaşıyorlar. F. Almanya'da yaşayan 4,3 milyon yabancı uyruklunun, 1,3 milyonu Kuzey-Ren-Vestfalya Eyaletinde bulunuyor. Bu yabancıların önemli bir kesimi, oturma hakkı elde edecek statüye ulaşmış olmalarına rağmen, Kuzey-Ren-Vestfalya'da sadece 121 bin yabancının oturma hakkı bulunuyor. Yabancı uyruklulara, çalışma yaşamı, işsizlik ve sosyal yardım konularında en iyi güvenceyi getiren bu haklardan yararlanmalarını sayısı bu denli az.

DGB Eyalet Temsilciliği Başkan Yardımcısı Edgar Prochnow, DGB Şubelerinin yüreyse yabancılar daireleri ve yöreyse parlamentolarla kuracakları ilişkiler sonucu, bu durumu değiştireceklerine inandıklarını açıkladı.

DGB in Nordrhein-Westfalen/ Aktion für Integration

k ö ş e m i z

DGB Genel Merkezli, tüm örgütüne bir genelge göndererek Türkiye'deki sendikaların konumu açısından uyardı

F. Almanya'da faaliyet gösteren belirli siyasal amaçlı grupların Türkiye'deki sendikaların adını kullanarak kendi siyasal çizgileri yolunda zararlı faaliyetlerde bulunmaları nedeniyle, DGB Genel Merkezi aşağıdaki genelgeyi örgütüne dağıttı:

Konu: Türkiye'deki sendikalar
Değerli arkadaşlarımız,

F. Almanya'da çalışan Türk üyelerimizden gelen sorular ile onların ülkelerine bağlılıkları açısından günümüzde Türkiye'deki sendikaların konumu açısından bu bilgileri vermekte yarar görüyoruz. Herne kadar Türkiye'nin demokrasiye dönük adımlar attığı kanısı son zamanlarda yaygınlaşmaya başlamış olsa da, günümüzdeki Türk hükümetinin anti-demokratik politikasını sürdürdüğünü, anti-demokratik metodlara baş vurduğunu ve ülkede yaşayan insanlarına demokratik hakları, insan haklarını, sendikal hakları tanımadığını izlemekteyiz.

Yakın işbirliği içerisinde bulunduğumuz Türkiye İşçi Sendikaları Konfederasyonu (TÜRK-İŞ) herne kadar günümüzde faaliyetini sürdürmekteyse de, yürürlükte bulunan yasalar ile yönetmelikler açısından faaliyetleri önemli oranda sınırlandırılmış bulunmaktadır. Bundan çıkan anlam, gerek genel sendikal açıdan ve gerekse toplu sözleşme politikası açısından TÜRK-İŞ'in 1,8 milyon üyesinin haklarını savunmakta çeşitli zorluklarla karşılaştığıdır. Öte yandan son dönemdeki gelişmeler sendikalara yeni hakların tanınması yolunda değil, bir takım yeni uygulamalarla mevcut hakların daha da kısıtlanmasını amaçlandığını göstermektedir. 12.9.1980 tarihinde ordunun yönetimi eline geçirmesiyle birlikte Devrimci İşçi Sendikaları Konfederasyonu (DİSK) in faaliyetleri durdurulmuş ve binlerce yöneticisi ile üyesi tutuklanmıştır. Binlerce DİSK yöneticisi, toplumun düzenini zorla değiştirmeyi amaçladıkları gerekçesiyle askerî mahkemelerde yargılanmıştır.

23.12.1986 yılında 6 yıl süren dava sonuçlanarak DİSK kapatılmış, 285 yöneticisi 5 1/2 ile 15 yıl arasında ağır hapis cezasına çarptırılmıştır. Bu yargı kararlarına bir üst mahkemede itiraz edilmiştir.

Askerî darbeden önce DİSK ile bir ilişkimizin bulunmamasına rağmen, bu durum karşısında Uluslararası Sendikal Dayanışmanın gereğini yerine getirerek, DİSK'e destek sağladık. Sonuç, DİSK'in Avrupa Sendikalar Birliğine üye olmasına yol açtı. DGB, Avrupa Sendikalar Birliği ve Uluslararası Özgür Sendikalar Birliği ile birlikte tutuklanana hukuksal destek, ailelerine insalcı yardımı gerçekleştirdi. Son yapılan Avrupa Sendikalar Birliği Kongresinde, DİSK Başkanı Abdullah Baştürk Avrupa Sendikalar Birliğinin Başkan Vekilliğine seçildi. Bunun dışında DİSK yönetiminin görevlendirdiği bir temsilci Brüksel'de Avrupa Sendikalar Birliğinin bünyesinde bulunmaktadır.

DİSK yönetiminin kararına ve bizim görüşümüze göre, ülke dışında DİSK'i temsil etme yetkisi bir tek bu kişiye tanınmıştır. Nitekim Aralık 1986 tarihinde olağandışı bir uygulamaya ile DİSK Başkanı Baştürk yurtdışına çıkıp DGB Genel Merkezini de ziyaret

Cumhuriyet gazetesi yazarlarından Uğur Mumcu'nun Avrupa'da yaşayan Türkler arasındaki İslami akımlardan başlayıp, DGB'nin bu konudaki olumlu çalışmalarına da değinip, Türkiye ile Suud & Amerikan ortaklığı ARAMCO şirketince finanse edilen Rabita örgütü arasındaki ilişkileri ortaya çıkaran yazı dizisi, Türkiye'deki kamu oyunda büyük fırtınalar kopardı. Konuya ilişkin olarak Uğur Mumcu'nun, Cumhuriyet gazetesinde çıkan bir köşe yazısını, tam metin olarak "Köşemize" alıyoruz.

Kimin Fikri?..

Yurtdışındaki din görevlilerine Rabita Örgütü ve Belçika yönetimince aylık ödenmesi fikri ilk kez kimden çıkmış?

Tayyar Altıkulaç'tan...

Altıkulaç, 24 Mart 1980 tarihinde, o zamanki adıyla "Kıbrıs Federe Devleti"nde 8. İslam Kongresi'nde "Rabita Örgütü" sorumluları ile görüşür.

Bu kongrede Demirel hükümetinin Devlet Bakanı Muhammet Kelleci bir konuşma yapar.

Daha sonra "Rabita Örgütü" Genel Sekreteri Muhammed Ali El Harekan, Altıkulaç tarafından Türkiye'ye çağılır.

Genel Sekreter Harekan, 31 Mart 1980 tarihinde Türkiye'ye gelir. Altıkulaç ile Harekan, "Rabita Örgütü"nün Türkiye'de yapacağı katkıları görüşür.

Diyanet İşleri Başkanlığı'nca çıkarılan "Diyanet Gazetesi"nde bu görüşme haberi yer alır.

Habere göre "Rabita Örgütü"nün yapacağı maddi yardımlar şunlardır:

1-Yurtdışındaki Müslüman Türklerle dini faaliyetlerle ilgili her türlü yardım..

2-TBMM'de yapılacak camii için 20 milyon liralık "teberru"..

3-Türkiye'deki cami ve onarım çalışmalarını sürdüren Diyanet Vakfı'na yardım.

4-Adana'da sel felaketine uğrayan yurttaşlar için 5 milyonluk "teberru".

Altıkulaç için bundan sonraki adım, yurtdışındaki din görevlilerine "Rabita Örgütü"nce aylık ödetmektir.

Bu konuda Demirel ile görüşür. Başbakan Demirel, "Gidecekleri biz seçelim de onlar parayı versin"der.

Bundan sonrası kararnamenin hazırlanmasına kalmıştır.

Altıkulaç, 5 Ağustos 1980 tarihinde 1195 sayılı yazı ile başbakanlığa başvurur.

Gerekçe olarak da "Ülkemizin içinde bulunduğu ekonomik ve döviz sıkıntısı" ile "işçi yurttaşlarımız arasındaki bölücü faaliyetler" gösterilir.

Bu "tekil yazısı" uyarınca Demirel hükümeti, 32 din görevlisi için "ücretsiz izin" verilmesini kararlaştırır. Tarih 17.8.1980, sayı 8/1500.

"Rabita ilişkisi" işte böylece, ilk kez, Tayyar Altıkulaç tarafından kotarılmış; Demirel hükümetince de başlatılmıştır.

Bu bakımdan DYP Genel Başkanı Sayın Cindoruk'un "Yurtdışındaki bir örgütün din adamlarına maaş vermesi fevkaladı yanlıştır. Üstelik bunun bilerek kararnameye bağlanması da laik devlet ilkelerine aykırıdır. Yakışır bir iş değildir, yanlış bir iştir" sözlerinin, öncelikle Süleyman Demirel'e yönelmesi gerekmektedir.

"Rabita Örgütü" ile ilişkili kuran Demirel hükümeti, bu ilişkiyi sürdüren de Bülend Uluşu hükümetidir. Uluşu hükümetinin Başbakan Yardımcısı bugünkü Başbakan Özal, Maliye Bakanı da Başbakan Yardımcısı Kaya Erdem'dir.

İlişki yine Diyanet İşleri Başkanı Altıkulaç eliyle yürütülür. Altıkulaç'ın girişimleri sonucunda, 12 Eylül hükümetinin Devlet Bakanı Mehmet Özgüneş, 20 Nisan 1981 günü Başbakanlığa yazdığı 919 sayılı yazı ile yurtdışındaki din görevlilerinin aylıklarının "mahalli kuruluşlar ve Dünya İslam Birliği" tarafından ödenmesi önerisinde bulunur. Bu öneri üzerine, Uluşu hükümeti, 41 din görevlisinin ücretsiz izinli sayılması için kararname hazırlar.

Tarih, 28.4.1981, sayı 8/2838.

Bu işlerin "bir numaralı sorumlusu" Tayyar Altıkulaç hakkında Özal hükümetince - Diyanet Vakfı konusunda- beklenmedik bir soruşturma açılır ve Başbakanlık Teftiş Kurulu Başkanı İbrahim Düzyol'un hazırladığı rapor sonucunda Altıkulaç istifa eder. Düzyol, bu raporu verdikten sonra görevinden alınır ve YÖK üyeliğine getirilir.

Olayın "Rabita Örgütü" ile başlayıp, Demirel ve Uluşu hükümetleri ile süren ve Altıkulaç'ın istifası ile noktalanmış kısa öyküsü böyledir.

Şimdi, İbrahim Düzyol'un Altıkulaç hakkında hazırladığı rapordaki suçlamaların neler olduğunu, Devlet Bakanı Sayın Güzel'den sormayalım mı?

(Islamische Organisationen in Europa)

ettiğinde, bu gerçeği bir kez daha vurgulamıştır. Öte yandan sendikal olmaktan çok politik belirli amaçları güden bazı Türk grupları, Avrupa'da DİSK'in adını kullanarak, kendi siyasal faaliyetlerini yürütmek istemektedirler.

DİSK'in kuruluşunun 20. yıldönümü nedeniyle İstanbul'da yapılan toplantıya Avrupa Sendikalar Birliğine üye tüm Sendika Birlikleri en üst kademede yöneticilerini göndererek katıldılar. DGB'de anılan toplantıya DGB Başkan Vekili Gerd Muhr'un başkanlığındaki bir delegasyon ile katıldı. Gerd Muhr arkadaşımızın söz konusu toplantıda yaptığı konuşmayı ilişikte gönderiyoruz.

Yukarıda belirttiğimiz politik güçlerin geçmiş dönemde DİSK'in adını kullanarak kendi politikalarını uygulayabilmek amacıyla çeşitli toplantılar düzenlediklerini ve DGB Şubeleri ile Sendikaların Şubelerine yardım için baş vurdukları izlenmiştir. Amaçları, DİSK'i sa-

vunmak değil, toplantıya katılacak olan Türk işgücünü kendi siyasal yönlerinde kazanmaktır. Siyasal içerikli bu tür toplantılarda, halen yargılanmakta olan DİSK yöneticilerine ne denli zarar verebileceklerini dahi düşünmemektedirler. Öte yandan, kendilerine bir kimlik kazandırabilmek açısından DGB ve sendikaların bu toplantılara katılmalarına büyük bir önem göstermektedirler.

Oysa doğal uygulama, uluslararası ilişkileri ilgilendiren konularda DGB Genel Merkezine baş vurulmasıdır.

Şayet yönünüzde DİSK adına sizlerle birlikte bir toplantı düzenlenmesi istemi gelecek olursa, durumu DGB Genel Merkezi ile görüşmenizi bekleriz.

İçten gelen selamlarımızla

Jochen Richert

Karl-Heinz Goebels

Gewerkschaften in der Türkei

Sendikalar ve topluma yararlı yatırımlar: Sendikaların ödevleri tehlikeye sokulmamalı

Topluma yararlı yatırımların geleceği konusunda DGB Genel Merkezinin Oberursel kentinde yürütülen toplantısından sonra basına şu açıklama yapıldı: "Neue Heimat Şirketinde doğan olayların, sendikaları kamuoyunda yıprattığı bilinmektedir. Yanılgıları gidermek, tüm sendikaların ortak bir ödevidir. Somut çözüm yolları aranmasında, sendikalar ellerinden gelen katkıları yapmağa hazırdırlar".

DGB Genel Merkezinin basın bildirisi şöyle devam ediyor:

"Neue Heimat'in sorunlarının sosyal dayanıklılık çerçevesinde ve mevcut konutların sosyal konumunu kaldırmayacak ve doğacak külfeti dayanılır bir biçimde eşit olarak dağıtacak çözüm yolları bulunabilmesi için sendikalar, Eyalet ve Federal Hükümet ile bankalara çağırıda bulunmaktadır.

• Neue Heimat'daki değişikliklerden dolayı, külfeti üstlenen Beteiligungsgesellschaft für Gemeinwirtschaft AG (BGAG) için de somut sonuçlar doğmaktadır. Bu nedenle BGAG, aşamalı olarak ve en uygun koşullar altında hisselerini devretmeye çalışacaktır.

Bu hisselerin devri sırasında, ekonomik açıdan elverdiği sürece, işletmelerin sosyal karakterinin bozulmamasına ve geleceğinin güvence altında kalmasına özen gösterilecektir.

BGAG'nin bünyesinde yapılan değişiklikten sonra, geleceğe dönük yeni planlar yapılacaktır. Temel ilke, sendikaların asli görevlerine engel olabilecek bir düzeyde, mali yükümlülük altına sendikaların giremeyeceğidir.

• Günümüze kadar olduğu gibi, bundan böyle de sendikaların yatırımlarının amacı, sendikal ödevlere hizmet etmek içeriğini taşıyacaktır".

Gewerkschaften und Gemeinwirtschaft/GewerkschaftAufgaben dürfen nicht gefährdet werden

Ağır çalışma koşulları hastalığa yol açıyor Özellikle yabancı işgücü bu durumdan etkileniyor

F. Alman vatandaşlarına kıyasla yabancı işgücü daha sık hastalanıyor. Berlin Bilimsel Araştırma Merkezinin, AOK'nın 1981 yılındaki verilerinin değerlendirilmesi sonucu, yabancı işgücünün belirli nedenlerden dolayı daha sık hastalandığı ortaya çıktı. Bu nedenler şöyle sıralanıyor: Ağır çalışma koşulları, kötü konutlarda oturma ve çalışma zamanı dışında ortaya çıkan sosyal sakıncalı konum.

Araştırma amacıyla Berlin'li Bilim Adamları AOK bünyesinde sigortalı 30 bin kişiyi seçtiler. Bunlardan 5 bini yabancı işgücüyü ve yaklaşık %50'si Türklerden oluşuyordu.

Alman işgücünün yılda ortalama hastalık süresi 21 günde kalırken, yabancı sigortalıların hastalık süresi ortalaması 29 günü bulmaktadı. Gene yapılan araştırmaya göre, her 2 yabancı işgücünden biri sağlık yönünden zararlı işyerlerinde çalışırken, Alman işgücündeki bu oran her 5 Almandan birine düşmekteydi.

Araştırmacılar, sağlığa az zararlı işyerlerinde çalışan yabancı işgücünün küçük bir azınlığı oluşturduğunu saptadılar. Bu tür işyerlerinde çalışan yabancı işgücünün çok az düzeyde hastalandığı saptandı. Nitekim hastalanma oranları, aynı

tür işyerinde çalışan Alman işgücünden de az.

Sağlık yönünden özellikle zararlı görünen iş dallarının başında elektro montaj, ev ve bina temizliği, depoculuk ve taşımacılık geliyor. Alman işgücünün %20'si bu gibi iş dallarında çalışırken bu oran yabancı işgücünde %36'ya ulaşılıyor. Bundan sonra gelen iş dalları bedensel ağır işler, çevrenin sağlığa zarar vermesi, gece ve vardiya çalışmaları, önceden yapılması saptanmış çalışma biçimleri oluyor. Yabancı işgücünün ise %80'ni bu gibi dallarda çalışıyor. Yabancı işgücünün sadece %20'si vasıflı işgücü niteliğinde ve bu oran Alman işgücünde ise 2 katı.

30 ila 40 yaşları arasındaki yabancı kadın işgücü Alman kadın işgücüne kıyasla 2 katı daha sık hastalanıyor. Kadın işgücünde rastlanan en sık hastalıklar ise şunlar: İdrar yolları ve cinsel organlardaki hastalıklar, hamilelik sırasında doğan komplikasyonlar. Nefes ve hazım organları ile kol ve bacaklarda rastlanan hastalıklar erkek ve kadın işgücünde eş düzeyde görülüyor.

Miese Arbeit macht krank/Ausländische Arbeitnehmer sind davon häufiger betroffen

Türk-İş'i yürütmediler

ANKARA- Türk-İş'in profesyonel yöneticileri Türk-İş'ten Meclise kadar yürüyüp, işçi sorunları ile ilgili dilekçelerini Meclise sunamadılar. Güvenlik görevlileri, Türk-İş'in yöneticileri Meclise yürüyüp dilekçelerini vermiş olsalardı, sorunlarını kamuoyuna bu kadar etkili duyurabilmiş olamazlardı. Engelleme ile bağlantılı gelişmeler, profesyonel birkaç yüz sendika yöneticisini yol kenarında toplu olarak Meclise yürümelerine siyasi iktidarın katlanamayışı, işçi sorunlarının boyutunu kamuoyuna çok daha etkili sergilemiş oldu. Sendikalarından gelecek en mason eylemlere, işçi sorunlarının gündeme gelişine tepkinin, demokrasiye tahammülsüzlüğün boyutunu apaçık ortaya koydu.

Türk-İş Mektubu

— Türk-İş'e bağlı sendikaların yönetim kurulları ve Türkiye'deki tüm şube yöneticilerin adına daha sonra TBMM'ye iletilen mektuba, "siyasi iktidardan geniş kitlelerin ekonomik güçlükler ve hayat pahalılığı altında ezilmesine seyirci kaldığı" belirtildi. TBMM'ye iletilen mektupta siyasi iktidarın çalışanlara karşı olan "hasmane tutum ve uygulamalarının" Türk-İş'i böyle bir noktaya ittiğine dikkat çekildi. Mektubun "İktisaden güçsüz durumdaki geniş halk kesimlerinin, diğer bir deyişle işçilerimizin, memurlarımızın köylümüzün, küçük esnafın emekli, dul ve yetimlerimizin hayatı sorunlarına, Atatürk Türkiye'si'ne en kısa süre içerisinde sahip çıkılacağı, gerekli önlemlerin alınacağı umudu ile" verildiği de bildirildi.

Daha önceden sorunlara çözüm getirilmesi amacıyla TBMM'ye bir çok kez başvurulduğu, ancak bunların hiçbirinde sonuç alınmadığı belirtilen mektupta, "siyasi iktidardan çalışanlara karşı tutum ve uygulamalarını sürdürmekte direnmesi" üzerine Türk-İş Başkanlar Kurulu'nun 16 Mart 1987 tarihli toplantısında TBMM Başkanlığı'na bir şikâyet mektubu iletilmesi kararının alındığına işaret edildi ve mektupta "Son yedi yıl, Türkiye'de sosyal devlet anlayışını ortadan kaldırmış, hukuk devleti ilkesini ise ciddi sürette tartışılır duruma sokmuştur" denildi.

(Kurznachrichten aus der Heimat)

DGB Kreis Stuttgart Willi-Bleicher-Str. 20 7000 Stuttgart 1

Willi-Bleicher-Str. 20
7000 Stuttgart 1
☎ (07 11) 20 28-1

27. September. 1986

DGB. Alman Sendikalar Birliği Bölge Başkanlığı
LISK. Devrimci İşçi Sendikaları Konfederasyonu
Dayanışma Komitesi - Stuttgart/Deutschland

Manfred H a c k h

DGB. Kreisvorsitzender - Stuttgart

Günther Wickert

IGM. Sendikası 2. Bevollmächtigter - Stuttgart

Turhan Ata

Disk. Genel Yönetim Kurulu Uyesi

Bank-Sen Sendikası TİS. Daire Bşk.

Ismail Kahraman

DGB. Türk İşçileri Sekreteri - Stuttgart

Bozkurt Sönmez

IGM. Sendikası Türk İşçileri Sekreteri - Stuttgart

Pressekonferenz
am 27. September 1986
im DGB Haus Stuttgart

Anwesende Vertreter von DGB und DISK

- Manfred H a c k h
DGB Kreisvorsitzender
- Kemal D a y s a l
Geschäftsführendes Vorstandsmitglied vom DISK
- Yücel T o p
Vertreter vom DISK im IBFG Brüssel
- Turhan A t a
Vorstandsmitglied vom DISK

GEMEINSAME ERKLÄRUNG

Der heutige Solidaritätsabend im Gustav-Siegle-Haus wird vom DGB-Kreis Stuttgart und der in der Türkei verbotenen gewerkschaftlichen Dachorganisation DISK gemeinsam getragen. DISK ist Mitglied im Internationalen Bund Freier Gewerkschaften (IBFG).

Bei der heutigen Pressekonferenz sind Funktionäre von DISK und ihrer Einzelgewerkschaften, die in Westeuropa im Exil leben, anwesend.

Auch der Vorsitzende von DISK, Abdullah Bastürk, wurde zu der heutigen Veranstaltung eingeladen; er hat jedoch keine Ausreiseerlaubnis erhalten.

Bekanntlich hat die Militärjunta am 12. September 1980 die Macht in der Türkei übernommen. Daraufhin wurden nicht nur die politischen Parteien sondern auch die gewerkschaftliche Dachorganisation DISK und ihre Mitgliedsgewerkschaften verboten. Die Funktionäre von DISK und viele andere Patrioten und Demokraten wurden verhaftet und lange Zeit im Gefängnis gefangengehalten.

Heute stellen wir fest, daß der Demokratisierungsprozeß in der Türkei so gut wie keine Fortschritte macht. Die Menschenrechte und politischen Freiheiten wurden durch das sogenannte Grundgesetz von 1982 zunichte gemacht. Die Regierung ist nicht bereit, eine Generalamnestie für die politischen Gefangenen zu erlassen. Noch heute wird in der Türkei auf das schlimmste gefoltert. Die Militärgerichte verhängen weiterhin die Todesstrafe für politische Gefangene.

Obwohl die Türkei Mitglied des Europarates ist, werden die Mindestanforderungen der europäischen Menschenrechtskonvention dort nicht eingehalten. Diese Konvention wird in der Türkei täglich mit Füßen getreten. Daß in der Türkei das Kriegsrecht aufgehoben wurde, ist lediglich zur Irreführung der europäischen Öffentlichkeit geschehen.

Aziz

Wie der bekannte Autor, ~~Aeie~~ Nesin, Vorsitzender des Schriftstellerverbandes in der Türkei, zum Ausdruck brachte, lassen die geltenden Notstandsgesetze das vorherige Kriegsrecht nicht vermissen.

Zu der geschilderten Situation in der Türkei erheben der DGB-Kreis Stuttgart und die Funktionäre von DISK folgende Forderungen:

- Die politischen Prozesse gegen DISK, die Friedensgesellschaft, den Bund der türkischen Ärzte sowie andere Organisationen und Persönlichkeiten müssen sofort eingestellt werden,
- das Betätigungsverbot gegen DISK und ihre Gewerkschaften muß aufgehoben werden, damit sie ihre Arbeit uneingeschränkt aufnehmen können,
- den im Exil lebenden Gewerkschaftsfunktionären, deren Staatsbürgerschaft durch die Militärjunta aberkannt worden ist, müssen ihre staatsbürgerlichen Rechte zurückgegeben und freie Einreise ermöglicht werden,
- die Folter ist sofort abzuschaffen,
- die Freiheit der Medien muß hergestellt und garantiert werden,
- das Grundgesetz von 1982 muß neu verfaßt und von seinen antidemokratischen Inhalten gesäubert werden,
- die Meinungs- und Koalitionsfreiheit müssen entsprechend der europäischen Menschenrechtskonvention gewährleistet werden.

Der DGB und die Vertreter von DISK sind sich einig, daß die solidarische Verbundenheit der freien Gewerkschaften mit den unterdrückten und verfolgten Kolleginnen und Kollegen in der Türkei Voraussetzung für eine Verbesserung der gegenwärtigen Lage und zur Wiederherstellung demokratischer Verhältnisse ist.

Sie appellieren auch an die Bundes- und Landesregierung, zur Wiederherstellung der Demokratie in der Türkei beizutragen und ihren politischen Druck auf die türkische Regierung zu verstärken.

Deutscher Gewerkschaftsbund
Kreis Stuttgart

Manfred Hackh

D I S K -
Dachorganisation der
progressiven Arbeiter-
gewerkschaften in der Türkei

Stuttgart, 27. September 1986

27.Eylül.1986

Stuttgart DGB.Alman Sendikalar Birliği Bölge Başkanlığı, Türkiyenin ikinci büyük Sendikal Konfederasyonu ve ASK.Avrupa Sendikalar Konfederasyonu üyesi olan DISK'le Uluslararası Dayanışmayı yaşama geçirmek üzere bir dayanışma toplantısı düzenlemiştir.

Bu toplantıya Avrupanın çeşitli ülkelerinde yaşamak zorunda bırakılan DISK.Yöneticileride davet edilmiştir.

DISK'in Türkiyede gözetim altında bulunan Genel Başkanı Sayın Abdullah BAŞTÜRK ise davet edildiği halde bu toplantıya katılamamıştır.

Bilindiği gibi 12 Eylül 1980 de yönetimi ele geçiren Generaller Sıkıyöneti ilân etmiş, Parlamentoyu, siyasi partileri, DISK ve Üye sendikalarını kapatarak, DISK.Yöneticilerini, Barış Derneği yöneticilerini, bir çok demokrat ve yurtseveri uzun süreler hapislerde tutmuştur.

Türkiyede demokrasinin yeniden oluşturulması çabaları yetersiz kalmakta, insan hak ve özgürlükleri 82' Anayasası ile ortadan kaldırılmış bulunmaktadır.

Halen cezaevlerinde bulunan politik tutuklu ve hükümlüler için iktidar Genel Afı ilgili bir girişimde bulunmamıştır, işkenceler çeşitli biçimlerle sürmekte, Askeri mahkemeler idam cezaları vermeye devam etmektedir.

Türkiyenin Avrupa Konseyi üyesi olmasına rağmen, Avrupa insan hakları sözleşmesinin asgari koşullarını dahi yerine getirmediği görülmekte ve bu sözleşmede imzası olmasına rağmen sürekli ihlâl ettiği gözlenmektedir.

Türkiyede sıkıyönetimin kaldırılması Avrupa kamuoyunu aldatan bir manevradır. Türkiye Yazarlar Sendikası Başkanı olan Unlü Yazar Aziz NESİN'in de belirttiği gibi, Sıkıyönetimin yerine getirilen olağanüstü hâl yasaları sıkıyönetimi aratmamaktadır.

Bu koşulları dikkatle izleyen DGB. ve DISK. yöneticileri aşağıdaki istemlerin yaşama geçmesi için tüm sendikal çevrelerin ve Demokratik kamuoyunu harekete geçmesini istemektedir.

- Başta DISK.davası olmak üzere Barış Derneği, Türk Tabibler Birliği ve diğer davalar derhal durdurulmalıdır.
- DISK ve Sendikaları açılarak özgürce çalışmalarına devam etmeleri sağlanmalıdır.
- Yurt dışında bulunan ve vatandaşlık hakları ellerinden alınan DISK.Yöneticilerinin bu hakları geri verilmeli ve ülkelere özgürce ve güvenli olarak dönebilmeleri sağlanmalıdır.

- Politik tutuklu ve hükümlüler için Genel Politik bir GENEL AF çıkarılmalıdır.
- Günümüzde insanlık suçu olarak nitelenen işkence uygulamaları derhal durdurulmalı ve sorumluları yargılanmalıdır.
- Uluslararası çalışma örgürü ILO 'nun kararlarına tam olarak uyulmalı, Sendikal hak ve Özgürlükleri kısıtlayan yasalar, ortadan kaldırılmalıdır.
- Basının faaliyetlerini kısıtlayan yasalar ortadan kaldırılmalı, 82' Anayasası demokratikleştirilmeli, düşünce ve örgütlenme özgürlüğü Avrupa insan hakları sözleşmesine uygun bir hale getirilmelidir.

DGB.Bölge Başkanlığı ve üye sendikaları, Türkiyedeki bugünkü rejimi bugüne kadar olduğu gibi bundan sonrada dikkatle izliyecektir.

Türkiyenin tam demokrasiye dönünceye kadar, uluslararası dayanışmanın aktif bir şekilde sürdürüleceğini burada bir kez daha belirtmek istiyoruz.

TÜRKİYE SOSYAL TARİH ARASTIRMASI
TÜSTAV

DGB-DİSK DAYANIŞMA TOPLANTISI
TERTİP KOMİTESİ BAŞKANLIĞINA
STUTTGART

12.eylül.1980 askeri devirmesinden sonra,DİSK ve bağlı sendika yöneticileri,aktif işyeri temsilçileri tutuklanıp işkencelerden geçirildiler.Bu işkenceler sürecinde açılan davalara ve sendikaların kapatılmalarına meşru bir kılıf uydurabilmek içinde,işkencelerde DİSK ve bağlı sendika yöneticilerinin,sendikal işlevlerinin dışında "İLLEGAL"örgüt işlevi yüklü olduğunu beyan etmeleri için,sanık konumundaki tüm yönetici ve üyelere işkence yapılmıştır.

Ancak bu güne dek Türkiye Cumhuriyeti hükümetleri adına hareket eden mahkemeler,DİSK yönetici ve üyelerinin "İLLEGAL ve ANTI-DEMOKRATİK"faaliyette bulunduklarına dair hiç bir somut delil ortaya koyamamıştır.Buna rağmen DİSK ve bağlı sendikalar kapatılmış,mal varlığına elkonulmuş,DİSK'in 1477 üyesi uzun süreli hapis cezaları ile karşı karşıya bulunmakta ve çok sayıda sendikacı arkadaşımızda medeni haklarından yoksun bırakılmış durumdadırlar.

Yüzlerce ölüm cezası,binlerce işkence iddiası,düşünceye,örgütlenmeye,eğitime,basına,siyasete,kişilere konan yasaklar,sendikal hak ve özgürlüklerin yokedilmiş olması,ülkede haklarını arayamayan işçiler,öğrenciler,barışı savundukları,dilekçe verdikleri için yargılanan aydınlar,işkencedeyakınlarını yitirenler bulunduğu sürece demokrasinin varlığı hep tartışılacak,demokrasiyi kazanma mücadelesi sürecektir.

-Sendikal hakların Türkiye'dekiAvrupa insan hakları sözleşmesinin II.maddesine ve ILO standartlarına uygun olarak gerçekleştirilmesi.

-Sendikalaşma hakkında getirilen kısıtlamalar ile serbest toplu pazarlık ve grev hakkını engelleyen hükümlerin kaldırılması.

-Sendikaların sözde siyasi çalışmalarına getirilen yasak kadar,sendikaların mali bağımsızlığını zayıflatmaya yönelik hükümlerin ve sendikal seçimleri düzenleyen ve bu hakları yok sayan engellerin kaldırılması.

-DİSK'e karşı açılan davanın tümüyle durdurulması,

- DİSK'in sendikal çalışmalarını sürdürmesi için özgür kılınması.
- DİSK'in türk hükümetince el konulan malvarlığının yasal sahiplerine geri verilmesi.

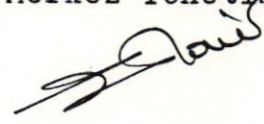
Bu koşullar tam yerine getirilmeden demokrasiden bahsedilemez. Batı Avrupa'da tüm demokratik güçler bugün iradelerini toplarlarsa gerçek demokrasi yolunda önemli mesafeler katedilecektir inancını taşıdığımı belirtmek isterim.

Şimdiden çok canlı ve dayanışma ruhunun yüksek olacağı bu toplantıda sizlerle birlikte olamadığım için üzgünüm. Bu vesile ile DGB'nin DİSK ile dayanışmasını selamlar başarılar dilerim.

Dostça selamlar

23.08.1986

Hamdullah GÜZEL
DİSK-GIDA-İŞ SENDİKASI
Merkez Yönetim Kurulu üyesi.

FİDEF

FEDERAL ALMANYA TÜRKİYE İŞÇİ DERNEKLERİ FEDERASYONU

Föderation der Arbeitervereine der Türkei in der BRD e.V.
Federasyona Komelên Karkerên Tirkîyê li Elmanya Federal
Federation of Associations of Workers from Turkey in the GFR.
Fédération des Associations des Quvriers de Turquie dans la RFA.
Bundesvorstand

Lichtstr. 31, 4000 Düsseldorf 1 - Bundesrepublik Deutschland

Tel: 0211 / 66 42 84

Ihr Schreiben vom	Ihr Zeichen	Unser Zeichen	Datum/Ort
DGB ve DİSK Dayanışma Gecesi'ne			27 Eylül 1986

Değerli Konuklar,
Değerli Arkadaşlar !

Türkiyeli göçmen işçiler olarak Eylül ayı içinde Baden Württemberg Eyaletinden kaynaklanan üzücü ve sevindirici haberler aldık. Türkiyeli göçmen işçileri üzen haberlerin kaynağı Eyalet Başbakanı sayın Lothar Spaeth'e ait. Bizleri sevindiren haber ise, bugün burada gerçekleşen dayanışma gecesi oldu. Bu nedenle DGB ve DİSK dayanışma gecesi düzenleyen ve FİDEF' i bu coşkulu geceye davet eden arkadaşalara teşekkür ediyorum.

Eyalet Başbakanı sayın Lothar Spaeth'in Türkiyeli göçmen işçileri üzen açıklamaları nedir? Bunları açıklamadan önce izin verin birkaç başka örnekte verelim. Sizlerde farketmişsinizdir. Son aylarda Türkiye ile F. Almanya arasında en üst düzeyde ziyaretler yoğunlaştı. Başbakan Helmut Kohl, F. Meclis Başkanı Jeninger, Cumhurbaşkanı R.v. Weizsaecker ve son olarak bu eyaletin Başbakanı Lothar Spaeth Türkiye'ye gittiler. Tüm bu ziyaretler kamuoyuna Türkiye ile F. Almanya arasında dostlugun!, yardımlaşmanın! geliştiğine somut örnekler olarak sunuldu.

Biz, Türkiyeli göçmen işçiler ülkemizin komşularıyla ve diğer ülkelerle iyi ilişkiler içinde olmasını, karşılıklı yararlar dayanan çok yönlü girişimlerin yapılmasını destekliyoruz. Ama, deneylerimiz gösteriyor ki, Türkiye ile ilişkiler genel olarak iki bölümde toplanıyor. Bir kısım ilişkiler, samimi olmayan, iki yüzlü ve ne Türkiye'nin, nede Türkiye'de yaşayan halkımızın çıkarına olmayan ilişkilerdir. Diğer ilişkiler ise, karşılıklı yarara dayanan, demokrasiye, insan haklarına, temel hak ve özgürlüklerin gelişmesine katkıda bulunan içten, samimi ve coşkulu ilişkilerdir, dayanışmalardır.

Sayın F. Başbakan Helmut Kohl, Türkiye'yi ziyareti sırasında "Türkiye Batı'nın ileri karakoludur." dedi ve sözlerini "Türkiye bizim dostumuzdur." diyerek bitirdi. Şimdi bu sözler üzerine hep birlikte yüksek sesli düşünelim. Türkiye ve orada yaşayanları seven bir insan böyle sözler söyleyebilir mi? Ne demek "ileri karakol"? Çağımızın nükleer silahlarıyla yapılacak bir atom harbinde daha ilk anda milyonlarca insanımızın yok olması demektir. Milyonlarca insanımızı gözünü kırpmadan atom savaşının en kızgın alanına itenlere, sen bizim dostumuzsun- diyebilir miyiz? Böyle kimseler olsa olsa silah tekellerinin ve onların Türkiye'deki işbirlikçilerinin dostu olur. Çünkü sayın başbakanın sözleri sonuç olarak sadece onlara yarar sağlayan bir açıklamadır. Aslında Başbakanın ziyareti zaten askeri amaçlıydı.

Şimdi F. Alman silah sanayi Türkiye'de tank tamir ve bakım fabrikası ile Savaş gemisi yapımı için anlaşmalar yapıyor. Konya'nın Karapınar bölgesinde 100 bin kişinin yerinden yurdundan edilmesiyle bin kilometre karelik alan F. Almanya'nın hava kuvvetlerine ve NATO'nun askeri güçlerine veriliyor. Burada F. Almanya'da halkın tepkisine neden olan alçaktan uçucalar yapılacak ve bomba atış talimi olacak. Sayın başbakanın "İleri karakol" dediği yerde, demokrasi olmamış, insan hakları ayaklar altındaymış önemli değil, önemli olan silah olsun. Karakolda ne olurki, baskı, dayak, işkence, silah.

Bankverbindung:

Bank für Gemeinwirtschaft
Düsseldorf
Kto.-Nr. 1 555 823 400

Postscheckkonto:

Postscheckamt Essen
Kto.-Nr. 1764 62-437

./2

Ne yazık ki, bu örnek tek değildir. Sayın Cumhurbaşkanı R.v. Weizsäcker'de Türkiye'yi ziyaretini sırasında benzer bir davranış içinde oldu. ANAP dışın-
da hemen hemen herkesin Türkiye'de demokrasi olmadığını söylediği bir dö-
nemde, sayın Cumhurbaşkanı Esenboğa havalimanından Çankaya köşküne gidene
kadar ANAP'la birlikte oldu ve "Türkiye'nin demokrasiye dönme yolunda adımlar
atmasını görmekten memnun olduğunu" söyledi. Bununla da kalmadı. Halkımı-
zın giderek daha büyük tepki duyduğu General Evren'i F. Almanya'ya davet
etti. Umarız F. Almanya demokrasi güçleri bu diktatörün gelişini durdurmayı
başarmak yönünde el birliği ile çalışsınlar, bu onursuzluk önlensin. Biz göç-
men işçiler olarak Evren'in F. Almanya'ya davet edilmesini protesto ediyor
ve bu ziyaretin iptalini istiyoruz.

Sözümü daha fazla uzatmadan, Baden Württemberg Eyalet Başkanı Bay Lothar
Spaeth'e getireyim. Haberi basından izleyenememiş arkadaşlar, -peki bu ne
haltetti-diye düşünebilirler. Başbakan Lothar Spaeth "Türkiye'de işçi ücret-
leri çok ucuz. F. Almanya iş çevreleri Türkiye'de yatırım yapmanın kendileri
için elverişli olduğunu görüyorlar." dedi.

Ne var bunda? diye düşünen olabilir. Bizde bunun için sormak istiyoruz. Bir
ülkede "ucuz işgücü" nasıl sağlanabiliyor? Türkiye'de olduğu gibi, Şili'de
veya Güney Afrika'da "ucuz işgücü" olmasının ortak özellikleri nelerdir?
Bu ülkelerde faşizmin, ırkçı rejimlerin yönetiminde bulunması değil mi?
Şimdi "ucuz iş gücü var" deyip tekellere tellallık yapılacağına, en azından
Uluslararası Çalışma Örgütü İLO'nun normlarına uyulması gerektiği söylene-
mezmiydi?

Bu örnekler, F. Almanya'da Türkiye'yi işçisi, emekçisi, köylüsü, aydını ile
yani Türkiye'yi üzerinde yaşayan insanıylabirlikte seven kalmadı anlamına
gelebilir mi?

Hayır. F. Almanya'da güvendiğimiz gerçek dostlarımız da var. En başta F. Almanya
işçi sınıfı ve onun siyasi, sendikal kuruluşları vardır. Onlar gerçekten Tür-
kiye'nin demokrasiye dönmesini, insan haklarına saygılı olunmasını istiyor-
lar. Ve bunu bugün burada gördüğümüz gibi, pratik yaşamda da kanıtlıyorlar.
Biz bu onurlu davranışlara büyük değer biçiyoruz.

Eyalet Başbakanı Bay Lothar Spaeth'in, Türkiye'li göçmen işçilerin tepkisi-
ne neden olan açıklamalarına karşılık, aynı eyaletten sıcak, samimi ve coşkulu
bir dayanışma gecesi ile yanıt veren birlik sendikamıza güven duymakta
haksız mıyız?

Biz, Türkiyeli göçmen işçiler birlik sendikasının önemi şimdi çok daha iyi
kavriyoruz. Sendikalarımızı güçlendirmenin, onları korumanın ne demek oldu-
ğunu görüyoruz. Örneğin Türkiye'de DİSK'in çalışmaları sürüyor olsaydı, Tur-
gut Özal "açım" diyen bir işçiye "defol. Yalancı" diye hakaret edebilirmiydi?
Ondan da öte, DİSK'in çalışmaları yasaklanmasaydı işçiler aç kalır mıydı?
Son altı yılda işçi ücretlerinin yarı yarıya azaltılması mümkün olabilir
miydi? Türkiye işçi sınıfının, tüm emekçilerin birlik sendikalarına ihtiyacı
büyüktür. DİSK açılmalı, sendikal alanda birlik için adımlar atılmalıdır.
Göçmen işçiler bu talepleri destekleyecektir.

Biz Türkiyeli göçmen işçiler olarak Alman Sendikalar Birliği'ni sadece
ülkemiz demokrasi güçleriyle ve özellikle sendikalar ve sendikacılarla
dayanışma oranına göre değerlendirmiyoruz. DGB aynı zamanda yerli-yabancı
tüm işçilerin, emekçilerin birlik örgütüdür. Yani Türkiyeli işçiler için
DGB'ye ve ona bağlı sendikalara üye olmak, bu sendikalarda aktif görev almak
yaşamsal bir zorunluluktur. Yerli ve yabancı işçileri bölmek isteyenlere
karşı en etkili mücadele araçlarımızdan biri birlik sendikalarımızdır.
Biz yabancı işçiler olarak seçme ve seçilme hakkını ilk defa birlik sendi-
kalarımızda gerçekleştirdiğini gördük. Birlik sendikamızın yabancılara yerel
düzeyde seçme ve seçilme hakkı verilmesini talep eden kararlar almasını
çoşkuyla karşıladık.

DGB,daha baştan,yabancı düşmanı çevrelere karşı kesin bir tavır aldı. Hükümetin yabancı düşmanlığını körükleyen uygulamalarına çocuk paralarında vergilendirmede,geri dönüşlerde ortaya çıkan dışlayıcı yabancılar politikasına karşı sürekli mücadele yürüttü.Gençlik örgütü "RAN" dergisi aracılığı ile "Arkadaşıma sataşma" kampanyası yürütüyor.Bugünlerde başlayan ve kiliselirin örgütlediği "yabancı hemşehriler haftasını" birlik sendikalarımızda destekliyor.Sendikalarımız bu şekilde davranmasaydı,yabancı düşmanlığı bugünkü boyutlarından çok daha ileride ve çok daha ciddi tehlikeleri içinde barındıran bir noktaya gelmiş olurdu.Bütün bunlar Türkiyeli göçmen işçiler olarak birlik sendikalarımıza sıkıca sarılmamızın ne denli önemli olduğunu gösteriyor.

Biz,Türkiyeli işçiler kimilerimiz bir zamanlar üyesi olarak,kimilerimiz şanlı 1 Mayıs'lar,DGM direnişleri,faşizme ihtar eylemleri,MESS patronlarına karşı yigitce dayanılan grevleri ile DİSK'in savaştan geleneklerini öğrendik.Bunlardan esinlenerek DGB sendikalarında aktif görevler almaya sendikalarımızı korumaya ve güçlendirmeye çalışıyoruz.Türkiyeli göçmen işçiler 35 saatlik çalışma haftası için yapılan grevlerde,116.maddenin değiştirilmesi süresinde Alman ve diğer uluslardan işçi kardeşleriyle onur duyulan bir kavga yürüttüler.

DGB'nin,DİSK'le dayanışma gecesi düzenlemesi,birlik sendikalarımıza olan güvenimizi daha da pekiştirdi.Şimdi birlik sendikamız DGB'nin de desteklediği 11 Ekim Hunsrück merkezi barış eylemine hazırlanıyoruz.Bu kez yerli ve yabancı işçiler kol kola girecek barış için yürüyeceğiz.Sonra eşit haklar mücadelesini daha da yükselteceğiz.

Barış,eşit haklar ve demokrasi kavgasında saf tutanlara en üstün başarı dileklerimizi sunuyoruz.Bu haklı ve onurlu mücadelenin tüm üyelerini en derin sevgi ile selamlıyoruz.

FİDEF Genel Yönetim Kurulu a.

Hasan Özcan

Genel Başkan

H. Özcan

TÜRKİYE SOSYAL TARİH

27.Eylül.1986

Stuttgart.BKD.

IGB.DISK.Dayanışma gecesinde Sayın Server TANILLI'nin yaptığı konuşmadır. (Özet olarak alınmıştır.)

Sevgili Arkadaşlarım.

DİSK.le dayanışma gecesinde bulunmaktan büyük onur duyuyorum.

Bu geceyi tertipleyen IGB.Yöneticilerini ve diğer Alman kuruluşlarını da böylesine Enternasyonal bir dayanışma örneği gösterdikleri için kutlarım.

DİSK.Konusu benim için yalnız bilimsel bir konu değil, DİSK.Benim için aynı zamanda yaşamımdan bir takım parçaların katıldığı bir önemli konudur.

ufak bir hatırlatma ile sözüme girmek istiyorum.

Türkiyede 1960'larla başlayan en önemli olaylardan birisi, eğer 1961 Anayasası ise, diğerleri 1961 de Türkiye İşçi Partisinin, ve 1967 de de DİSK.'in kurulmasıdır.

Çünkü TİP'in kurulması ile Türkiyede işçi sınıfı iktidara adaylığını yeniden koyuyordu. DİSK'in kurulması ilede ortaya çıkan şudur :

DİSK'ten önce sendikacılık anlayışı hatırlıyacağınız gibi şuydu.

şöyle deniyordu ?.

Nedir sendikanın görevi, sendikacının görevi ?

Sendikacı işçinin ücreti için mücadele eden bir kişidir. Sendikanın kapısından içeriye parti mücadelesi girmez. İster sermaye sınıfından olsun, ister emekçi sınıfından olsun, kim gelirse gelsin bizi ilgilendirmez. Biz ekmek parasına bakarız. Biz ücretimize bakarız. Gelen ağamdır, giden paşamdır.

Arkadaşlar bu anlayış Türkiyede yıllarca hüküm sürmüştür. Ve işçi sınıfında hiçbir şey getirmemiştir. İşte 1967 de DİSK Bu sendikacılık anlayışının karşısına çıkmıştır. Ve de çok haklı olarak karşı çıkmıştır.

Ne yapmıştır, ve ne istiyordu DİSK.

DİSK Emekçiyi, burjuva sınıfının dışında bir olgu olarak kabul ediyordu. İşçi sınıfını ayrı bir varlık olarak görüyordu. Bir yandan emekçinin haklarını patrona karşı savunurken, öbür yandan işçiyi bilinçlendiriyordu. İşçilere kendi sınıfının bilincini götürüyordu. Ben hep onu öyle söylerim. Bu yanıla DİSK.Türkiyede başlı başına bir üniversite olmuştur. Ve Türkiye'nin gerçek Üniversitelerinden birisi de işte bu DİSK Üniversitesidir.

Bununla da kalınmıyordu. DİSK.İşçi sınıfının sorunlarını, toplumun tüm sorunlarından ayrı olarak düşünölemeyeceğini ileri sürüyordu. Ve ağırlığını toplumun en temel sorunlarına koyuyordu. Uyarı grevleriyle, DGM.ye Yani Devlet Güvenlik mahkemelerine karşı giriştiği eylemlerle bunu isbatlamıştır.

Ve Aydınlar için de bu son derece büyük bir güven kaynağıydı. Kendi güzel bir anımdır. Ben DGM.de son celsede savunmamı yaparken hayatımın en pervasız anımı yaşıyordum. Neden ötürü pervasız? Kişisel cesaretimden çok, iyi biliyordumki arkamda DISK vardı, işçi sınıfı vardı. Sonradan karşısına birer suç, birer itham olarak çıkarılan bu eylemler aslında çok doğaldı. İşte kapitalist bir düzende sendika budur. Yalnız ücret kavgası yapan bir kuruluş değil, toplumun bütün sorunları ile ve işçi sınıfının ağırlığını her bakımdan ortaya koyan, bir sendikal anlayıştır.

DISK'in bir özelliğide, bütün bunları yaparken 1961 Anayasasına dayanması idi. O bunda da son derece gerçekçi idi. Çünkü Anayasa işçi sınıfına Türkiye tarihinde ilk defa olmak üzere son derece önemli haklar tanımış, önemli kapılar açmıştı.

Arkadaşlar,

Sonraki gelişmelerde de işin önemli noktası budur. Bizim gibi toplumlarda egemen sınıfları en çok korkutan şey, terör, sosyalizm, kominizim şu bu değildir. Hayır, en başta korkutan şey demokrasidir. Çünkü, demokrasi işçi sınıfının bilinçlenmesi için en başta gelen bir araçtır. Egemen sınıflar bunu bilirler. DISK'in eylemleri demokrasinin, demokratik hakların hayata geçirilmesi için o doğrultuda bir eylem olduğu içindir ki, 12 Eylül 1980 den sonrada üzerine en çok şimşekleri çeken kuruluş olmuştur. Bunun bir anlamı vardır?... Anlamı da budur.

Sözü uzatmıyayım. 12 Eylül 1980 den sonra yapılanları biliyorsunuz. Egemen sınıflar DISK'den bütün hınçlarını alabilmek için yapmadıklarını bırakmamışlardır. Bir kere ortaya Anayasa adıyla çıkardıkları kepezelikte, o kepeze belgede, işçi sınıfının elinden bütün haklarını almışlardır. Anayasada işçi sınıfının hakları gibi görülen şeyler, aslında olmayan, hayata geçirmesi mümkün olmayan haklardır. Bunun yanısıra, DISK'in kapısına kilit vurmuş, faaliyetten menedilmiştir. Bununla da kalınmamış DISK çatısı altında toplanan insanlar mahkemelere sevk edilmiş, hapishanelere konulmuş ve kan kusturulmuştur.

Bundan yakasını kurtarabilenlerde yurt dışında gurbet hayatına gitmişlerdi Ama DISK'e karşı bu yapılanların önünde DISK'li insanlar bize şunu göstermişlerdir. Direnmenin, işçi sınıfının direnmesinin ne kadar onurlu bir şey olduğunu isbat etmişlerdir.

Bu insanlar direnmişlerdir. Ve bugün de direniyorlar.

Geleceğe dönük yürüyüşte, akışta neler olacaktır?... Neler olmalıdır ?..

Arkadaşlar, şunu kesin olarak aklımıza koymamız lâzımdır.

Bir kere Türkiyede demokrasiye geçilmemiştir. Ve bu rejimle Türkiyede demokrasiye geçilmesinin imkânı yoktur.

Bu rejim yıkılmadan Türkiyede demokrasiye geçilemez. Bu rejim hapishaneleriyle, bütün yasaklamalarıyla, her şeyiyle ortadan kaldırılmalıdır. Ve dünyanın gerek Türkiye içinde, gerek Türkiye dışında bütün demokrasi güçlerine düşen baş görevlerden birisi, bu rejimin alaşağı edilmesidir. Türkiyede demokrasiye geçilmemiştir ama, Türkiyede mutlaka demokrasiye geçilecektir...

Türkiyede demokrasiyi kim yaratacaktır. Demokrasi güçleri. İşte bu demokrasi güçlerinin içersinde de DISK vardır.

Ve de biz demokrasinin geleceğine güvenle bakıyorsak, bunun nedeni de DISK olduğu içindir. Eğer DISK olmazsa, Türkiye'nin geleceğine bu kadar güvenle bakamayız. Çünkü Türkiye'nin demokrasiye geçilmesinde dün olduğu gibi bugünde DISK'in bize verdiği örnekler vardır, dersler vardır.

Böyle olduğu içindir ki, Türkiyede demokrasinin bir an önce kurulabilmesi için DISK'in bütün yasaklamalarının ortadan kaldırılması, öteki düzmece davalar gibi DISK düzmece davasının ortadan kaldırılması, DISK'in yeniden faaliyete geçirilmesi, Türkiye ve Dünya demokrasi güçlerinin baş görevleri arasındadır.

Geleceğe dönük olarak büyük bir iyimserlik içindeyim.

Türkiyede çok da uzak olmayacak bir gelecekte, Beşiktaşın tepelerinden aşağıya doğru, o heybetli yürüyüşe geçeceğimize, o heybetli yürüyüşü gene hoparlörü ile Süleyman Hoca'nın idare edeceğine, Barbaros önünden Dolmabahçeden, Taksim'e doğru göğsümüzde DISK'in rozetleri, ellerimizde DISK'in bayrakları ile yürüyeceğimize inanıyorum. Ve Taksim meydanında yine hep birlikte şunları haykıracağımızı çok iyi biliyorum.

Yaşasın Türkiye işçi sınıfı,

Yaşasın Demokrasi ve Sosyalizm,

Kahrolsun Emperyalizm,

Kahrolsun Faşizm.

DGB Kreis Stuttgart

Willi- Bleicher str.20 D-7000

STUTTGART 1

Deutschland

Sendikal örgütünüzün mesajını aldım. Müvekkilim DİSK ve mensuplarını en zor koşullarda da savunmaya çalışmak bizim için ONUR'du. Bunu tam yerine getirememenin ezgisini yaşıyoruz.

Ancak, bu ONURLU görevi yerine getirmeye çalışanlar, hücrelerde yatanlar ve tüm acıları bölüşenlerin en büyük moral gücü; küçülen dünyamızda ki işçilerin, Demokratların, Barış severlerin yürekten ve dostça dayanışmaları olmuştur.

Türkiyeli İşçiler, Demokratlar, Barış severler ve Hukukçular, kaybettiklerini kazanma savaşını verirken de bu dostça dayanışmadan güç kazanmaktadırlar.

DGB- DİSK. dayanışma toplantısını, tüm dayanışma gösterenleri, tüm DİSK sanıkları, üyeleri ve arkadaşlarını adına en sıcak duygularla selamlıyoruz.

Avukat Rasim ÖZ

Divanyolu cad. No 19

İSTANBUL

Stuttgart, 27.09.1986

Değerli Arkadaşlar,

DGB.Stuttgart Bölge Başkanlığı tarafından düzenlenen "DGB - DISK,, Dayanışma gecesine" davetiniz için teşekkür ederim.

Bu nedenle, bu geceyi düzenleyen tertip komitesi Başkanı Manfred Hack arkadaş olmak üzere diğer üyelerine,

Toplantımıza katılarak, sendikal özgürlükler ve demokratik haklar için verdiğimiz savaşı destekleyen ve bizlere cesaret veren Alman ve Türkiyeli arkadaşlara,

Yurt dışına çıkışına izin verilmeyen ve bu nedenle aramızda olamayan DISK GENEL BAŞKANI Abdullah BAŞTÜRK'ün ve tüm DISK üyelerinin kardeşçe selamlarını iletirim.

Değerli Arkadaşlar,

Bu toplantı 27 Eylülde, 12 Eylül Generaller darbesinin 6 ncı yılında yapılıyor. Bu nedenle ben konuşmamda sendikal sorunlara ağırlık vermekle birlikte, 12 Eylül darbesinin ve bu darbenin ülkemize neye mal olduğu üzerinde de durmaya çalışacağım.

12 Eylül darbesiyle birlikte, sendikal demokratik haklar, düşünce ve bu düşünceler etrafında örgütlenme hakkı, bilim ve sanat, kültür yaşamı, basım ve yayım dünyası, Üniversite ve öğrenim kurumları tahrip edilircesine ağır baskılar altına alındı.

İşçi ve emekçiler, tüm ilerici, devrimci ve demokratlar yakın tarihimizin en ağır ve barbar saldırılarına hedef oldular.

Şimdi aradan altı yıl geçmiştir. Bu altı yıl aradan sonra bugün Türkiyede demokrasiye geçildiğinden söz edebilirmiyiz...

Evren-Ozal ikilisi ve bugün ülkemizdeki rejimin harcını oluşturan en gerici güçleri bir yana bırakırsak, halkımızın ezici çoğunluğu bu soruya olumlu bir cevap vermiyor.

12 Eylül 1980 Generaller darbesiyle başlayan, temel insan haklarının yok edildiği, baskı ve işkencenin devlet politikası haline getirildiği 10 binlerce insanın zindanlara tıkıldığı, hak ve özgürlüklerin gaspedildiği karanlık dönem, biçimsel kimi değişiklikler olmasına karşın özünde bugün de sürüyor.

Kazanılmış hakları ellerinden alınan işçi ve emekçiler, ürününün gerçek değeri verilmeyerek açlık ve yıkıma terkedilen geniş köylü yığınları, öğrenciler, aydın ve sanatçılar, ulusal haklarından yoksun, hergün daha ağır baskı ve saldırılara hedef olan kürt halkı, Bugün demokratik bir ülkede değil, diktatörlüğün ağır pençesi altında yaşadıklarını daha açık bir şekilde kavriyorlar.

Diktatörlüğün yıkılması, gerçek bir demokrasinin kazanılması halkımızın karşısında hedef olarak duruyor.

12 Eylül yargılanmadan, 12 Eylülcülerden hesap sorulmadan gerçek bir demokrasiye geçişten söz edilemez...

Dostlar,

12 Eylül darbesinin, hangi karanlık oyunlar tezgahlanarak ve hangi kapalı kapılar ardında plânlandığı bugün daha açık bir şekilde ortaya çıkmıştır.

Dün bizim ve işçi sınıfımızın ilk anda görüp tesbit ettiği gerçekleri bugün çok daha geniş çevreler kendi öz deneyleriyle kavriyorlar.

Diktatörlüğün ve bunun baş sorumlusu cuntacı generallerin kirli çamaşırları salkım saçak ortaya çıkmaya başlamıştır.

Tahsin Şahinkayanın, Nejat Tümerin milyarlarca varan yolsuzlukları tüm baskı, tehdit ve şanta ja karşın gün yüzüne çıkarıldı. Yerli ve yabancı tekellerle kirli ilişkiler kurarak, bu uğursuz soygun ve rüşvet kervanına katılan daha nicelerinin kamuoyu önünde sergilenmesini hiç bir güç engelliyemeyecektir. Onlardan yaptıklarının hesabı mutlaka sorulacaktır.

Diktatörlüğün halkımıza vereceği hesabın faturası oldukça yüklüdür. Diktatörlüğün en büyük acısını işçi sınıfımız çekti. Faşist saldırının sivri ucu en başta işçi sınıfımıza yöneltildi.

İşçi sınıfımızın demokratik, sendikal özgürlükleri yokedildi. Sınıf sendikal örgütü DISK ve üyesi sendikaların çalışmaları durduruldu. Anayasa ve çalışma yaşamını ilgilendiren diğer yasalarda yapılan değişikliklerle sendikal hareketin geleceği ipotek altına alınmaya çalışıldı.

Özgürlükleri yok eden, uluslararası çalışma örgütü ILO kararlarına ve sözleşmelerine aykırı olan bu yasaların ana ve karakteristik yönlerini şöyle özetleyebiliriz.

Bu yasalarla,

- İşçilerin sendikalarını özgürce kurma ve yöneticilerini belirleme hakkına sınırlamalar getirilmiştir.
- Getirilen yasaklamalarla sendikalar politik yaşamın dışına itilmiştir.
- Sendikaların toplu sözleşmelerini özgürce yapma hakları baskı altına alınmıştır.
- İşyerlerinde sendikal çalışma yürütmenin olanağı daraltılmış, bu tür çalışmalar engellenmiştir.
- Sendikalar mali denetimlerle, devletin ağır müdahalesi ve denetimi altına sokulmuştur.
- Sendikaların uluslararası sendikal örgütlere girmesi, uluslararası ilişkiler kurması sınırlanmış, devletin iznine bağlanmıştır.
- Daha önemlisi grev hakkı adeta kullanılmıyacak ölçüde baskı altına alınmıştır. Yaklaşık 500 bin işçinin çalıştığı, kömür, petrol, ilaç sektörünün bir kısmı, banka, belediye, enerji ve taşıma gibi işyerlerinde grev yapma hakkı tamamen yasaklanmıştır.

İşte demokrasinin "Olmazsa olmaz" koşullarından bir olan sendikal hak ve özgürlüklerin ana görünümü budur.

Bu yasalarla bugün ülkemizde özgür bir sendikal yaşamdan, özgür ve teminat altında bir grev hakkından söz edilemez.

Sendikal hak ve özgürlüklerin bu denli ortadan kaldırılmasının doğal bir sonucu olarak bu gün ülkemizde işçi ücretleri gerilemekte, satınalma gücü sürekli azalmaktadır.

İşçi ve emekçiler faşizmin kölelik koşulları altında barbarca sömürülerek açlıkla karşı karşıya bırakılmaktadırlar. İşçi emeği ülkemizde Cumhuriyetin hiçbir döneminde bu denli yağmalanmamıştır. Vereceğim rakamlar resmi istatistiklerden alınmıştır.

1980 yılında ortalama işçi ücreti endeksi 100 olarak kabul edilirse, bu rakam 1985 yılında 62,3 düzeyine inmiştir. daha somut bir deyişle, 1980 yılında 4,78 dolar karşılığı ortalama günlük ücret alan işçiler, bugün 2,5 dolarla yetinmek zorunda bırakılmışlardır.

Bu istatistiki verilerin de açıkça gösterdiği gibi, işçi ücretleri son 6 yılda yaklaşık yarı yarıya azalmıştır. Ücretlerimizin yarısı gaspedilmiştir.

Her işçi ailesinin sofrasındaki iki zeytinden bir tanesini, bir kilo etin yarısını, iki ekmeğin bir tanesini çalan, gaspeden 12 Eylül Darbesi ve bugün de süren diktatörlüktür.

Bugün ülkemiz nüfusunun ezici çoğunluğunu meydana getiren köylü perişan durumdadır. Açlıkla karşı karşıyadır. Hayvanlarını, traktörlerini ve bizzatıhi toprağını satılığa çıkaran köylü ailesi durmadan artıyor.

Daha bir kaç yıl önce kendi kendine yeterli birkaç ülkeden biri olmakla övündüğümüz ülkemiz bugün sizlerinde gönderdiğiniz dövizlerle her yıl 1 Milyar dolardan fazla tarım ürünleri ithal etmek zorunda bırakılmıştır.

Tarımda bu çöküşün başlıca müsebbibi, köylünün ürününü adeta gaspeden bir politika izleyen 12 Eylül darbesi ve bugünde süren diktatörlüktür.

Ülkemizde açlık, yoksulluk, hayat pahalılığı dayanılmaz boyutlara yükselirken, tüm ulusal gelirini % 40 dan fazlasını alan bir avuç holding patronu, halkımızla alay edercesine sefih ve seviyesiz bir çalgınlık içersinde yaşıyor.

Tekellerin güdümündeki boyalı burjuva basını ise, patronların bu seviyesiz yaşamı, onların toplumsal değerleri ayaklar altına alan skandalları ve şatafatlı düğünleri veya başbakan ailesinin dedikoduları ile kamuoyunu oyalamaya çalışıyor.

Bu yozlaşmanın, ahlaksal sefaletin, kültür fukaralığının gerçek müsebbibi 12 eylül darbesi ve bugünde süren diktatörlüktür.

Türkiye ABD.nin ileri karakolu durumuna getirilmiştir. Ülkemiz dış politikası hiçbir komşusuna güven vermiyor. Türkiyenin hükümranlılık haklarınaa hiç bir dönem bu denli açık ve kaba müdahale olmamıştı..

Emperyalist güçler Türkiyeyi NATO'nun, veya genel olarak Batı'nın güney kanadının bekçisi olarak nitelerken, Hükümet ve diktatörlük bu utanılacak yakıştırmayı adeta elini oğuşturarak memnuniyetle karşılıyor. Bu kişiliksiz dış politikanın, tüm ulusumuzu potansiyel tehlikelere gebe bırakan bu maceracı gidişin de gerçek müsebbibi 12 Eylül darbesi ve bugün süren diktatörlüktür.

Kısacası diktatörlük, halkımıza açlık, yoksulluk, işkence, kan ve gözyaşından, ulusal çıkarlarımızın ayaklar altına alınmasından başka bir şey getirmemiştir. Diktatörlük alaşağı edilmeden işçi sınıfımız, halklarımız gerçek bir esenliğe kavuşamaz. Ulusal çıkarlarımız korunamaz.

Değerli Arkadaşlar,

Konuşmamı bitirmeden önce izin verirseniz DISK davasının bugünkü aşaması üzerinde de kısaca durmak istiyorum. DISK Yöneticileri 4 yıl ağır baskı ve işkence koşulları altında ve dürüst her insanın vicdanını sızlatacak bir haksızlıkla hapislerde tutuldu. Dava ise 5 yıldır sürüyor. Bu kadar kapsamlı geniş ve uzun süre devam eden bir sendikal dava dünyanın hiçbir yerinde görülmemiştir. Askeri savcının son "Esas hakkındaki mütalasında" da DISK'i suçlu gösterecek tek bir haklı gerekçe ve delil ileri sürülemediği. Çünkü DISK Suçsuzdur. DISK ve üyesi sendikalar, patronların baskı ve sömürüsüne karşı işçi sınıfımızın çıkarlarını savunmaktan, sendikal hak ve özgürlükleri geliştirmekten, 1961 Anayasasının teminat altına aldığı haklarını kullanarak, ülkenin bağımsızlığı ve halklarımızın aydınlı geleceğini düşünmekten başka bir çaba içersinde olmamıştır.

Ama buna karşın Askeri savcı, ulusal ve uluslararası tepkiler karşısında görece geri adım atarak idam talebinden vazgeçmekle birlikte, yöneticilerimiz hakkında hala 20 yıla varan hapis cezaları istiyebilmektedir.

Özgürlük yanlısı herkese karşı bir meydan okuma, ulusal ve uluslararası kamuoyuna karşı bir hareket olan savcının bu istemini geri püskürtmek bugün sendikal hareketimizin âcil görevlerinden biridir. Bunun için çabalarımızı arttırmalıyız.

Bu düzmece davanın sona erdirilmesi zamanı çoktan gelmiştir.

Ulke içinde Türk-İş ve Sendikaları, DISK Üyeleri, Diktatörlük koşulları altında bulunan tüm işçi ve emekçiler, demokrat aydın, yazar ve bilim adamları, rejime muhalefet eden herkes, uluslararası düzeyde ayrımsız tüm sendikal örgütler, şimdi bu haklı istemi daha bir gür sesle haykırmalı dile getirmelidir.

DISK DAVASI DURDURULSUN,
DISKE ve ÜYESİ SENDİKALARA ÖZGÜRLÜK.

Değerli Arkadaşlar,

Konuşmamı buraya kadar olan bölümünde, rejim ve demokrasi konusunda, sendikal sorunlarımız üzerinde genel bir tablo çizmeye çalıştım. Bu tablonun hiç de iç açıcı olmadığı açıktır. Ancak gerçekler budur. Ne varki bugün Türkiye birbiriyle içiçe örülü ikili bir süreç yaşıyor.

Bir yandan bu olumsuz koşullar sürerken, diğer yandan demokrasi güçlerini tek tek tüm yurtseverleri esinlendiren, ülkemizin geleceği üzerine umut ve beklentilerimizi, olumlu yönde etkileyen bir süreç de gelişiyor.

Başta işçi sınıfımız olmak üzere, emekçi kesimlerin demokrasiden yana tüm güçlerin, rejime karşı hoşnutsuzluğu ve muhalefeti yükseliyor.

Diktatörlüğün demokrasiye geçildiği yalan ve demogojisi kimse tarafından ciddiye alınmıyor. Yükselen tepkiler yer yer açık protestolara, yığın eylemlerine dönüşüyor.

ANAP'ın tüm depolitasyon çabalarına karşın ara seçimlerde rejime muhalefet eden partilerin gösterileri ilgiyle karşılanıyor.

TÜRK-İŞ mitinglerine izin verilmemesi bile rejimin yükselen muhalefet karşısındaki korku ve endişesini gösteriyor.

Bu nedenle biz geleceğe güvenle bakıyoruz.

İşçi sınıfımızın ve halkımızın Diktatörlüğün her fırsatta örmeye çalıştığı korku duvarını yıkarak demokrasiyi kazanacağına ve günlerin uzakta olmadığına yürekten inanıyoruz.

Değerli Arkadaşlar,

12 Eylül darbesinden sonra, uluslararası sendikal örgütler çeşitli ülkelerin ulusal sendikaları, demokratik çevreler, hükümet dışı uluslararası örgütler, işçi sınıfımızla Türkiye demokrasi güçleriyle çok yönlü dayanışma gösterdiler.

Onların bu kardeşçe yardımlarına işçi sınıfımız ve demokrasi güçleri yüksel bir değer biçiyor.

Bugün yaşadığımız koşullar uluslararası dayanışmayı daha fazla gereksindiriyor.

Bu nedenle sözlerimi bitirirken tüm uluslararası demokrasi güçlerinin aşağıdaki taleplerimizin başarıya ulaşması yolunda dayanışmalarını daha da arttırmaya ve güçlerini birleştirmeye çağırıyorum:

- DISK ve bağlı sendikaları üzerindeki yasaklamalar kaldırılmalı, örgütlerimizin yeniden çalışma özgürlükleri sağlanmalıdır.
- Anayasa, ve iş yaşamını ilgilendiren yasalar, sendikal hak ve özgürlükleri yok eden maddelerden temizlenmelidir.
- İşkencelere, cezaevindeki insanlık dışı uygulamalara derhal son verilmeli işkencecilerden ve işkenceden sorumlu olanlardan hesap sorulmalıdır.
- Kürt halkı üzerindeki insafsız ve göven baskılar durdurulmalıdır. Bunun suçluları derhal cezalandırılmalıdır.
- Genef Af çıkarılmalı, tüm siyasi tutuklular derhal serbest bırakılmalıdır. Politik göçmenlerin, hiçbir yasal dayanağı olmayan keyfi uygulamalarla vatandaşlıktan çıkarılan tüm yurtseverlerin ülkeye özgürce dönme hakları garanti altına alınmalıdır.

Yaşasın uluslararası dayanışma.....

DISK vorstandmitglied

Liebe Freunde,

Ich möchte mich zuerst beim DGB-Kreis Stuttgart für die Einladung zu dieser Solidaritätsveranstaltung bedanken.

Ich begrüße das Vorbereitungskomitee, insbesondere Kollege Manfred Hack vom DGB-Kreis Stuttgart und Kollege Günter Wickert von der IGM.

Ich begrüße alle Teilnehmer der Veranstaltung, die unserem Kampf für die gewerkschaftliche Rechte und Demokratie in der Türkei unterstützen.

Ich möchte hier ausdrücklich alle DISK-Mitglieder und den Vorsitzenden der DISK, Abdullah Bastürk, grüßen, der zu dieser Veranstaltung keine Ausreiseerlaubnis bekam.

Liebe Freunde,

Diese Veranstaltung findet 6 Jahre nach dem Putsch der Generäle.

Aus diesem Grund möchte ich in meiner Rede neben gewerkschaftlichen Fragen auch die Auswirkungen des Militärputsches eingehen.

Nach dem Militärputsch, vom 12. September wurden in der Türkei die gewerkschaftlichen und die demokratischen Rechte, die Meinungs- und Organisationsfreiheit, die Freiheit der Forschung und Kunst, das kulturelle Leben und die Bildungsfreiheit vernichtet.

Die Arbeiter und die arbeitende Bevölkerung, die fortschrittlichen Kräfte und die Revolutionäre wurden in der jüngsten Geschichte barbarischster Unterdrückung unterworfen.

6 Jahre sind vergangen. Kann man von einer Demokratie in der Türkei sprechen ?

Die überwiegende Mehrheit der Bevölkerung, ausser Evren und Özal und ihre reaktionäre Kräfte, kann diese Frage nicht mit ja beantworten.

Heute werden die gleichen Praktiken angewandt wie zur Zeit des Putsches. Es gibt nur formale Unterschiede. Menschenrechtsverletzungen, Terror und Folter als Staatspolitik, Einkerkierung von 10 Tausenden, ohne jegliche Demokratie und Freiheiten.

Die Arbeiter, deren Errungenschaften alle beseitigt wurden, die Bauern, die in Armut getrieben wurden, die Studenten, die Intellektuellen und die kurdische Bevölkerung die ohne jegliche nationale Rechte einer barbarischen Repression ausgesetzt ist, verstehen heute sehr deutlich, daß sie in einer Diktatur leben.

Unser Volk hat das Ziel, die Diktatur zu stürzen und die Demokratie zu errichten.

Ohne mit den Generälen abzurechnen, kann keine wirkliche Demokratie errichtet werden.

Heute sehen immer Leute durch ihre eigene Erfahrung, wie diese Putsch geplant, vorbereitet und mit welchen Absichten durchgeführt wurde.

Die schmutzigen Praktiken der Generäle kommen allmählich zu Tage.

Wie die Bestechungsaffäre um die Generäle Tahsin Sahinkaya und Nejat Tümer, ihre Zusammenarbeit mit in- und ausländischen Monopolen, diese und die anderen werden unbedingt zur Rechenschaft gezwungen.

Was die Arbeiterklasse und wir damals vorhersagten, sehen heute die Massen in ihre eigene Erfahrung wieder.

Die Spehrspitze der faschistischen Diktatur richtete sich in erster Linie gegen unsere Arbeiterklasse. Unsere Arbeiterklasse hat stark darunter gelitten. Klassengewerkschaft DISK wurde, wie gewerkschaftliche Tätigkeiten verboten. Durch die neue Verfassung, das Arbeitsrecht und andere Gesetze wurden die Rechte der Arbeiter abgeschafft. Diese Bestimmungen, die den Prinzipien der ILO (Internationalen Arbeitsorganisation) gänzlich widersprechen, können wie folgt zusammengefaßt werden:

- Starke Einschränkung des Koalitionsrechtes.
- Politikverbot innerhalb gewerkschaftlicher Tätigkeit.
- Abschaffung des freien Tarifverhandlungsrechts.
- Eingrenzung gewerkschaftlicher Tätigkeit in Betrieben bis zum Erliegen.
- Staatliche Kontrolle über Gewerkschaften in Aktivitäten und Finanzen.
- Staatliche Kontrolle über jeglichen Kontakt mit ausländischen Gewerkschaften.
- Streikrecht so eingeengt, daß wirksame Streiks unmöglich geworden sind.
- Streikverbot in vielen Branchen wie Bergbau, Petrochemie, Medikamenten-, Banken-, Versicherungs-, Energie- und Transportsektor (davon sind 500 Tausend Arbeiter betroffen).

Unter diesen Umständen kann man von einer Gewerkschaftsfreiheit und Streiksrecht nicht sprechen.

Die Bevölkerung verlieren von Tag zu Tag ihre Kaufkraft.

Innerhalb von 6 Jahren hat sich das Einkommen der Arbeiter, nach staatlichen Statistiken, um die Hälfte verringert.

Die Bauern, die größte Bevölkerungsschicht in der Türkei, sind in Armut getrieben worden, viele von ihnen mußten Boden, Landmaschinen und Vieh verkaufen.

Die Türkei, die stolz darauf war ohne Einfuhr von jeglichen Lebensmitteln auszukommen, muß jetzt den größten Teil seiner Devisen für den Import von Nahrungsmitteln ausgeben (eine Milliarde Dollar).

Während die Menschen im Land gegen Hunger kämpfen, lebt eine handvoll Großkapitalisten und Broktaten in unvorstellbarem Luxus. Die Boulevard Presse berichtet in Farbe über ihre Skandälchen und Hochzeiten.

Die Türkei ist heute ein Vorposten des USA Imperialismus und der NATO geworden. Diese wird offiziell zugegeben. Die Außenpolitik der Türkei gegenüber Nachbarstaaten unzuverlässig geworden.

Liebe Freunde,

Bevor ich schliesse möchte ich über die DISK Prozesse berichten. Wie Ihr wißt, waren die DISK Funktionäre vier Jahre lang in Folter gehalten und die Prozesse gehen weiter. So ein langer Prozess ohne handfeste Anklagepunkte gibt es sicherlich nirgendwo anders.

Damals forderte der Militärstaatsanwalt für die DISK Funktionäre die Todesstrafe. Durch den internationalen Druck wurden Gewerkschafter freigelassen. Der Prozess geht aber weiter. Militärstaatsanwalt fordert bis zur 20 Jahren Haft. Deshalb ist die internationale Solidarität von großer Bedeutung.

Dieser Schauprozess muß eingestellt werden!

DISK muß wieder zugelassen werden!

Libe Freunde,

Bisjetz waren sehr düstere Bilder in meinen Ausführungen. Es gibt aber auch hoffnungsvolle Entwicklungen innerhalb der demokratischen Kräfte. Die demokratische Kräfte, insbesondere die Arbeiter klasse leisten zunehmend Opposition.

Die Lügen der Regierung über Demokratidierung werden nicht mehr ernst genommen. Die gezielte Entpolitisierungspolitik der Diktatur hat keinen Erfolg. Die bevorstehende Teilwahlen bezeugen das.

Die Protestkundgebungen der Gewerkschaft TÜRK-IS werden nicht erlaubt. Dies zeigt die Angst der Regierung.

Wir glauben der Tag der Demokratisierung nicht mehr so weit. Die Angstmauern der Diktatur stürzen schon.

Liebe Freunde!

Nach dem Militärputsch in der Türkei zeigten zahlreiche Gewerkschaften, verschiedene demokratische Organisationen und fortschrittliche Kräfte in aller Welt, internationale Solidarität.

Ich möchte mich für diese brüderliche Solidarität bedanken. Diese Solidarität hat uns weiter gebracht. Wir brauchen weiterhin dies Solidarität.

Wir fordern:

- DISK und ihre Einzelgewerkschaften muß wider zugelassen werden!
- Grundgesetz, Arbeitsrecht und Gewerkschaftsgesetze der Militärs müssen abgeschafft werden!
- Folter und unmenschliches Vorgehen in Gefängnissen müssen beseitigt werden. Die Täter müssen zur Rechenschaft gezogen werden!
- Die chauvinistische Unterdrückung der Kurden muß aufhören. Die Verantwortlichen müssen bestraft werden!
- Allgemeine Amnestie! Freilassung aller politischen Gefangenen! Freie Einreise der willkürlich ausgebürgerten Asylananten in die Türkei!
- Hoch die Internationale Solidarität!

Es gilt das gesprochene Wort.

Stuttgart, 26. September 1986
Wi/en

Günther Wlckhent
IGM. Sendekass

Referat zur Solidaritätsveranstaltung
mit DISK am 29. September 1986 in Stuttgart

Liebe Kolleginnen, liebe Kollegen,
meine lieben türkischen Freunde,

unsere heutige Konferenz steht unter dem
Motto "Solidarität mit DISK".

Bei einer um Jahre zurückliegenden
Veranstaltung mit Euch habe ich einmal
gesagt, Solidarität kann und darf nicht
als Schlagwort bei Sonntagsreden verkommen.
Solidarität drückt die internationale Kraft
und Stärke der Arbeitnehmerschaft aus,
deshalb darf Solidarität nicht an Landes-
grenzen enden.

Der mit dieser Aussage verbundene Apell
ist zwischenzeitlich auf fruchtbaren Boden
gefallen.

Beleg dafür ist die ins unermesslich
gestiegene Sympathie und Solidaritätsbe-
kundung nicht nur in der Bundesrepublik.
Nein - In ganz Europa, unserem gemeinsamen
Kampf gegen die Einschränkung der Menschen-
rechte, Gewerkschaftsrechte und

freiheitlich demokratischen Grundrechte zugewachsen.

Als Beleg dafür nenne ich die heutige Konferenz.

In den zurückliegenden Jahren konnten wir noch nie so viel europäische Mitkämpfer wie heute bei einer Versammlung begrüßen.

Dies ist Beleg dafür, dass uns Kraft und Stärke zugewachsen ist.

Lasst uns unsere Arbeit in dieser Richtung fortsetzen.

Sprachbarrieren können und dürfen kein unüberwindliches Hindernis beim gemeinsamen Kampf gegen die ewig Gestrigen sein.

Gerade wir, die Arbeitnehmer im Deutschen Gewerkschaftsbund, sind sensibel geworden, gegen Angriffe auf Arbeitnehmerfreiheiten. Und können somit nachempfinden, was sich in Eurem Heimatland abspielt.

Haben wir doch selbst unter Aufwendung aller zur Verfügung stehenden Kräfte seit Bestehen der Wenderegierung gegen die Kahlschlagpolitik im Sozialbereich die 38,5-Stunden-Woche gegen den Widerstand von Kapital und Politik und den

Kampf gegen die Streikrechtseinschränkung
den § 116 AFG mit aller Schärfe führen
müssen.

Polizeieinsätze gegen Arbeitnehmer, die um
den Erhalt ihrer Rechte kämpfen sind
zwischenzeitlich auch in der
Bundesrepublik sowie in anderen
europäischen Ländern keine Seltenheit
mehr.

Ich erinnere nur an die jüngsten
Vorkommnisse in Gerstetten oder an die
Ereignisse in Stuttgart- Bad Cannstatt
bei der Trafo-Union.

Was uns in der nächstjährigen Auseinander-
setzung um die 35-Stunden-Woche bei
vollem Lohnausgleich bei dem geänderten
Streikrecht, das trotz unserem Widerstand
von der Bundesregierung beschlossen wurde,
bevorsteht, lässt sich nur erahnen.

Mit den Mitteln der Arbeitsplatzangst,
dem Sozialabbau, der Einschränkung von
Arbeitnehmerrechten und der hohen Arbeits-
losigkeit in ganz Europa soll der
Widerstand der Arbeitnehmer gegen eine
Politik für Wenige gebrochen werden.

Um von der von Kohl und Konsorten betriebenen
Politik gegen Arbeitnehmer im Interesse
des Grosskapitals abzulenken,

wird dem Volk die drohende Gefahr von aussen eingeredet und damit die für alle Menschen in unserer Welt lebensbedrohende Hochrüstung begründet.

Ihr seht also meine lieben Freunde, Euer Kampf ist und muss unser Kampf bleiben, denn nur der gemeinsame internationale Kampf gegen Angriffe auf Menschen, Arbeitnehmer und Gewerkschaftsrechte ist Garant für die Verhinderung faschistischer Politik der ewig Gestrigen.

Vorwärts und nicht vergessen, muss unsere Parole heissen. Wir, alle miteinander, müssen unsere Gegner erkennen und ihnen die Maske vom Gesicht reißen.

Viele dieser Gegner treten heute in Frack und Zylinder auf und sind nicht wie in Eurem Heimatland an ihrer Uniform und ihren Nagelstiefeln zu erkennen.

Mit der ihnen zur Verfügung stehenden Propagandamaschinerie wird von den wirklich Verantwortlichen abgelenkt und der Versuch unternommen die Arbeiterklasse zu spalten.

Am 12. September 1980, also vor fast genau sechs Jahren, wurde von den Militärs in der Türkei, der wie heute bekannt von ihnen initiierte Terrorismus zum Anlass genommen, die Militärdiktatur einzuführen. Der Leidensweg Eures Volkes begann.

Welch ein politischer Terror, wenn Gewerkschaften, demokratische Parteien und Presseorgane mit der Begründung, die Wiedereinführung der Demokratie vorbereiten zu wollen verboten werden.

Wenn seit 1980 mehr als 170 000 Menschen politische verfolgt und inhaftiert wurden.

Wenn Geständnisse durch Folter erzwungen werden obwohl es nichts zu gestehen gibt.

Wenn Menschen zum Tode verurteilt oder auf andere Weise zu Tode gebracht werden.

Wenn Menschen das Verteidigungsrecht vor den Militärgerichten, bzw. eingeschränkt wird.

Wenn in der Bundesrepublik lebende türkische Kolleginnen und Kollegen aus Angst vor dem langen Arm der Militärjunta sich nicht an Solidaritätsveranstaltungen beteiligen. Darüber hinaus ist es notwendig, dass unsere Freunde in Polen, Afghanistan, Nicaragua, Argentinien und Chile nicht

in Vergessenheit geraten.

Demokratische Gedanken und deren Veröffentlichung in Wort, Schrift und Kunst wurden verboten.

Die Gesetze der Junta sind die Gesetze des Grosskapitals.

Seit Bestehen der Junta wurden mehr als 280 Gesetze erlassen.

Sie zielen alle auf die Beseitigung der letzten Reste demokratischer Rechte und Freiheiten.

Sie sichern die Festigung der wirtschaftlichen und politischen Alleinherrschaft des Grosskapitals und der von ihnen erwünschten Ordnung.

Das durch die Militärjunta versprochene Wirtschaftswunder in der Türkei drückt sich in Massenarbeitslosigkeit, Hunger und Elend aus.

Inflationsraten in nicht vorstellbarer Grössenordnung, zwischen 50 und 70%, die hohe Zahl der Betriebsschliessungen und die allein durch einen Bankier um ihre Ersparnisse betrogenen 450 000 Kleinsparer müssen als Beweis für die Unfähigkeit der Militärregierung und ihrer westlichen Helfershelfer ausreichen.

Warum liest und hört man in unseren Medien so wenig über die Vorkommnisse, nein, über die tatsächlichen Vorkommnisse in der Türkei?

Muss hinter diesem Schweigen und der einseitigen Berichterstattung die Absicht vermutet werden, eine Endsolidarisierung einzuleiten?

Ich warne an dieser Stelle vor solchen Absichten.

Unrecht wird nicht durch Schweigen beseitigt. Und wer durch einseitige Information die Schuldigsprechung einer ganzen Nation bewusst oder unbewusst fördert, wird mitverantwortlich an der Einschränkung von demokratischen Freiheits- und Menschenrechten und am Völkermord.

Ich habe schon bei anderer Gelegenheit mich dafür entschuldigt, kein Wort über die türkische Verfassung und die Pseudowahlen vom 06. November 1983 gesagt zu haben.

Ich bitte auch heute um Nachsicht.

Es ist mir unmöglich, diesem Grundgesetz und den Pseudowahlen vor dem Hintergrund Rückkehr zur Demokratie auch nur den leisesten Anhaltspunkt für demokratische Grundzüge zu entnehmen.

Es verbleibt mir lediglich die Möglichkeit, dieses Grundgesetz sowie die Pseudowahlen als Respektlosigkeit gegenüber der türkischen Bevölkerung zu bezeichnen.

Mit diesem Gesetz wurde ein antidemokratisches autoritärreaktionäres menschenfeindliches Regiem legitimiert.

Mit diesem Gesetz kann die zuständige Behörde Freiheiten und Rechte, die es bis dato eh nie gab, aufheben.

Und zwar:

- die Freiheit der Person,
- die Sicherheit der Person,
- die Reise- und Niederlassungsfreiheit,
- der Schutz des Privatlebens,
- die Informationsfreiheit,
- die Glaubens- und Gewissensfreiheit,
- die Freiheit der Meinungsäusserung in Wort, Schrift und Bild,
- die Presse-, Versamlungs- und Demonstrationsfreiheit,
- die Freiheit von Kunst, Wirtschaft, Forschung und Lehre

diese Verfassung lässt zu, dass ein Provinz- bzw. Distriktgovaneur, ja sogar ein Polizeibeamter, falls er es für notwendig erachtet,

alle Freiheiten und Rechte nach seinem Gutdünken aufheben kann.

Anstelle des Rechtes der Person auf Schutz des Lebens durch den Staat, tritt das Recht des Staates zum Töten.

Dieses Gesetz sieht vor, statt Koalitionsfreiheit, Koalitionsverbot.

Es schliesst die Machtübertragung durch demokratische Wahlen nach unserem Verständnis auf gewählte Vertreter aus.

Gewerkschaftsrechte werden eingeschränkt, das Recht zur Aussperrung durch die Arbeitgeber verbrieft.

ich sage heute, wie damals, nein zu einer verfassungsrechtlich verbrieften Diktatur. Wer bei Wahlen die Vereinigungsfreiheit und Entfaltung der Persönlichkeit von seinem Wohlwollen abhängig macht, hat den Anspruch Demokrat zu sein, verwirkt.

Anfang Oktober 1984 wurde der Vorsitzende des progressiven Gewerkschaftsbundes DISK Kollege Adullah Baztürk freigelassen. Somit befanden sich mit ihm alle im DISK-Prozess angeklagten und verhafteten Funktionäre auf freiem Fuss.

Dies kann durchaus für uns als Erfolg verbucht werden.

Das heisst aber nicht, dass damit der seit 24. Januar 1982 laufende DISK-Prozess eingestellt worden wäre.

Das heisst nicht, dass es Anlass zu der Hoffnung gäbe, dass das gegenwärtige Regiem in der Türkei dadurch demokratischer wird. Lassen wir uns also nicht täuschen.

Diejenigen, die in der Türkei an der Macht sind, werden mit solchen Beispielen versuchen, dies als erneuten Beweis für die Rückkehr des Landes zur Demokratie auszugeben.

Damit wird man versuchen, die demokratischen Kräfte im Lande selbst und auf internationaler Ebene zum Schweigen zu bringen.

Man darf jedoch nicht zulassen, dass sich dergleichen Lügen und Verfälschungen verbreiten.

Bisher sind im Rahmen dieses Prozesses mehr als 500 Personen angeklagt.

Für mehr als 79 wird die Todesstrafe gefordert.

Der Staatsanwalt des Militärgerichts beabsichtigt, gegen insgesamt mehr als 2000 Personen Anklage zu erheben.

Unter dergleichen Praktiken und Bedingungen beweissen eindeutig, dass in der Türkei keine Rede von Demokratie,

ja nicht einmal vom Beginn einer Umkehr zur Demokratie sein kann.

Da wurde mir kürzlich von einem Betroffenen türkischen Kollegen, der aus Liebe zu seinem Heimatland in die Türkei auf Urlaub fuhr berichtet, dass er beim Eintreffen in seinem Heimatland von den Militärs ohne Angabe von Gründen verhaftet wurde.

Selbst seine engsten Angehörigen konnten nicht in Erfahrung bringen, was ihm vorgeworfen wird und wo er inhaftiert wurde.

Seine Schilderungen über den Verlauf seiner fast einjährigen Untersuchungshaft, die täglichen Verhöre und die Folterungen, die er über sich ergehen lassen musste, sprengen meine Vorstellungskraft über menschenverachtende Grausamkeiten und es lässt mich eiskalt erschauern.

Glückliche Umstände und unserem öffentlichen Druck verdankt der Kollege letztendlich schwer gezeichnet seine Freilassung. Sein Einsatz für die Wiedereinführung der Demokratie in seinem Heimatland mit bei uns üblichen demokratischen Mitteln, nämlich seine Teilnahme an Veranstaltungen wie die heutige, waren ihm mit dem Titel "regiemgefährdende Umtriebe" zum Verhängnis geworden.

Mit solchen oder ähnlichen Beispielen könnte man sicherlich eine schier endlose Kette an Greueln der Militärjunta aneinanderreihen.

Schlimm daran ist, dass ein solches menschenverachtendes Regime von den westlichen NATO-Partnern aus niederen Beweggründen, wie wollte man es sonst bezeichnen, militärische und wirtschaftliche Hilfe erhalten.

Man kann ihnen unterstellen, dass sie ebenfalls wie wir von den menschenverachtenden Praktiken in der Türkei Kenntnis haben. So zum Beispiel die geistig moralische Wenderegierung in Bonn und die Reagan-Administration in Washington.

Sie leisten Hilfe und lassen sich, obwohl sie es besser wissen müssten, mit dem angeblichen Demokratisierungsprozess in der Türkei aus wirtschaftlichen bündnispolitischen und militärstrategischen Interessen heraus allzugerne hinters Licht führen.

In welcher Form und aus welchen Gründen auch immer - wer sich mit faschistischen Regimen einlässt, macht sich unglaublich und mitschuldig an Verletzungen der Menschenrechte, an den Verfolgungen und Folterungen der demokratischen Kräfte

die Opfer eines solchen Regiems geworden sind und weiterhin werden.

Um zu verdeutlichen, was ich mit dieser Aussage meine, und die Rolle der Amerikaner noch deutlicher zu machen, reicht es im Grunde genommen aus, aus Metall vom 08. Oktober 1980 die folgenden Sätze zu zitieren:

"Tatsache ist, dass grade die USA und die NATO die Türkei allein als Militärbasis und als Sprungbrett für die militärischen Abenteuer im nahen Osten ansehen. Für Militärstrategen ist die Türkei eine Barriere für die UdSSR um ins Mittelmeer zu kommen.

Die südliche Front, Stützpunkt der NATO, sollte die Türkei Versuche unternehmen unabhängig vom Westen zu werden, so ein hoher Beamter der US-Regierung zu Metall, werden wir die Türkei bestrafen."

Soweit das Zitat.

Selbst Jimmy Carter, der frühere Präsident der Vereinigten Staaten von Amerika liess buchstäblich die Katze aus dem Sack. Als er aus Anlass eines Besuches in der Türkei im Juni 1985 ein Interview an eine türkische Tageszeitung gab.

In diesem Interview sagte Carter, dass die USA bereits im Jahre 1978 über die Haltung der damaligen türkischen Regierung, es war die sozialdemokratisch geführte Regierung unter dem Ministerpräsidenten Bülent Ecevit sehr enttäuscht gewesen sei, als sie, die Regierung zu dem Einsatz der amerikanischen U-2 Spionageflugzeuge nein sagte.

Er fügte hinzu, ich zitiere:

Später sind wir einen anderen, leichteren Weg gegangen."

Auf die Frage des Journalisten, welcher Weg dies gewesen sei, antwortete Carter mit der Bemerkung

"Dies gehöre nicht in die öffentliche Diskussion" .

An einer anderen Stelle des Interviews gab er sehr freimütig zu, dass die US-Administration sehr froh gewesen sei, als 1980 die Militärs in der Türkei intervenierten. Denn, so Carter wörtlich:

"Vor 1980 war die Situation in der Türkei auch im Hinblick der militärischen Verteidigung eine sehr gefährliche.

Afghanistan war besetzt, die Monarchie im Iran war gestürzt.

Durch die Militäroperation am 12. September 1980 wurde die Situation in der Türkei stabilisiert. Darüber waren wir sehr froh.

Ich glaube diese Selbstenthüllungen eines früheren Präsidenten der USA bedürfen keiner weiteren Kommentierung.

Dies lässt den Schluss zu, dass dieser Staatsstreich in der Türkei mit Unterstützung der westlichen Geheimdienste im Zusammenwirken mit den türkischen Militärs von langer Hand vorbereitet war. Galt es doch, Macht und wirtschaftspolitische Interessen zu sichern.

Liebe Kolleginnen, liebe Kollegen,

erlaubt mir noch einige Anmerkungen zum jüngsten Staatsbesuch des Bruder Eulenspiegel, gemeint ist der Baden Württembergische Ministerpräsident und in diesem Zusammenhang von Jürgen Offenbach veröffentlichte Reisebericht.

In diesem Bericht kommt wie selten zuvor so deutlich niedergeschrieben, die Sehnsucht nach Zeiten der Feudalherrschaft

zum Ausdruck.

Ich zitiere:

"Das sind Bilder aus einer anderen Welt. Manchmal denke ich aus einem anderen Jahrhundert. Wir gehen durch den Staub und Schotterwege der Handwerkskooperative in einer Steinschleiferei wo aus Rohren, Onyx Vasen gefertigt werden, tritt ein hagerer Türke mit dem Fuss eine primitive Steinschleifmaschine. Ein kleiner Junge, vielleicht 12 Jahre alt, spritzt pausenlos Wasser aus einer Plastikflasche zur Kühlung auf den rotierenden Stein, immerzu Wolken von Staub schluckend. Schräg über der Strasse liegt eine Teppichknüpferei, die wir vorher besuchten. Kleine Mädchen sitzen dort in dichter Reihe - manche kaum 10 Jahre alt - Wir sind auf den Baumwollfeldern der Universität von Adana - ganze Sippschaften arbeiten dort, das meiste sind Kinder, Wanderarbeiter aus Zentral- und Ostanatolien, die hier über vier Monate am Feldrand hausen - Sie verdienen pro Tag und Person etwa 3.- Mark. Um die restlichen acht Monaten des Jahres in ihren Heimatdörfern von dem ersparten leben zu können.

Wir sind in der 2,5-Millionen Stadt Ankara

Lothar Späth hat Stipendiaten der Karl-Güssberg-Gesellschaft zu einem Gespräch eingeladen, türkische Rückkehrer, einer ist über 1000, ein anderer über 500 km angereist, um den Ministerpräsidenten zu sehen.

48 Jugendliche sollen an einem von Baden Württemberg geförderten technischen Gymnasium je zur Hälfte Einheimische und Rückkehrerkinder, eine 4-jährige Fachausbildung erhalten..

- Solche Initiativen stehen einem wohlhabenden Bundesland wie Baden Württemberg gut zu Gesicht -

Derlei Initiativen können auch den Daimler Benz-Produktionsstätten unter dem Namen "Otto Marsan in Istanbul und Axarel" zu gute kommen, dort sind schon heute bis zu 48% der Arbeiter türkische Rückkehrer

in den beiden Werken werden von 2300

Mitarbeitern Busse, LKW's, Unimog's, Geländewagen und Motoren produziert.

Der Stundenlohn beträgt einschliesslich der Lohnnebenkosten nach Auskunft von Marty Hoppe, der Daimler Benz Verkaufsleiter für den Mittleren Osten, 4,40 DM.

In diesem Bericht kommt an keiner Stelle die Entrüstung über die menschenunwürdigen

Erlebnisse zum Ausdruck.

Nein -

Es bleibt einem keine andere Möglichkeit,
diesen Bericht als Sehnsuchtgedanke des
Lothar Späth nach den

"Guten alten Zeiten"

der Feudalherren und Leibeigenschaft
zu bewerten.

Vor dem Hintergrund solcher Gedanken
werden auch die politischen Angriffe
auf Arbeitnehmer und Gewerkschaftsrechte
in unserem Land erklärbar.

Für uns heisst das, höchste Alarmstufe -
wehren wir uns gegen die Realisierung
solcher Absichten.

Warum ich zu einer solchen Einschätzung
und Bewertung komme, wird vielleicht
deutlich, wenn ich weiter zitiere:

"Der Lohn einschliesslich der Lohnneben-
kosten eines Arbeitnehmers in der Türkei
beträgt DM 4.40.

In deutschen Daimler-Fabriken sind es
DM 49.--.

Dabei sind Produktivität und Qualität der
Arbeit in der Türkei gleich gut, bei
wesentlich geringerem Krankenstand als

in Deutschland.

Die Wochenarbeitszeit beträgt in der Türkei 45 Stunden.

Auch samstags wird gearbeitet.

Solche Vergleichszahlen locken deutsche Unternehmer an.

Ich ergänze: das ist ein ...

Und deshalb mussten wir, als politisch Verantwortliche in der Bundesrepublik dem Auftrag der Gelockten folgen und die freiwillige Rückkehrhilfe der türkischen Arbeitnehmer mit Geldern, die aus der Plünderung der deutschen Sozialversicherung stammen, finanzieren."

Soweit das von mir ergänzte Lothar-Späth-Reisebericht-Zitat.

Die Infamie und die massenverachtende Tendenz kann nicht deutlicher wie in diesem Reisebericht zum Ausdruck gebracht werden.

Reissen wir diesem und anderen Eulenspiegeln die Maske vom Gesicht.

Kämpfen wir weiter gegen demokratiegefährdende Tendenzen.

Bei uns, in der Welt und unterstützen
wir unsere Kolleginnen und Kollegen
von DISK.

Lasst uns Zeichen setzen.

Schluss mit Hinrichtungen und Folterungen.

Freiheit für alle politischen Gefangenen.

Her mit der Generalamnestie.

Keine wirtschaftliche, insbesondere
militärische Hilfe an die Türkei.

Schluss mit Verfolgung und Unterdrückung
des kurdischen Volkes.

Volle freie gewerkschaftliche und politische
Betätigung.

Hoch die internationale Solidarität.

Dankeschön.

TÜRKİYE SOSYALİSTİK İŞÇİLER PARTİSİ
TARİHİ
TÜRKİYE SOSYALİSTİK İŞÇİLER PARTİSİ

konan işçi sınıfının tarihsel mücadelesinin doğal bir ürünüdür." diyordu.

İşte sınıf savaşımının bu olumlu gelenekleri ve deney birikimi üzerine oturan DİSK geniş işçi yığınları için bir umut kaynağı patronların saldırılarına karşı bir mücadele bayrağı haline geldi. 1970'li yıllarda DİSK sözcüğü adeta sembolleşerek sömürüye karşı savaşım vermekle eş anlam kazandı.

Bu durum Türkiye sendikal hareketinde çok sayıda deneyimli militanın yetişmesine, öncü işçi ve işçi liderlerinin sivrilip ortaya çıkmasına olanak sağladı. Böylece bir bütün olarak Türkiye'de sendikal hareketin aktivitesi arttı, güçlendi.

Yine aynı yıllar DİSK, yurt dışında bulunan işçilerin sorunlarına yakın bir ilgi gösterdi. Göçmen işçilerimizin sorunlarını bulundukları ülkelerin sendikalarıyla ve uluslararası platformlarda ele alarak, 1 milyonu aşkın Türkiyeli göçmen işçilerin ana güvencelelerinden biri haline geldi.

DİSK'le birlikte geniş boyutlarla yerleşmeye başlayan sınıf sendikacılığı anlayışı kaçınılmaz olarak yeni bir sonuç daha doğurdu. DİSK'in çeşitli görüşten sendikalarla uluslararası ilişkileri gelişip güçlendi. O güne kadar özellikle Amerikan sendikalarıyla kurulan ve çoğu kez pis, karanlık işlerin sergilendiği uluslararası ilişkiler böylece yerli yerine oturmaya ve çok boyutluluk kazanmaya başladı. Türkiye işçi sınıfı gerçek çıkarlarını yansıtan uluslararası destek edindi.

Değerli dostlar,

Türkiye işçi sınıfının, uluslararası sendikal hareketin DİSK'e duydukları güven ve gösterdikleri destek bugün de devam ediyor. Türkiye'de DİSK'in 20. kuruluş yıldönümü için yapılan etkinlikler, Avrupa'nın bir çok ülkesinde ve bugün burada yaptığımız toplantılar bunu yeterince sergiliyor.

Diktatörlüğe bağımlı askeri mahkemenin DİSK ve üyesi sendikaları kapatmasına, yöneticilerimizi ağır hapis cezalarına çarptırmasına

karşın, Türkiye işçi sınıfı, Avrupa'daki göçmen işçilerimiz, tüm dünyada ulusal ve uluslararası sendikal örgütler, geçmiş şanlı mücadelelerle dolu savaştan bir işçi örgütünün DİSK'imizin 20. kuruluş yıldönümünü dün olduğu gibi bugün de aynı saygı ve coşkunluk içerisinde karşılıyor.

Hiç bir mahkeme kararı, hiç bir baskı ve terör işçi sınıfımızın bilincinden DİSK'i söküp atamıyor. DİSK'te somutlanan sınıf ve kitle sendikacılığı ilkelerini ortadan kaldıramıyor. Bu nedenle Türkiye işçi sınıfı diktatörlük mahkemesi tarafından verilen, demokrasi ve hukuk kurallarıyla hiç bir şekilde bağdaşmaz DİSK kararını şiddetle protesto ediyor, kabullenmiyor. Dün olduğu gibi bugün de sürdürdüğü güvenle DİSK'e sahip çıkıyor.

İşçi sınıfımızın gösterdiği bu güven nedeniyle bir kez daha belirtiyoruz ki DİSK ve üyesi sendikalar kapatılamaz.

Ve tüm ^{insancımızla} ~~insanlara~~ haykırıyoruz:

DİSK'e ve üyesi sendikalara özgürlük!

Değerli arkadaşlar,

İkinci olarak, ele alacağım konu bir bütün olarak Türkiye sendikal hareketinin bugün karşı karşıya olduğu sorunlar ve görevlerine ilişkin olacaktır.

12 Eylül darbesi, ^{sadece} DİSK ve üyesi sendikalara karşı uyguladığı insanlık dışı baskılarla sınırlı kalmadı. Türk-İş'inki de dahil olmak üzere tüm sendikal çalışmalar askıya alındı. İşçi sınıfımızın sendikal özgürlükleri, demokratik hakları yok edildi. Doğrudan cunta tarafından yürürlüğe sokulan anayasa ve sendikal yasalarla, çıkarılan çeşitli tüzük ve kararnamelerle, Yüksek Hakem Kurulu adlı işçi düşmanı kurum marifetiyle, Türkiye işçi sınıfının tarihsel süreç içerisinde ve dışı dış mücadelelerle elde ettiği ^{ten} kazanımlar bir bir ellerinden alındı. İşçi sınıfımız ekonomik ve sosyal yıkımla karşı karşıya bırakıldı.

İşçilerin reel ücretleri darbeden bu yana yarı yarıya azalırken, sayıları bir kaç yüzü geçmeyen büyük holdingci aileler bugün altın yılını yaşıyor.

İşçinin, emekçinin sofrasından çalınan her lokma ekmek, vergi iadesi, teşvik primi, firmaların kurtarılması için devlet desteği adı altında bir avuç soyguncuya peşkeş çekiliyor. Bu yağmadan daha fazla hisse kapmak için, ahlaksızlık, rüşvet, iltimas devlet ve hükümet temsilcilerinin, devlet bürokrasisinin günlük uygulamaları haline dönüşmüştür.

Tüm bu tablo neyi gösteriyor? En başta bugünkü rejimin çirkef ve çürümüş yanını. Demokrasiyle uzaktan yakından ilgisi olmayan diktatörlük karakterini... İşte bu rejimin alaşağı edilmesi ve gerçek bir demokrasinin kurulması için ^{savaşın} bugün Türkiye sendikal hareketinin baş görevi olarak karşımızda duruyor.

Demokrasi için kararlı bir savaşım verilmeden, gaspedilen sendikal hak ve özgürlüklerin yeniden elde edilmesi savaşımı başarıya ulaşamaz.

Demokrasi için savaşım verilmeden, günün koşullarına uygun bir ücret artımı, iş, ekmek ve özgürlük istemi kalıcı çözümlere ulaşamaz.

Burada bir noktaya değinmek sanırım yararlı olacaktır. Sendikal hareketin istemlerini ve ana görevlerini doğru biçimde saptamak kuşkusuz büyük önem taşıyor. Ama tek başına bu yetmez. Bu görevlerin başarıya ulaşmasını sağlayacak örgütsel politikanın da doğru saptanması gerekiyor. (X)

Bu nedenle,

Bugün demokratik bir Türkiye ve özgür bir sendikal yaşam için sendikal hareketin birliğini sağlama ve pekiştirme vazgeçilmez bir gereklilik olarak önümüzde duruyor. Bu görevin üstesinden gelme yollarına kafa yormalı ve bulmalıyız.

Kuşkusuz bizim sendikal birliği savunma politikamız, DİSK'e özgürlük istemimizle çelişmiyor. Tam tersi birbirini tamamlıyor. Çünkü biz biliyoruz ki sendikal birlik ancak işçilerin özgür iradelerinin bir sonucu olarak ^{ve bir süre içinde gerçekleştirilebilir} ~~olabilir~~. Ve ilkeler üzerinde yükselir. Ve biz bunu savunuyoruz.

⊗ Bugün ülkemizde yaşadığımız koşullar ve benzer süreçlerden geçen bir çok ülkenin tarihsel deneyimleri açık bir şekilde ortaya çıkarmıştır ki, işçilerin sendikal birliği sağlanmadan, diktatörlüğe karşı etkili ve sonuç alıcı bir başarı sağlanamaz. Gaspedilen sendikal haklar geri alınamaz.

Değerli arkadaşlar,

Sözlerimi bitirmeden son olarak Türkiye'de demokrasi sorunu üzerinde ^{de} kısaca durmak istiyorum.

Bugün ülkemiz çok önemli bir süreçten geçiyor.

Bugün Evren-Özal yönetimi, iç ve kimi dış gerici güçler şu iddiayı ısrarla ileri sürüyorlar. "12 Eylül dönemi sona erdi. Türkiye'de demokratik süreç yeniden başladı" diyorlar.

Hemen belirtiyim ki bu iddialar hiç bir şekilde gerçeği yansıtmıyor. Gerici tekelci güçler 12 Eylül darbesiyle elde ettikleri ve bugün kurumlaştırdıkları konumlarını hiç te terketmek istemiyorlar. Bunu sergilemek için bir çok örnek verilebilir. Sadece DİSK ve Barış Derneği davası için verilen karar ve sürmekte olan bir çok politik dava, hapishanelerde binlerce politik tutuklunun bulunması, demokrasiye geçildiği yolundaki iddiaların ne denli yalan ve demagojiden ibaret kaldığını göstermeye yeter.

Bu ülkemizde yaşanan sürecin bir yanı. Ama bir başka süreç daha yaşanıyor bugün ülkemizde. Türkiye'de ~~bugün~~ bugün sevinerek görüyoruz ki, ~~ülkemizde~~ ^{Türkiye'de} demokrasinin kazanılması için yığınların istemi ve aktiviteleri artıyor. Toplumumuzun en dinamik kesimi olan işçiler, öğrenci ve aydınlar artık tepkilerini çeşitli eylemlerle ortaya koyuyorlar. Muhalefet partileri diktatörlüğe karşı daha kararlı bir tavır takınıyorlar.

açık bir şekilde

Tüm bunlar ^{şunu} gösteriyor. Halkımız demokrasi istiyor. Diktatör - lüğün baskısı altında yaşamak istemiyor. Dün anayasaya tek bir toz kandurmak istemeyen çevrelerin, bugün siyasi yasakların kalkması için yapılan anayasa değişikliğini sessizlikle geçirmeleri, ~~onların~~ ^{demokratik bir biçimde,} bazı kesimlerce ^{onların} iddia edildiği gibi, geçmişin üzerine sünger çekme eğiliminden değil, yığınların demokrasi isteminden kaynaklanıyor.

Kuşkusuz siyasi yasakların kalkmasıyla anayasa demokratik bir öze kavuşmayacaktır. Ama ^{diktatörlük anayasasının bu ilk kez delinmesiyle} demokratik bir anayasa için taleplerin yoğunlaşması ^{süreci felâhete götürecektir.} ~~getirecektir.~~ Bu nedenle referandum da siyasi yasakları kaldıran bir sonucun alınması önem taşıyor. ^{olacak bir}

Anayasa ve diğer yasaların demokratik bir niteliğe kavuşması, ülkemizde demokrasiye geçişin hızlı ve sancısız bir süreç izlemesi biliyoruz ki herşeyden önce yığınların eylemli birliğine, diktatörlük karşıtı güçlerin diyalog ve eylem birliğine bağlıdır. Ve bu ertelenemez bir görev olarak, ^{bugün} üzerindeki kara sis perdesinin dağıtıldığı, çağdaş, modern ve mutlu insanların yaşadığı bir Türkiye'yi amaçlayan, tüm politik güçlerin gündeminde ~~olmalıdır~~. ^{ilk sıradan yer almalıdır}. Halkımızın istemi budur.

Değerli arkadaşlar,

Ülkemizde demokrasi ve mutlu bir gelecek için verilen soylu savaşta, yurtdışında bulunan göçmen işçilerimize de önemli görevler düşüyor.

Türkiye demokrasi güçleriyle gösterilecek her moral ve maddi dayanışma, yarınları daha iyi yaşamak için bugünden verilen kavgaya eşsiz bir katkı ve cesaret kaynağı olacaktır.

Artık ülkemizde suskunluk dönemi kapanıyor. Ekmek ve onurları için savaşım veren işçilerin sayısı artıyor, sendikal savaşım yükseliyor. Dün Netaş ve Derby işçileri, patronların ve hükümetin tüm baskı terör ve provakasyonlarına karşın, yiğitçe direndiler ve savaşından utku kazanarak çıktılar.

Netaş işçilerinin elinde yükselen grev bayrağı bugün Petrol-İş ve Kristal-İş üyelerinin elinde dalgalanıyor. Tüm bu gelişmeler Türkiye işçi sınıfı ve demokrasi güçlerinin savaşımının durdurulamadığını gösteriyor ve durdurulamıyacaktır.

Savaşacağız ve kazanacağız.

Yaşasın Türkiye İşçi Sınıfı

Yaşasın DİSK

Yaşasın Demokrasi ve Özgürlük için yükseltilecek kavga.

Dikkatiniz için teşekkür ederim.

Sayın Misafirler, Sayın Yurttaşlar, Değerli Arkadaşlar,

CGT Bölge Sendikalar Birliği ve FTİB'in ortaklaşa hazırladıkları DİSK'in 20. kuruluş yıldönümü ve 1977 1 Mayıs katliamını anma toplantısına hoşgeldiniz.

FTİB ve CGT bölge sendikalarının davetine olumlu cevap vererek, toplantımızda bulunma inceliğini gösteren CGT yürütme kurulu üyesi arkadaşımız Andre Deluchat ve DİSK yürütme kurulu üyesi değerli dostumuz Kemal Daysal'a, tüm FTİB üyelerinin en içten sevgilerini ve teşekkürlerini iletirim. Bu arada özellikle mesaj gönderme nezaketini gösterip bizleri onurlandıran sayın hocamız ağabeyimiz Server Tanilli'ye, 260 milyon emekçinin temsilcisi Dünya Sendikalar Federasyonu merkezine ve Fransa Komünist Partisi Avrupa Parlamentosu Milletvekili Francis Würtz'e en derin saygı ve sevgilerimizi sunarım.

Değerli arkadaşlar,

Toplantımızın temel konuşmacıları, CGT ve DİSK yöneticileri, günümüzün önemi üzerinde duracaklar konuşmalarında. DİSK gibi Türkiye işçi sınıfının ve emekçilerinin yarattıkları kavga aracının tarihinden, savaşım geleneklerinden, kazanımlarından, Türkiye demokrasi güçlerinin verdikleri mücadelelerden, Evren-Özal diktatörlüğünün baskılarından ve tüm bu gelişmeler karşısında uluslararası dayanışmanın ve özellikle Fransa emekçilerinin, Türkiye demokrasi güçleriyle olan dayanışmasından bahsedecekler.

Bu nedenle biz FTİB olarak konuşmamızı uzun tutmak istemiyoruz. Fakat burada, Fransa'daki Türkiyeli emekçilerin günlük yaşamları ve gelenekleriyle direk bağları olan bir konunun altınıda çizmek isteriz. Bir göçmen emekçi örgütü olarak niçin böylesi bir toplantıyı örgütlemekte görev aldık? Bu toplantıda FTİB olarak amacımız nedir? Neyi bekliyoruz?

Değerli arkadaşlar

Şüphesizki biz bir göçmen işçi örgütüüz. Var oluşumuz Fransa'daki yurttaşlarımızın somut sorunlarından kaynaklanmaktadır. Yani, iş yerlerindeki sorunlarıdır. Oturum merkezlerindeki sorunlarıdır. Fransız toplumundaki yerlerinden, o toplumla olan ilişkilerinden, toplum içindeki geleceklerinden, çocuklarının geleceklerinden doğan sorunlardır. Fakat bunun yanında, tüm emekçileri, insanlığı ilgilendiren sorunlar Türkiyeli emekçileride yakından ilgilendiriyor. Barış için mücadele, dünyamızı bir anda yok edecek yıkım gücüne sahip nükleer silahlara karşı savaşım, Nikaragua'da kurduğu de-

mokratik sistemini korumak isteyen halkla, Filistin'de özgürce devlet olma kavgası verenle, Şili'de faşist diktatörlüğe karşı kavga veren Şili halkıyla dayanışma fransız emekçilerinin görevi olduğu gibi bizimde görevimizdir.

Diğer yandan bizler, bir ayağı burada diğeri ülkemizde olan emekçileriz. Kalbimizin yarısı Fransa'da diğer yarısında Türkiye'mizde atıyor. İşte bu nedenledirki, Ülkemizdeki işçi kardeşlerimizin, emekçi halklarımızın, demokrasi güçlerinin kavgası bizi çok yakından ilgilendiriyor, etkiliyor.

Bundan 20 yıl önce kurulan, Türkiye işçi sınıfının istemlerine biçim veren, onları örgütleyen DİSK'in devrimci ve demokratik kazanımlarını, kavga geleneklerini duyurmak, yaşatmak, O'nun çılg gibi büyümesi karşısında, yarınından korkup en vahşi bir biçimde saldırıdan geri durmayan ve nitekim 1977 yılında yasak zincirine rağmen 1 Mayıs alanına toplanan yüzbinlere, tüfegiyle-panzeriyle saldıran egemen-karanlık güçlerin katlettiği 37 emekçinin, kardeşimizin anısını yaşatmakta bizim görevimizdir. Kaldıki, ülkemizde, zorbalıkla-silah gücüyle hüküm süren Evren-Özal ikilisinin saldırıları, uyguladıkları halk düşmanı, ulusal onurumuzu, bağımsızlığımızı hiçe sayan, tüm komşularımıza düşman eden, ABD'nin jandarmalığını, onun çıkarlarını emekçi halklarımızın çıkarlarından önde tutan politikaları yalnızca ülkedeki yurttaşlarımıza zarar vermekle kalmıyor. Biz yurtdışındaki emekçilerde zarar veriyor.

Özal-Evren ikilisi, yurtdışındaki, özellikle Batı-Avrupa'daki emekçilerimizin değil haklarını korumak, yeni haklar elde etmek, güvenliklerini sağlamak, tüm Avrupa ülkelerinin prensipte hayır dediği, serbest dolaşım hakkımızı Leopard tankları karşısında sattı. Savaşçı, saldırgan Reagan yönetimi karşısında, yıllık 600 milyon dolarlık sadaka için, bağımsızlığımızı, ulusal onurumuzu peşkeş çekip, ayaklar altına alan, topraklarımızı, her biri, bölgemizde ulusal bağımsızlık savaşı veren halklara karşı, komşu devletlere karşı bir provakasyon ocağı olan ABD askeri üslerine açan, köylümüzün toprağına beton döken, Evren-Özal ikilisi, biz yurtdışındaki emekçilere ikinci sınıf vatandaş muamelesi yapıyor, Şimdi hepimiz birlikte şu soruyu sormada ve çözümlenmesini istemekte haksız mıyız? Biz göçmen işçilerin yıllık gönderdiğimiz döviz meblağı 2,5 milyar dolar-ken -ki bu miktar ABD yardımının üç katıdır- konut yatırım hesaplarındaki döviz miktarı 4 milyar dolarken, bir ABD patronu kadardamı kendi ülkemizde değerimiz yok? Amerikan patronları gibi bizi kırmızı

halıllarla karşılayın demiyoruz. Sadece ve sadece ikinci sınıf vatandaş muamelesi görmekten kurtulmak istiyoruz. Haklarımız aransın, olduğumuz ülkede geleceğimiz, güvenliğimiz sağlansın, çocuklarımız iki cami arasında beynamaz misali, iki kültür arasında bocalayan, ne birini ne diğerini öğrenemeyen, kültürsüz, kişiliksiz bir nesil olmasın diye olanaklar yaratılsın diyoruz. Gönderdiğimiz dövizler, uluslararası silah tekellerinin kasalarını doldurmak için silahlanmada değil, ülkemizin gelişmesi, çağdaş medeniyet içinde hatırı sayılan, saygı duyulan, karar almada bağımsız demokratik bir ülke olmada kullanılmalı diyoruz.

Değerli arkadaşlar,

FTİB- Fransa'da çeşitli derneklerin biraraya gelerek Türkiye'li göçmen emekçilerin birlik istemlerine cevap verebilmek için kurulmuş bir örgüt olarak, yürüttüğü çalışmaların belkemiğini oluşturan " eşit haklar için savaşımlı" her alanda dile getirmeyi kendisine bir görev bilmiş.biliyor.Nitekim Fransa'daki göçmen emekçilerimizin her alanda eşit haklara sahip olmasını savunurken,oy hakkının verilmesini isterken,ülkemizdeki seçimlere katılma ve oy kullanma hakkınıda savunuyor.Bu nedenle geçen ay FTİB'inde içinde olduğu Batı Avrupa'daki göçmen işçi örgütleri bir araya gelerek,ülkemizdeki seçimlere katılmak ve oy kullanma hakkını elde etmek için birlikte mücadele etme kararını aldılar.Ülkemizin geleceğine karar veren politikaların tayini yurt dışındaki emekçilerinde hakkıdır.Geleceğimiz hakkında karar verme yetkisine sahip insanların seçilmesinde söz sahibi olmaktan daha doğal hak yoktur.Bu nedenle tüm vatandaşlarımızı,seçimlerde oy hakkını elde etmede yürüteceğimiz mücadelede yer almaya çağırıyoruz.

FTİB Genel Yönetim Kurulu Adına

Genel Sekreter Selahattin KAYA

24 MAYIS 1987 STRASBOURG

Sevgili Arkadaşlarım,
DİSK'in 20.nci kuruluş yıldönümünü kutlamak amacıyla bugün yaptığınız toplantı, sadece bir kadir-birlik ve kuru bir anma toplantısı değildir; bu, aynı zamanda, bir kuruluşun, toplumumuzda bütün canlılığıyla nasıl yaşadığını dosta düşmana göstermek gibi bir anlamda taşıyor.

Gerçekten, bundan yirmi yıl önce kurulan ve işçi sınıfımızın en ileri ve bilinçli unsurlarını çatısı altında toplayan DİSK, sıradan sendikal bir kuruluş olarak kalmaması, işçi sınıfına ve onun tarihsel misyonuna inanan bir devrimci örgüt olmuş; öyle olduğu için de, pek gerçekçi davranarak, Türkiye'de demokrasinin sınırlarının genişletilmesinde unutulmaz bir rol oynamıştır. Ülkemizde, gerici sınıfların olanca kinini üzerinde toplaması da bundan ileri gelmiştir. Gericilik, biliyorsunuz, 12 Eylül 1980'den sonra, olanca hıncıyla, başta ve en-çok ona saldırmıştır. İşçi sınıfının bu yiğit evlatlarına, ulusal ve uluslararası her türlü hukuksuzluğu çiğniyerek, çektirmedeği acı kalmamıştır. Yıllarca süren düzmece bir dava, sonunda, yine bildiğiniz gibi, siyasal bir kararla sonuçlanmış ve DİSK kapatılmıştır.

Ama gerçekte olan nedir?

Gerçek olan şudur ki, DİSK'in gönülllerimizde ve bilinçlerimizdeki kapıları açık duruyor. DİSK, inanın, eskisinden çok daha canlı ve çok daha haklıdır bugün. Buna bakarak diyoruz ki, DİSK, bir geçmiş değil, bir gelecektir; onda, işçi sınıfımızın parlak geleceğini, yurdumuzunda aydınlık geleceğini görüyoruz.

Sizlere hatırlatmaya gerek yok; DİSK'le dayanışmak, hakkındaki düzmece mahkeme kararını bir paçavra diye yırtıp atmak, Türkiye içindeki ve dışındaki demokrasi güçlerinin baş görevleri arasındadır bugün. Bu görevi, ve onunla ilişkili olarak, Türkiye'de gericiliğin çöreklandığı bütün mevzileri söküp atmak görevini -aksatmadan- sürdürelim. Bugünkü toplantınızı, bütün bunların bilincinde ve kararında insanların bir toplantısı olarak karşılıyorum ve eyleminize bütün gönülümle katılıyorum.

Hepinizi sevgi ve saygılarla selamlıyorum.

Aziz arkadaşlarım.

Prof. Server TANILLI

Strasbourg, 24 Mayıs 1987

DSF
Dünya Sendikalar Federasyonu
PRAG-ÇEKOSLAVAKYA

FTİB
Fransa Türkiyeli İşçiler
Birliği

25-5-1987

Değerli arkadaşlar,

DİSK'in 20. kuruluş yıldönümünü kutlamaları için düzenlediğiniz toplantıya nazik davetiniz için sizlere teşekkür ederiz.

Dünya Sendikalar Federasyonu 12 Eylül 1980 darbesiyle birlikte ülkende sendikal haklara, demokratik özgürlüklere yönelen saldırıları şiddetle protesto etmiş, DİSK'le, Türkiye işçi sınıfıyla sürekli dayanışma içinde olmuştur. Ülkenizde özgür bir sendikal yaşama geçilinceye kadar bizim dayanışmamızın eksiksiz süreceğinden emin olabilirsiniz.

- DİSK hakkında verilen haksız davanın ortadan kaldırılması ve DİSK DİSK ve üyesi sendikaların yeniden özgürce çalışma hakkını elde etmesi.
- Sendikal hak ve özgürlüklerin eksiksiz tanınması için.
- Yurtdışında bulunan ve bir çoğu vatandaşlıktan atılan sendikacıların ülkelerine özgürce dönebilme haklarının intemnat altına alınması için.

verdiğiniz savaşıma üstün başarılar diler, dayanışmamızı yenileriz.

Kardeşçe selamlarımızla.

Dünya Sendikalar Federasyonu
Sekretariyası

FRANCIS WURTZ

24-5-1987

Fransız Komünist Partisi
Avrupa Parlamentosu Milletvekili

STRASBOURG
FTİB
Fransa Türkiyeli İşçiler
Birliği

Değerli arkadaşlar,

Bu pazarki eyleminize beni davet ettiğiniz için teşekkür ederim. Orada bulunamadığım için çok üzgünüm. Fakat bununla birlikte DİSK'e ve Türkiye işçi sınıfına Fransız Komünist Partisinin derin dayanışmasını iletirim.

Türkiye'de demokrasinin yerleşmeye başladığını kanıtlamaya çalışan Avrupa'daki kampanya gelişirken, Ankara rejimini Avrupa Konseyi dönemsel başkanlığına başkanlık etme şerefine nail edilirken. Fransız komünistleri sendikacılara, barış savaşçılarına, her türlü görüşten demokratlara, baskı altında olanlara, sansüre uğruyanlara, özgürlükleri ellerinden alınanlara en canlı dayanışmalarını iletirler.

Strasbourg şehri milletvekili olarak, DİSK yürütme kurulu üyesi Kemal Daysal'a ve CGT yürütme kurulu üyesi Andre Deluchard'a şehrimizde bulunmalarından dolayı hoşgeldiniz derim.

İrkçılığın ve ayrımcılığın körüklendiği, emekçilerin ilkesiz politikacılar tarafından birbirlerine düşürülmeye çalışıldığı şu anda uluslararası nitelikteki girişiminiz örgütlerinizi şerefendiriyor. Komünistler insan haklarının koruyucularının yanındadır. Bu çerçevede, Avrupa Assamblesi yönünde işbirliğimiz faydalı olacaktır.

Çalışmalarınızdan başarılar dilerim.

YAŞASIN FRANSIZ VE TÜRKİYE HALKLARI ARASINDAKİ DOSTLUK
YAŞASIN ULUSLARARASI DAYANIŞMA

Fransa'nın Strasbourg kentinde DİSK'in 20. kuruluş yıldönümünü kutlama ve 1 Mayıs 1977 katliamının 10. yılını anma toplantısı yapıldı. Toplantıyı FTİB (Fransa Türkiyeli İşçiler Birliği) ve CGT-Alsace Bölge Sendikaları Birliği ortaklaşa düzenlediler. Toplantıda divana başkanlık eden FTİB genel sekreteri Selahattin Kaya açılış konuşmasını yaparak, DİSK'le dayanışma, Türkiye'de demokrasi ve Fransa'da göçmen işçilerin hak savaşımının birbiriyle bağı üzerinde durdu. Avrupanın başkenti Strasbourg'ta DİSK'le dayanışmanın en güzel örneklerinden birinin gerçekleştirildiği bu toplantıya konuk olarak katılan CGT yürütme Kurulu Üyesi André de Luchard ve DİSK Yürütme Kurulu Üyesi Kemal Daysal, günün önemi, uluslararası dayanışma, Türkiye'deki demokrasi mücadelesi ve sendikal savaşım üzerine birer konuşma yaparak, toplantıya katılan 700 türk-fransız emekçilerin coşku dolu izlemleri önünde Türkiye'de demokrasinin var olmasının en önemli denek taşlarından birinin DİSK davasının kaldırılması ve DİSK'in serbest bırakılmasının zorunluluğunu vurguladılar. Konuşmalarda Türkiye'de grevci işçilerle dayanışmanın aktif ve somut sürdürülmesinin önemle üzerinde durulduğu bu dayanışma toplantısını Prof. Server Tanilli, 260 milyon emekçinin temsilcisi DSF (Dünya Sendikalar Federasyonu) merkez sekreteryası ve Fransız Komünist Partisi Avrupa Paramentosu Milletvekili Francis Wurtz güç ve moral veren mesajlarıyla selamladılar.

Toplantının ikinci bölümünde, Türkiye ve Fransa'nın kültür ve sanatının örneklerinin sunulduğu, uluslararası dayanışmanın bu yönüyle dile getirildiği kültür bölümüne Groupe Geranium (Alsace bölgesi müzik ve folklorü), Böblingen Türk-Danış folklor ekibi, Nizamettin Arıç, ve Nurşani toplantının akışına müzikleriyle, türkülerıyla, danslarıyla renk kattılar.

Toplantı, akışı boyunca desteğini yığinsal katılımıyla gösteren emekçilerin "DİSK'e Özgürlük", "Bağımsız Demokratik Yasaksız Türkiye", "Türkiye'de Grevci İşçilerle Dayanışmayı Yükseltelim" belgilerini dile getiren coşkulu bir hava içinde sona erdi.

Toplantı Tarihi: 24 Mayıs 1987

Strasbourg 25 Mayıs 1987

CGT SEKRETERİ ANDRE DELUCHAT'IN KONUŞMASI

Değerli arkadaşlar,
Değerli Yoldaşlar,

Türkiye'deki DİSK sendikasının 20. kuruluş yıldönümünü kutlamak üzere, Türkiyeli ve Fransız işçileriyle buradayız.

CGT, Konfederasyon Bürosu ve tüm örgütleri, DİSK'in tüm yöneticilerini, Başkanı Abdullah BAŞTÜRK'ü ve diğer tüm militanlarını, Türkiyeli işçilerin bu olaya ve uluslararası sendikal harekete verdiği önemi selamlıyor.

9 Şubat 1987 tarihinde genel sekreterimiz Henri KRASUCKİ'nin başkanınıza gönderdiği mesajda da dile getirdiği gibi, haksızca kapatılan DİSK'in 20. kuruluş yıldönümünü selamlıyorum. Kuruluşundan bu yana, CGT iş, dayanışma ve geniş kapsamlı olmasa da dostluk ilişkilerini korudu.

Yoldaşlar, emin olunuz ki, biz DİSK'in yeniden açılması, sorumlularına, militan ve tüm üyelerine yeniden hakların tanınması için eylemlerimizi sürdürüyoruz. CGT ve Dünya Sendikalar Konfederasyonu, davaların kapatılması ve birçok yöneticisinin serbest bırakılması için önemli bir rol oynadı.

Patronların kiniyle alçakça öldürülen yoldaşımız ve yoldasınız Kemal ÖZGÜL'ün davasının başlamasından beri, adaletin yerini bulması için savaşımımızı sürdüreceğiz.

Bu iğrenç kinin, bu anti-sendikal izin, bu rasist olguların sınırı yoktur. Bıkmadan bunlarla savaşmak bizlere ve tüm demokratlara düşüyor.

Haklı ücret istemlerinde bulunduğu, Fransız ve tüm göçmen kardeşlerini hakkını savunduğu için öldürülen Kemal ÖZGÜL, patronların kini- nin nereye kadar varacağını bir sembolüdür.

Aynı düşünceye ne yazık ki, sadece Fransa'da rastlanmıyor. Büyük şirketlerin yaptıklarını içeren Günter Walraff'ın kitabı buna bir örnektir.

Bütün dünyada, sendikal hareket tüm bunlara karşı pasif ve duyarsız kalmamalıdır. CGT bunların yokolması için bildiğiniz bir dizi eylemi gerçekleştirmeye çalışıyor.

Değerli arkadaşlar ve Türkiyeli Yoldaşlar, bu 20. kuruluş yıldönümünü kutlayarak, DİSK'in haklı yerini ölçüyoruz. Bu geçen 20 yıl içinde eylemlerinizi sendikal istemleri içermekle kalmadı. Sizler anti-emperyalist, anti-faşist, barış için tüm eylemlerde de yerinizi aldınız.

Yığınlardan ve işçi sınıfından yana yer alarak krizin nedenleri ve demokrasi, özgürlük, barış ve insan hakları için savaşan herkese karşı kurulan 1980 baskı rejimine ve askersel diktatörlüğe karşı aldığınız tutumlardan dolayı CGT ile iyi bağlar kuruldu.

1980 keyfi bir çıkıştır. DİSK ve demokratik örgütler yasaklanmıştır. Militanları için ya hapisane ya da sürgün. 1980 uzun bir öldürme ve işkence listesinin başıdır.

1978 yılında konulan sıkı yönetimin ardından, 12 Eylül 1980'de Evren'in gelişiyle biz Türkiyeli işçiler ve halkıyla dayanışmamızı yükselttik. Bu bizim uluslararası dayanışmamızdır.

CGT, aldığı birçok inisyatifle, yürüyüş ve tüm Fransa'da Türk elçiliklerine gönderdiği delegasyon ve mesajlarla dayanışmasını sürdürüyor. Basını ve özellikle La Vie Ouvrière dergisi, ülkenizdeki olayları buradaki kamuoyuna iletmek için önemli bir rol oynuyor.

Ülkemizde sürgünde bulunan, Türkiye'de hapsedilen DİSK militanlarıyla bizim dayanışmamız süregendir.

Tüm bunları yapabildiğimiz için mutlu ve gururluyuz ve de yapmaya devam edeceğiz.

1983 yılında yapılan sözde seçimler bizim fikirlerinizi değiştiremedi. Gerçek gözler önündedir. Bu gerçek, demokrasinin gelişini duyuran gözlemcileri biraz daha ihtiyatlı kılabilir.

Evet, değerli arkadaşlar ve yoldaşlar, ülkenizdeki gerçekleri su üstüne çıkarmak bize düşüyor.

CGT, generallerin diktatörlük rejimine karşı çıkan tüm politik ve sendikal güçlerin, binlerce Türkiyelinin öldürülmesinin engellenmesi politik ve sendikacı militanların serbest bırakılması, Türk halkı için özgürlüklerin ve güvenliğin korunması, DİSK'in yeniden tanınması için daha fazla şeyler yapmasını istiyor.

Dünya Sendikalar Federasyonu gibi CGT de ta başından beri sizden yana. Geçte olsa Avrupa Sendikalar Birliğinin dayanışması da bizleri mutlu ediyor.

Sizin savaşımınıza ta başından beri katıldığımız için mutlu ve gururluyuz. Bir sınıf ve kitle örgütünün yapması gerektiği gibi, usanmadan dayanışmamızı sürdüreceğiz.

Değerli arkadaşlarım, 1987 başlarında Fransa'nın davetlisi olarak ülkemizde 3 gün kalan Türkiye Dışişleri Bakanı Vahit Halefoğlu'nun gezisi sırasında ülkemizin politik sorumlularının açıklamalarını duymuşsunuzdur.

Bu gezisi sırasında, başbakanımız, Bay Halefoğlu'na, Türkiye'nin AET'ye üye olmasında, Fransa'nın hiç bir şekilde engel tanımayacağını bildirdi.

Biz Bay CHIRAC'a hayır diyoruz. General Evren'in Türkiye'si AET'ye üye olmayı hak kazanamaz. Böylesi bir istemi Fransa'nın desteklemesi utandırıcıdır.

Cumhurbaşkanımız Bay MITTERAND ise, Türkiye ile Fransa'nın ilişkilerinin böylesine canlı oluşundan dolayı kendisini kutluyor.

Sendikal bağımsızlığımıza ve özgür saptamalarımıza saygı duyarak, bu durum karşısında sessiz kalamayız.

Türkiye'de var olan rejimin daha da demokratik olması, özgürlüklere, insan haklarına, demokrasiye saygı duyulması için cumhurbaşkanımızın daha sert davranması gerektiğini düşünüyoruz.

Fransız Başbakanı Bay CHIRAC'a cevabımız hayırdır.. Bu günkü koşullarda General Evren'in Türkiye'si AET'ye üye olmayı istemeye hak kazanmamıştır. Böylesi bir şey ancak bu diktatörlük rejimini onaylamak demektir.

CGT, Türkiye'nin demokratik bir ülke olması ve eğer halkı istiyorsa AET saflarında yer almasını sağlamak için hareketlerine devam edecektir.

Değerli arkadaşlar ve yoldaşlar,

Sözlerimi bitirmeden, sizlere, tüm CGT adına, Genel Sekreter Henri KRASUCKİ ve tüm Fransız işçilerinin kardeşçe selamlarını iletmek istiyorum.

DİSK'in 20. kuruluş yıldönümünün kutlanması, özgürlük savaşçıların, savaşan işçi sınıfının hiç bir zaman yalnız kalamayacağını bir göstergesidir.

Kendi ülke toprakları dışında haklı istemlerini sürdüren DİSK'in canlı bir eylemidir. Bugün biz, DİSK'in geleceğini, otoritesini, yetkisini, Türkiyeli işçiler için gücünü ve rolünü kutluyoruz. Uluslararası sorumluluklarında halen aldığı ve alacağı yerini tasdikliyoruz.

Değerli Yoldaşlar ve arkadaşlar, emin olunuz ki, CGT'nin dostluğunu kazanmışsınız ve kardeşçe, demokratik ve özgür bir Türkiye için her zaman sizlerle birlikte savaşımımızı sürdüreceğiz.

YAŞASIN DİSK

YAŞASIN TÜRKİYELİ VE FRANSIZ İŞÇİLERİNİN BİRLİĞİ!

Strasbourg 24 Mayıs 1987

CGT Merkez Yürütme Kurulu
Üyesi ANDRE DELUCHARD

Disk Davası savunmasının
politik bölümü için Avukatlara
gönderilen taslak.

Hazırlayan: Kemal Daysal

İdam istemiyle yargılandı ımız bu davadan, savcılık iddianamesinin bizi gıya suçladı ı konulara ve ileriye sürdü ü delillere cevap vermeden önce iki nokta üzerinde durmak istiyorum.

Birincisi bu dava politik bir davadır. Her politik davada olduğu gibi bu davada da, politik gücü elinde bulunduran kesim, kendi düşüncesini paylaşmayan kişi, örgüt ve kuruluşlara, subjektif ölçülere dayanarak suçlamalar yöneltmeye kalkışmaktadır. u sadece ülkemizde olmuyor. u tür davalara çok çeşitli ülkelerde rastlanmıştır ve raslanacaktır.

Bulgaristan'ın kurucusu Dimitrof'un, Alman parlamento binasını kundaklamayla suçlandığı dava, Fransa'da Dreyfus davası ve A.B.D.'de Rosenberg'lerle ilgili dava hep bu tür davalar olmuştur. Bu davayı yürüten savcılar, daha doğrusu politik iktidarı elinde bulunduran güçler, gerçek dışı subjektif iddia ve suçlamalarla davada yargılanan kişileri mahkum etmeye kalkışmışlardır. Sonuç ne olursa olsun hep biliyoruz ki tarih, bu tür subjektif suçlamalarla yargılananları aklıyor, tam tersine, gerçek dışı iddialarla adaletin tecelisini engellemeye kalkışanları ise zamanı geldiğinde mahkum ediyor. O'nu hukuk ve insanlık suçu işlemekle damgalıyor.

Üzerinde duracağım ikinci nokta, davanın yürütüşüne iliglikindir. Daha davanın başlamasıyla birlikte savcılık ve onun talebini kabul eden mahkemeniz bizleri savaş hali usüllerine göre yargalamaya başladı. Bizlere ve bizi savunmakla görevli olan avukatlarımıza çeşitli baskılar yöneltildi. Elbette ki mahkemenin davanın yürütüşüyle ilgili bu yöntem kararı sadece bizim mahkemede görüşlerimizi özgür-

ce dile getirmemizin engellenmesiyle sınırlı kalmamıştır. Daha önemli bizler vatana ihanet etmiş savaş suçluları gibi, üyelerimiz ve kamu oyu önünde peşinen mahkum edilmeye kalkışılmıştır. Böylece savcılık subjektif iddialarla bizi suçlarken, mahkemenizde adeta bizi peşin ön yargılarla mahkum etmeye yönelmiştir. Şimdi mahkemenizden şu talebimiz vardır. Üstelikle verilecek bir ara kararla savaş hali hükümlerine göre yargılanmaya son verilmeli ve bizler savunmamızı daha özgür bir ortamda yapabilmeliyiz.

(Bu konu kanımızca biraz daha açılabilir ve mahkemenin bu kararı alması zorlanabilir.)

Savcılık iddianamesi bizleri ne ile suçlamaktadır. Savcılık iki temel noktada sergilemiştir suçlamaları. Birincisi bir takım somut olayları suç gibi göstermeye kalkışıyor. Bu olaylar karşısında görüşlerimizi ben ve hukuki yönden savunma avukatlarımız vereceklerdir. Savcının ikinci suçlaması ise, tamamen soyut ve subjektif niyetlerinden kaynaklanıyor. Savcının 800 küsur sayfalık iddianamesinde yüzlerce belki daha fazla yinelediği görüş şudur: " DİSK yöneticileri sosyalist, komünist görüşü savunan kişilerdir. DİSK dolayısıyla illegal komünist bir örgüttür. (Kimi yerde bu illegal bir parti gibi gösteriliyor.) Ve DİSK'in tüm eylemleri, çalışmaları, anarşiyi körüklemek, terör eylemlerini artırmak ve ülkede anayasal düzeni zor kullanarak yıkmaya yöneliktir. Eğer savcılık iddianamesine delil diye rastgele tikiştirilmiş, matbu bölümleri saymazsak savcının kaleminden çıkmış her sayfa hatta her ~~paragraf~~ bu görüşü sergiliyor.

Savcı bu savlarını ispatlamak için hangi delilleri ileri sürebiliyor. Hemen hemen hiç. İki dayanağı var savcının. Birincisi, DİSK'in tüzüğünü, yayınlarını, yasayla yapmak zorunda olduğu eğitimlerini ve ilginç, DİSK'in organ toplantıları ve kararlarına suç delili gibi gösteriyor. Hemen belirtelim ki, savcının ileri sürdüğü tüm bu deliller

kamuoyunun bilgisine açık olarak süren ve hiç bir yasal kavuşturmaya tabi olmamış unsurlardır.

Savcının ikinci bir delil olarak ortaya sürdüğü ise, bazı ünlü kişilerin, sözleri ve yazıları veya bazı kitaplardan alınmış pasajlardır.

Belli tarihsel dönemlerde ve de ışık ulusal ve uluslararası sorunlar üzerine söylenmiş sözleri, savcı, DİSK'in çeşitli eylemleri veya açıklamalarıyla eklektik bir biçimde çakıştırıp suçlama delili olarak ileri sürmektedir.

Örneğin 2.nci dünya savaşı öncesi, Hitler faşizminin kanlı uygulamaları karşısında komüntern tüm ülkeler için anti-faşist cephelemleri mi önermiş savcı hemen kolları sıvıyor ve DİSK'in anti-faşist politikasını bildiği için, konfederasyonumuzu, komüntern yanlısı komünist bir örgüt olarak göstermeye kalkışıyor.

Lenin daha 1921'lerde ideolojik-politik bir takım tartışmalara yönelik olarak " Tek başına öncü ile zafer imkânsızdır " mı demiş, savcı yeniden kolları sıvıyor ve DİSK'in zaman zaman, anayasa ve yasalar çerçevesinde, demokratik hak ve özgürlüklerin korunması için çeşitli demokratik ve yasal örgütlerle yaptığı bir takım toplantıları kanıt gösteriyor. Ve bunu DİSK'in Leninist bir örgüt olduğu iddiasına götürüyor.

Bunun gibi daha birçok örnek gösterilebilir. Hele bir tanesi oldukça ilginçtir. Savcı, DİSK'in bir yayını olan " Temel ilkeler kitabı "nda yer alan ve bizce yurdunu seven her insanın ikircimsiz benimseyeceği, DİSK ULUSAL BAĞIMSIZLIK için mücadele eder, DİSK DEMOKRASI için mücadele eder, DİSK EMPERYALİZME ve FAŞİZME karşı mücadele eder, DİSK BARIŞ için mücadele eder (İddianame Sayfa:83) görüşlerine bile saldırıyor. Savcı 1969 Moskova uluslararası işçi ve komünist partilerinin danışma toplantısında da buna benzer kararlar alındığını belirtiyor ve DİSK'i bu görüşleri savunduğu için komünist bir örgüt olarak gösteriyor.

Savcı DİSK'i illa da örgüt olarak komünist, Marksist-Leninist göstermek için, uluslararası sendikal hareketi bile dilediğince kategorilere ayırmaktan kaçınmıyor. İddianamenin 19.cu sayfasında uluslararası sendikal hareket savcı tarafından şöyle guruplanmıştır.

"Dünyada sendikalar biri ekonomizmi savunan özgür sendikalar, diğeri sınıf mücadelesi esasına dayanan sendikalar olmak üzere iki gurupta mütalaa olunmaktadır. İkinci gurup sendikalar da kendi aralarında "Anarko sendikalizmi veya kısaca sendikalizmi savunan sendikalar", "Sosyale demokrat sendikalar", "Marksist-Leninist sendikalar" olmak üzere üç bölüm göstermektedir.))

Bir kere hemen belirtelim ki, ekonomizmi savunan sendikalar derken savcı neyi kastediyor, ekonomizmin tarifini nasıl yapıyor belli değildir. Ekonomizm bağlı bağına bir sosyal, politik sistem değil ki savunulsun veya savunulmasın. Tam tersi çeşitli sosyal-politik sistemin bir ekonomik anlayışı ve uygulaması vardır. Kapitalist ekonomi, sosyalist ekonomi veya karma ekonomi diye.

Eğer savcı, ekonomizmden kapitalizmi kastediyorsa kapitalizmi savunan hiç bir sendikal anlayıştan günümüzde söz edemeyiz. Hele savcı, bu sendikal anlayışa örnek olarak, uluslararası Hür İşçi Sendikaları konfederasyonu'nu gösteriyorsa bilmelidir ki ilk itiraz, hem de şiddetli bir şekilde adı geçen kuruluştan gelecektir. Adı geçen kuruluş, kapitalizmi savunuyor çeklindeki bir yaklaşımı kendisine yapılmış bir hakaret ve suçlama olarak kabul edecektir. İCFU ve ona bağlı en gerici bir sendikal örgüt bile, çeşitli reformlarla tüketimin ve onun sağlayacağı refahın yaygınlaştırılmasıyla kapitalizmin yok olacağını ve sosyal bir toplumun oluşacağını ileri sürmektedirler.

Ayrıca İCFU ve bağlı örgütleri, diğer uluslararası veya bölgesel sendikal örgütler gibi, sendikal hak ve özgürlüklere yapılan kısıtlamaları, demokratik işçi haklarının ortadan kaldırılmasını hiç de iyi bir gözle izlemiyorlar.

Bu nedenledir ki, Türkiye'de sendikal, demokratik özgürlükleri ortadan kaldıran, anayasanın ilgili maddeleri ve bu ilgili maddelere dayanılarak çıkarılan yeni " Sendikalar " ve " Grev ve Toplu Sözleşme " yasalarını diğer uluslararası sendikal örgütler gibi İCFEU da protesto etmiş ve Türk hükümetini İLO nezdinde şikâyetle bulunmuştur.

Bu nedenle savcımız, İCFEU'yu böylesi övüğüne göre bu günkü sendikal yaşamı ilgilendiren yasalardan şikâyetçi olmalıdır. Yok bu yasaları pek de beğeniyorsa, o zaman İCFEU'dan böylesi bir övgüyle bahsetmemelidir. Bu tabi savcımızın bileceği ve karar vereceği bir husustur. Bizi ilgilendirmiyor. Bizi ilgilendiren, savcının uluslararası sendikal hareketi, bilimle ve günümüzün gerçekleriyle hiç te bağdaşmayan yukarıda bahsettiğimiz guruplamaya tabi tutmasıdır. Savcının, ikinci gurup olarak belirttiği, " Sosyal demokrat " sendikacılık " Marksist-leninist sendikacılık" anlayışının da bilimsel hiç bir yanı ve dayanağı yoktur. Savcı bu tür hayali sendikal guruplaşma yaratma gereğini neden duymuştur. Bizce bu gayet açıktır. Savcı mademki DİSK'i marksist-leninist illegal bir kuruluş olarak göstermektedir, o halde bu sendikal anlayışa uygun bir de uluslararası sendikal yapılanma ve anlayışı olmalıdır. Böylece senaryo tamamlanmış oluyor. Yoksa, sosyal demokrat, veya Marksist-Leninist gibi tamamen politik içerikte olan deyimlerle sendikal hareketi birleştirmenin, çakışık göstermenin başka türlü bir izah tarzı olamaz. Bu güne kadar bizde olsun, çeşitli ülkelerde olsun, sadece patronlar, gerici güçler, sömürdülerini, toplumu yağmalayarak elde ettikleri haksız kazançlarını gizlemek ve sendikaları gözden düşürmek için, işçilerin farklı, farklı siyasal anlayışlarını istismar ederek bu türden suçlamaları işçi örgütlerine yakıştırmaya çalışmışlardır. Bugün bu türden suçlamaların savcılık iddianamesinde yer alarak karşımıza çıkmasına müsaade edemeyiz. Hukukun objektif ölçüleriyle bağdaşmayan bu tür soyut suçlamaları kabul edemeyiz.

Sendikalar hareketine biraz aşına olan herkes iyi bilir ki bugün uluslararası düzeyde olsun veya ulusal düzeyde kalsın, sendikalar hareketi iki ana grupta ele alınabilir.

1- Sınıf ve kitle sendikalar anlayışı.

2- Reformist veya bir diğer deyimle uzlaşmacı sendikalar anlayışı. Bunun dışında yapılan veya yapılacak her türden bir ayırım ve gruplama yanlıştır. Bilimsel değildir ve gerçek dışıdır.

DİSK'in bu iki sendikalar anlayıştan hangisini seçtiği ve benimsediği açıktır. Bizler, Üyelerimizin özgür iradeleriyle yaptıkları, ve ilgili mercilerle onaylanmış tüzüklerimizde de belirtildiği gibi sınıf ve kitle sendikacılığı politikasını benimsemişizdir. Bu sendikalar politikasının, ülkemizde sendikalar mücadelenin gerçeklerine uyduğu ve Üyelerimizin hak ve çıkarlarını savunmada daha doğru ve elverişli bir çalışma ortamı yarattığına inandığımız için biz bu anlayışı kabul etmişizdir. Biz dün olduğu gibi bugün de sınıf uzlaşmazlığı temelinde yükselen bu sendikalar politikanın doğruluğuna ve Üyelerimizin çıkarına olacağına inanıyoruz.

Eğer DİSK suçlanacaksa bu sendikalar anlayış nedeniyle suçlanmalıdır. Yoksa birtakım soyut ve suni olarak yaratılan yakıştırmalarla değil.

Sınıf uzlaşmazlığı nedir? ve DİSK neden ~~bu sendikalar anlayışını~~ sınıf uzlaşmacılığını reddetmektedir. Bu konu üzerinde de durmak gerekiyor. Önce iddianamede oldukça ters ve yanlış bir biçimde sunulan sınıf uzlaşmazlığı deyimine bir açıklık getirmek gerekiyor. Sınıf uzlaşmazlığını işçilerle patronların veya onların örgütleri olan sendikaların, bir araya gelebileceği, hiç bir sorunu görüşüp karara bağlayamayacakları bir kolga olarak ele almamalıyız. Hemen u iddianameyi okuyanların rahatlıkla kapılacakları gibi sınıf uzlaşmazlığı, deyimini, işçi ve patronların kendi siperlerine çekilerek birbirlerine sürekli kurgun sıklıktan başka bir düşüncelerinin olmayacağı çeklinde ise hiç ele al-

memalıyız. Sınıf uzlaşmazlığı sınıflararası diyalogsuzluk demek değildir. Eğer öyle olsaydı bu anlayıştaki sendikaların, işverenle oturup görüşmeyi, bir sorun etrafında ortak karara varmayı ve hatta toplu sözleşme imzalamayı bile reddetmesi gerekirdi. Oysa DISK'e bağlı sendikalar, DISK'in ilke ve kararları doğrultusunda binlerce, belkide çeyitli işyerlerine yönelik olarak onbinlerce kez işverenlerle toplu sözleşme yaptılar, bu sözleşmelerde karşılıklı mutabakatın~~ı~~ larını imzalarıyla belirttiler. Sözleşme sonrası karşılıklı memnuniyetlerini belirtmek için ortak törenler düzenlediler. Sendikalarımızla, işverenlerin ilişkileri sadece toplu sözleşme görüşmeleriyle de sınırlı kalmadı. Çeyitli sorunlar etrafında bir araya gelinip ortak kararlar alındı. Protokoller imzalandı.

Görülüyor ki , sınıf uzlaşmazlığının diyaloga son biçiminde ele alamayız.

Biz sınıf uzlaşmazlığını, sosyal sınıflar olarak işçi sınıfı ile burjuvazinin, sosyal, ekonomik, politik vs. konularda çıkarlarının uyumlanmayacağını belirten bir deyim olarak kullanıyoruz. Sınıflı toplumlarda bundan daha tabii ne olabilir ki.

Bugün kim kalkıp, 16.000 TL. asgari ücretle evine ancak ayda 10 Kg. et alabilecek kadar para kazanan bir işçi ile, milyonlarca liralık gölenler tertipli, ve bunu utanmadan toplumla alay edercesine gazetelerde açıklayan bir patronun ekonomik çıkarlarının ortak olduğunu savunabilir.

Bugün kim kalkıp başını sokacak bir gecekondü barakası bulamayan bir işçi ile, saray yavrusu kâşanelerde oturan büyük patronların ekonomik-sosyal eğitiminden ve dolayısıyla çıkarlarının ortak olduğundan söz edebilir.

Eğer biz bu örnekleri uzatırsak, savcının yaptığı gibi Gerçek dışı iddia ve suçlamalar değil, tamamen ülke gerçeklerini sergileyen ve işçi sınıfıyla burjuvazi arasındaki uzlaşmaz çelişkileri ortaya koyan sayısız klastörler hazırlayabiliriz.

Bu nedenle eğer demokratik bir ortamdan söz ediliyorsa, kimse kalkıp bizi sınıf uzlaşmazlığını savunuyor diye itham edemez, suçlayamaz.

Mahkemenin, savcının iddialarına itibar etmeyeceğini ve bizi suçlu görmeyeceğini ummak isteriz.

DİSK kurulduğu günden bu yana, işçilerin gerçek anlamda haklarını savunduğu için, patronlar tarafından sürekli suçlandı. Patronların bu asılsız suçlamalarına bir ölçüde hak verebiliriz. Çünkü onlar DİSK'i sömürü ve haksız kazanç elde etmenin bir engeli olarak görüyorlardı. Bu nedenle DİSK'e karşı kendi sınıf çıkarlarını gözetip savaş açmaları ve asılsız suçlama yönelimleri doğaldır. Ama bugün kamu adına görev yaptığını belirten bir mahkemenin savcısı tarafından aynen işverenlerin ileri sürdüğü gerekçelerle ve üslupla suçlanmış olmak hayli düşündürücüdür.

Savunmamızın bu bölümüne ilişkin görüşlerimizi tamamlarken, sayın mahkemeye günları hatırlatmayı bir görev biliriz.

Savcının gerçek dışı iddialarına dayanarak DİSK'in cezalandırılması ve mahkum edilmemiz, tarihin bir gün bu davada yargılananları mutla-ka aklayacağına olan sarsılmaz güvenimiz nedeniyle bizleri pek de fazla üzmemekte ve tedirgin etmemektedir. Ama şu da bir gerçek ki, sadece cezalandırılan bizler olmayacağız. Bizimle birlikte DİSK'e gönül vermiş yüzbinlerce işçi ve emekçi de cezalandırılmış olacaktır. Bizi üzen ve tedirgin eden budur.

Ayrıca davanın böyle bir olumsuzlukla sonuçlanması, işverenlerin işçi haklarına yönelik saldırılarını artıracak, jönlara cesaret verecektir.

Bu nedenle sayın mahkemeniz büyük bir vebal ve sorumluluk altındadır. Bu unutulmamalıdır.

İşimdi savcının bir takım somut olayları ileri sürerek DISK'e ve bizlere yönelttikleri suçlamaları cevaplandırmaya çalışacağım.

Savcı iddianamenin birçok yerinde, DISK'i bir politika parti gibi davranmakla suçlamaktadır. Bu iddiasına kanıt olarak ileri sürdüğü ise, DISK'in çeşitli sosyal-ekonomik, politik konularda açıklama yapması ve görüş ileri sürmesini göstermektedir. Savcı burada, ^{besteliki} bir politik konu üzerinde görüş açıklama özgürlüğünü kullanmakla, politik bir örgüt olmayı eş anlamda kullanmaktadır. Doğaldır ki bunlar farklı farklı şeylerdir.

Sendikaların, herhangi bir politik konuda görüş ileri sürmesi, iktidarda olsun muhalefette olsun portiflere öneri ve uyarı görevini yerine getirmesi, ülke çıkarları açısından zararlı değil tam tersine tahmin edilemeyecek ölçüde yararlıdır. Kaldı ki geçmiş sendikal yasalar da ve 1961 anayasasında sendikaların bu görevi yerine getirmesini engelleyen tek bir hüküm bile yoktur.

Ayrıca uluslararası çalışma örgütü ILO, "Toplumsal ve ekonomik amaçlarına ulaşma nedeniyle sendikaların siyasal eylemde bulunma ya da siyasal partilerle çeşitli konularda ortak davranma ve yurum içinde olmayı sendikal anlayışın doğal bir parçası" olarak kabul etmektedir. Bu doğal hakkın kullanılmasına veya kısıtlanmasına getirilen engellemeleri ise, sendikal özgürlüklerin çiğnenmesi olarak değerlendirmektedir.

Nitekim uluslararası çalışma sözleşmelerinin uygulanışını gözetmekle yükümlü ILO uzmanlar komisyonu 1983'te hazırladığı bir raporda 47 sayılı sözleşmenin 3.ncü maddesinin siyaset yasakları uygulamalarıyla çışnenmek istendiğine dikkati çekmiş ve bu temel görüşleri yinelemiştir:

" Sendikal örgütlerin eyleminin katı bir biçimde yalnızca mesleksel alanla sınırlamayacağı iyice açığa çıkmaktadır. Gerçekten de, özellikle ekonomik alanda benimsenen bir genel siyaset, ücretlilerin koşullarını (ücret, izinler, çalışma koşulları, işyerinin gidipatı vs.) etkileyen sonuçlar doğurmaktadır. Sendikal hareketin gelişimini göstermektedir ki, toplu pazarlık yoluyla çalışma koşullarının iyileştirilmesi sandikal eylemin temel eksenini olmaya devam ediyorsa da gittikçe daha belirgin bir biçimde sendikaların ekonomik ve toplumsal siyasetler üzerinde görüş belirtmesini ve bdeylemlerle katılmasını gereklilikliktadır. Bu katılımsendikaların genel çıkarlara ilişkin-dolayısıyla süccüün en geniş anlamında siyasal- sorunlarla ilgilenebilmelerini ve bu arada, hükümetlerin ekonomik ve toplumsal siyaseti üzerine görüşlerini ~~kamuyu~~ kamuoyu önünde açıklayabilmelerini gerektirmektedir."

İşte sendikaların genel politik olaylar karşısında suskun kalması ve görüş belirtmesi uluslararası kurumlarca-ki Türkiye bu kurumların içindedir- da teminat altına alınmış ve sendikalara tanınmış bir temel haktır. DİSK işte bu hakkını kullanmıştır. Başka şey değil.

Eğer iddia makamı politik konularda da görüş belirtti ve çeşitli etkinliklerde bulundu diye hala DİSK'i suçlamaya devam ediyorsa bilmelidir ki sadece DİSK'i değil uluslararası çalışma örgütü ILO'yu da ve onun sözleşmelerini onaylayan hükümetleri de suçlamaktadır. u anlaşmaları onaylayan ülkeler arasında ilginçtir ki Türkiye'nin de çeşitli hükümetleri bulunmaktadır.

Savcının DISK'e yönelttiği bir başka suçlama konusu da 15-16 HAZİRAN olaylarıdır. Bu dava geçtiğimiz günlerde DISK'in aklanmasıyla son buldu. Bu nedenle, zamanın iktidarının, sendikal özgürlükleri budamak için geçiştirmeye kalkıştığı yasal düzenlemeye ilişkin, içişlerin kendiliğinden gelen öfkeleriyle karşı çıkmaları sonucu meydana gelen bu olaylar üzerinde fazla durmayacağım. Savunmanın başında da belirttiğim gibi politikdavalarda tarih en adil bir yarıcıdır.

İddianame DISK'in 1 MAYIS gününü miting düzenliyerek kutlamasını da devlete yönelik yıkıcı nitelikte çok büyük bir suçmuş gibi göstermeye çalışıyor. İddianamenin 112.nci sayfasında 1 MAYIS'ın ideolojik önderliğini ENGELS, LENİN, STALİN, DİMITROF, MUSTAFA SUPHI, ŞEFİK HÜSNÜ gibi kişilerin yaptığı belirtilmekte, böylece bu günün sadece komünistlere özgü bir günleme olduğu iddia edilmektedir.

Oysa vasat bir gazete okuyucusu ya da tv. seyredicisi bile bilir ki, 1 MAYIS sadece komünist ülkelerde değil, farklı farklı toplumsal sistemleri olan hemen hemen yerkürenin tüm ülkelerinde ve sadece komünistler tarafından değil tüm işçiler tarafından bir dayanışma günü olarak kutlanır. ABD, Fransa, Macaristan, Irak, Madagaskar, Yemen, Yeni Zeland, Sovyetler Birliği, Japonya, Hindistan, Kongo, İzlanda vs. vs. . SPD'nin hükümet olduğu dönemde Batı Almanya Başbakanının 1 MAYIS mitinglerinde konuştuğu sıkça görülmüştür.

1 MAYIS kutlamalarını yasaklayan ülkeler de vardır, bunların sayıları 3/5'i geçmez. Bu üç-beş ülke acaba nasıl ülkelerdir. Ülkesini seven ve halkına karşı sorumluluk duyan bir yurtsever olarak, ülkemizin bu 3-5 ülkeyle bir arada zikredilmesinden utanç duyduğum için bu ülkelerin adını saymıyorum. Eğer gerek görüyorsa bu ülkelerin adlarını belirtmeyi savcı beye bırakıyorum.

Savcı ayrıca yasalarımızda 1 MAYIS'in bahar bayramı olarak geçtiğini belirtmektedir. Bu doğrudur. Ama bu günün işçilerin kendi bayramı olarak kutlamalarını yasaklayan bir hüküm de yasalarımızda yoktur. Zaten DİSK bu nedenle 1 MAYIS kutlamaları düzenlerken bunu açıkça ilan etmiş ve resmi mercilere başvurarak gerekli izinleri alabilmıştır.

Kaldı ki DİSK'in düzenlediği 1 MAYIS kutlamalarında DİSK'ten veya katılanlardan kaynaklanan en ufak bir taşkınlık ve olay olmamıştır. Tam tersi DİSK'in kutlamalarına saldırılar yapılmıştır. 1 MAYIS 1977'de karanlık birtakım güçlerin yaptığı ve 37 yurttaşımızın ölümüyle sonuçlanan olaylar daha unutulmamıştır. Bu karanlık güçler kimlerdi. Bugün bile bu olayın karanlık perdesi aralanabilmiş değildir. Ama biz, tarihin birgün bu karanlık perdeyi aralayacağına ve bu olayı yaratan hain katillerin adaletin pençesinde hesap vereceklerine yürekten inanmaktayız.

Savcı DİSK'e karşı öylesine bir öfke duymaktadır ki sendikaların asli görevi olan bir çok sıradan işlerin yürütülmesini bile devlete yıkıma yönelik suçlar kategorisinde sıralıyor ve DİSK'i itham ediyor.

Örneğin muhtelif tarihlerde örgütümüz tarafından çağrısı yapılan iş bırakma eylemlerini ele alalım. Biz üyelerimizin demokratik haklarını korumak ve geliştirmek için, veya 20 MART 1978 ve 5 OCAK 1979'daki eylemlerimizde olduğu gibi, kitlesel can almaya bağlayan terör eylemlerinin durdurulması ve dönemin hükümetlerini terör odaklarının üzerine daha kararlı bir biçimde gitmesini sağlamak için üyelerimize uyarı mahiyetinde kısa süreli işbırakmalarını önerdik. Terör eylemleri işçi sınıfına yabancısıdır. Tarih göstermiştir ki nereden gelirse gelsin bireysel terörün en uzlaşmaz karşıtı işçi sınıfları olmuştur. Biz de bu eylemlere bunu bir kez daha vurgulamak için yönelmek için zorunda kaldık.

Bizim bu eylemimiz olsa olsa ancak, Türkiye'deki sendikalar yasaları ihlal olarak ele alınabilir. Her savcı öyle yapsaydı bizde genel grev hakkının işçi hak ve özgürlüklerinin ayrılmaz bir parçası olduğunu ve bu hakkın ILO tarafından da teminat altına alındığını belirtebilir. Ama savcı öyle yapmıyor, bagta da belirttiğim gibi bu tür sendikalar eylemi bile vatana ihanet, ülke yıkıcılığı gibi suçlar içerisinde görüp bizim kellelerimizi istiyor. Sendikalar hiç bir demokratik ülkede genel grev kararı yaptı veya uyguladı diye bu denli ağır bir suçlama ile kargı kargıya kalmamıştır.

Savcı bununla yetinmiyor. DISK'e bağlı sendikaların yasalar çerçevesinde yürüttüğü grevlerine de kara çalıyor ve bunu suçmuş gibi göstermeye kalkışıyor. İddianamenin 103.ncü sayfasında günler belirtiliyor. "Aklın alamayacağı, müesseselerin altından kalkamayacağı taleplerle toplu sözleşme müzakereleri daima çıkmaza sokulmuştur." veya "Grevler ekonomik çökertme stratejisinin bir aşaması olarak kullanılmıştır." gibi.

Savcı soyut olarak bu iddialarda bulunmuştur, ama her nedense, aklın alamayacağı taleplerin ne olduğunu somut olarak belirtmek gereğini duymamıştır. Saten Soyutluk ve subjektivizm savcılık iddianamesinin üstünü tepkil ediyor.

DISK'e bağlı sendikaların zaman zaman uygulamak zorunda kaldığı grevler hemen hemen bu nedenlerden ve taleplerden kaynaklanmıştır.

- 1- İşçilerin iş güvencesinin işveren tarafından en katı biçimde reddedilmesi.
- 2- Çalışma sürelerinin düşürülmesinin kabul edilmemesi.
- 3- İzin sürelerinin arttırılmaması.
- 4- Emilasyona karşılayacak bir ücret artışının işverenler tarafından sürekli reddedilmesi.

savcının değiminiğte,

işte pakıl alınamayacak taleplerimiz bunlar olmuştur. Bugün Türkiye'de haftalık çalışma suresi 48 saat ve 5 yıla kadar kıdemi olan bir işçinin yıllık ücretli izin hakkı ise sadece 14 gündür.

Yeryüzünde işçilerin bylesı koğullarda bulunduğu bir bağka ülke munla değil ama yüksek voltajlı projektörlerle aransa belki kıyıda köşede bulunabilir. Afrika'nın birçok ülkesinde bile u anda çalışma surelerinin haftada 40 saat civarında olduğunu, Almanya'da ve birçok batı ülkesinde bugün sendikaların 35 saatlik çalışma haftası için uzun sureli grevlere gitmek zorunda kaldığını belirtirsek umarız ki mahkeme heyeti, sendikalarımız tarafından ileri sürülen taleplerin ne denli mahsumane ve gerekli olduğunu kavramakta glk ekmez.

Grevlerin ekonomiyi krttiği savına gelince, bu iddia oldukça komiktir. u konuda çok yazıldı ve söylendi, bu ne enle üzerinde fazla durmak istemiyorum. Sadece grevlerin bey yıldır yasak veya uygulanamayacak durumda olduğu gntmz koğullarında ülke ekonomisinin ne durumda olduğunu mahkemenin takdirlerine bırakıyorum.

Ancak savcının verdiği bir rneye, tekfen ampul fabrikası olayına ise değinmeden geçemiyeceğim. Savcı o dönem çekilen ampul sıkıntısının uygulanan grevlere bağlamaya çalışıyor. u gerçek mi . Olay çok eski olmadığı için hatırlanacaktır. Bana grevlerden bile önce (sanırım..1979) tekfen fabrikasının on binlerce ampulu kapsayan ve beyan edilmemiş gizli stoklarına polis el koydu. Olay gazetelerin manşetlerinde yer aldı. işte ampul sıkıntısının gerçek sdrmlusu. uda gösteriyor ki sorunlu olan işçiler değil, karaborsadan haksız kazanç elde etmeyi deneyen işverenler ve onların doymak bilmez kr hırslarıdır.

Savcı tekfen örneğini verdikten sonra şöyle devam ediyor. "Tekfen örneğinde olduğu gibi grevlerin ülke ekonomisini çökertmek için araç olarak kullanıldığına daha yüzlerce örnek verilebilir." Esbellidir ki, savcı bu yüzlerce örneğin en çarpıcısı olarak seçtiği içindir ki tekfen olayını iddianamesinde özel olarak zikretmiştir. Biz tekfen olayının ne denli gerçek dışı olduğunu sergiledikten sonra savcının hayali olarak ileri sürdüğü diğer yüzlerce örneğin üzerinde ise durmak gereğini bile duymuyoruz.

Son olarak bir noktaya daha değinece im. Savcı DISK'in uluslararası ilişkilerini bile suçluyor.

Bazı partilerimizin sosyalist enternasyonale, bir kısmının Avrupa muhafazakar partiler topluluğuna üye almaya hazırlandığı günümüz koşullarında, sendikaların uluslararası ilişkilerini kötülemek ve suçlamak pek de akla uygun gelmemektedir. Bu tür ilişkiler bir ülkeye zarar değil olsa olsa yarar sağlayabilir.

Böyle savcının İli sendikalar Konfederasyonu CUM'un 26.ncı kuruluş yıldönümü nü kutlamak için Türkiye'de düzenlediğimiz toplantıyı neden eleştirdiğine ve bu toplantıda yapılan konuşmaları suç delili diye mahkemenin önüne neden sürdüğünü pek te akıl erdiremedik.

Fağist Pinochet rejiminin İli işçileri ve İli halkı üzerinde uyguladığı insanlık dışı barbar baskılar ve bu baskıların uluslararası bir toplantıda sergilenmesi sayın savcıyı neden rahatsız etmektedir.